

Bestemmingsplan 'Buitengebied Hulst'

Gemeente Hulst

Ontwerp

Bestemmingsplan 'Buitengebied Hulst'

Gemeente Hulst

Ontwerp

Rapportnummer: 211x04507.062934_1_2

Datum: 29 mei 2012

Contactpersoon opdrachtgever: Gemeente Hulst

Projectteam BRO: Rud van Herk, Jeroen Miellet, Bianca Laheij, Arjan van Dooren

Concept: 26 januari 2012, 17 februari 2012

Voorontwerp:

Ontwerp: 29 mei 2012

Vaststelling:

IMRO code NL.IMRO.0677.bpbuitengebied-01-ontw

Trefwoorden: -

Bron foto kaft: Hollandse hoogte 3

Beknopte inhoud: -

BRO
Hoofdvestiging
Postbus 4
5280 AA Boxtel
Bosscheweg 107
5282 WV Boxtel
T +31 (0)411 850 400
F +31 (0)411 850 401

Toelichting

Inhoudsopgave

pagina

1. INLEIDING	5
1.1 Aanleiding	5
1.2 Doel van het bestemmingsplan	5
1.3 Ligging van het plangebied	6
1.4 Vigerende bestemmingsplannen	6
1.5 Leeswijzer	6
2. BELEIDSKADER	7
2.1 Inleiding	7
2.2 Europees beleid	7
2.3 Rijksbeleid	8
2.4 Provinciaal beleid	11
2.5 Gemeentelijke beleid	15
3. RUIMTELIJK – FUNCTIONELE STRUCTUUR	17
3.1 Ruimtelijke aspecten	17
3.1.1 Landschap	17
3.1.2 Infrastructuur	18
3.2 Functionele aspecten	19
3.2.1 Agrarische sector	19
3.2.2 Niet-agrarische sector	21
3.2.3 Recreatie en toerisme	21
4. VISIE OP HET BUITENGEBIED	23
4.1 Visie	23
4.2 Zonering	24
5. BESCHRIJVING FUNCTIES	29
5.1 Inleiding	29
5.2 Agrarisch	29
5.2.1 Agrarische bestemmingen	29
5.2.2 Ondergrens, methode en aanpak van bouwvlaktoekenning	29
5.2.3 Bouwvlak vergroting gedurende de planperiode	30
5.2.4 Gebruik en gebouwen binnen het agrarisch bouwvlak	30

5.2.5 Gebruik en gebouwen binnen en aansluitend aan het agrarisch bouwvlak	32
5.2.6 Afwijkingsbevoegdheden	33
5.2.7 Wijzigingsbevoegdheden	35
5.3 Niet-agrarische bedrijvigheid	35
5.4 Natuur	36
5.5 Detailhandel	37
5.6 Horeca	37
5.7 Maatschappelijk	38
5.8 Groen	38
5.9 Dag- en verblijfsrecreatie	38
5.10 Verkeer en water	39
5.11 Wonen	40
5.12 Landschappelijke inpassing.	41
6. BESCHERMING VAN WAARDEN	43
6.1 Inleiding	43
6.2 Cultuurhistorie	43
6.3 Aardkundig en archeologie	44
6.3.1 Aardkundige waarde	44
6.3.2 Archeologie	47
6.4 Water(paragraaf)	52
6.4.1 Waterstaatkundige en waterhuishoudkundige kenschets	52
6.4.2 Water in relatie tot het plan	54
6.4.3 Ontwikkelingen	56
6.5 Natuur(waarden)	57
7. MILIEUASPECTEN	63
7.1 Inleiding	63
7.2 Geluid	63
7.3 Luchtkwaliteit	64
7.4 Externe veiligheid	64
7.5 Geur	67
7.6 Bodem	68
7.7 Ammoniakemmissie veehouderij	68
8. JURIDISCHE OPZET	71
8.1 Algemene opzet	71
8.2 Verbeelding	72
8.3 Regels	73

BIJLAGEN

Bijlage 1: Beleidskader Hulst

Bijlage 2: Voortoets Natuurbeschermingswet

1. INLEIDING

1.1 Aanleiding

De gemeente Hulst heeft besloten om voor het buitengebied van haar gemeente een nieuw bestemmingsplan vast te stellen. Voor het buitengebied van de gemeente Hulst gelden momenteel 2 bestemmingsplannen voor het buitengebied. Het grondgebied van de voormalige gemeente Hontenisse (vastgesteld 2005) en het grondgebied van de voormalige gemeente Hulst (vastgesteld 1996).

Naast de wens een actueel, integraal bestemmingsplan te hebben voor het buitengebied is er, in verband met de digitaliseringsverplichting per 2013, een wettelijke verplichting om een nieuw IMRO gecodeerd bestemmingsplan voor het buitengebied te hebben. Het voorliggende bestemmingsplan voorziet hierin.

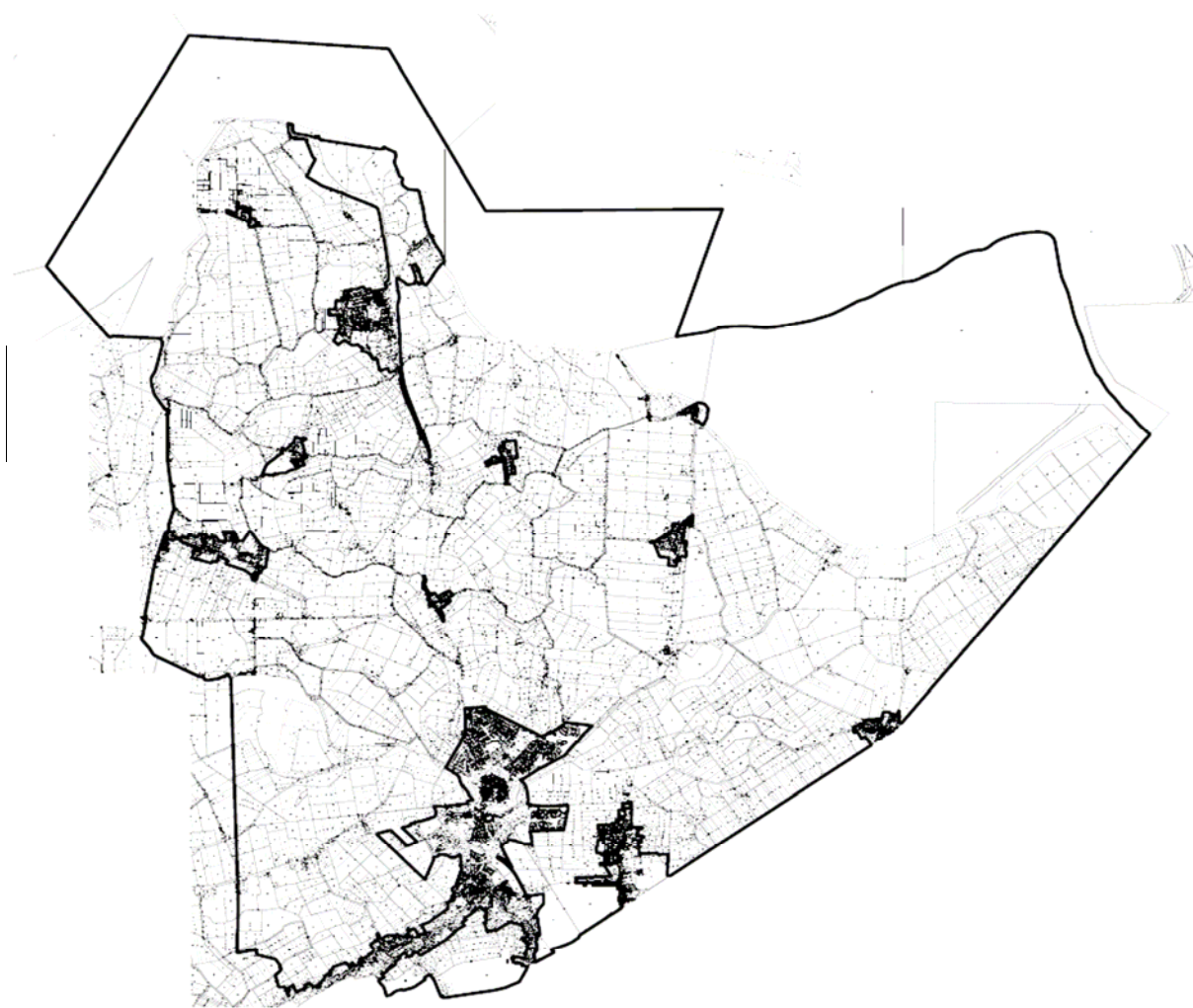
1.2 Doel van het bestemmingsplan

Volgens artikel 3.1 lid 1 van de Wet ruimtelijke ordening legt een gemeente in een bestemmingsplan vast wat de best passende functie van de grond is (de bestemming) met daarbij behorende regels omtrent het gebruik van de grond en de zich daarop bevindende opstallen. Hiermee wordt aan de gebruiker van de grond de waarborg gegeven dat het gebruik kan worden voortgezet en niet wordt doorkruist door niet passende, ongewenste ruimtelijke ontwikkelingen. Anders gezegd is de centrale doelstelling van het bestemmingsplan altijd geweest een zodanige regulering van het ruimtegebruik dat de ontwikkelingen die binnen een bepaalde functie plaatsvinden niet ten koste gaan van de belangen van andere functies of aanwezige waarden in het plangebied. Rechten van gebruikers worden hierdoor beschermd.

Het doel van het voorliggende bestemmingsplan is te komen tot een actueel bestemmingsplan, dat voldoet aan alle eisen die op grond van de Wet ruimtelijke ordening (Wro) aan het bestemmingsplan worden gesteld. De bestaande situatie (geldend beleid en feitelijke situatie) vormt het uitgangspunt van dit nieuwe plan. Enkel afgeronde procedures worden meegenomen. Voor nieuwe ruimtelijke ontwikkelen dient een separate procedure gevolgd te worden. Het plan is consoliderend van karakter waarbij de actuele ruimtelijke inzichten van Rijk, provincie en gemeente worden geïntegreerd. Verder moet het plan regelen wat moet maar niet meer dan nodig.

1.3 Ligging van het plangebied

Het plangebied bestaat uit het buitengebied van de gemeente Hulst (incl. Westerschelde). In figuur 1.1 is het plangebied indicatief weergegeven. Het plangebied betreft de gehele gemeente Hulst met uitzondering van de kernen Hulst, Clinge, Kloosterzande, Vogelwaarde, Hengstdijk, Heikant, Kappellebrug, Graauw, Paal Terhole, Ossenisse Lamswaarde, Nieuwe Namen en het gebied Perkpolder.

Figuur 1: Plangrens Bestemmingsplan buitengebied

2. BELEIDSKADER

2.1 Inleiding

Bij het opstellen van het bestemmingsplan moet worden voldaan aan de van toepassing zijnde wet- en regelgeving op Europees, Rijks-, provinciaal en gemeentelijk niveau. In dit hoofdstuk worden de beleidsstukken benoemd en wordt een samenvatting gegeven van de belangrijkste beleidsstukken. Een uitgebreidere beschrijving van deze beleidsstukken en de overige beleidsstukken is opgenomen in bijlage 1.

2.2 Europees beleid

Voor de gemeente Hulst zijn drie richtlijnen vanuit Europa van belang in het kader van dit bestemmingsplan.

- Vogelrichtlijn;
- Habitatrichtlijn;
- Europese Kaderrichtlijn Water.

Deze richtlijnen zijn beschreven in bijlage 1. De voortoets in het kader van de Vogel- en Habitatrichtlijn is uitgevoerd en beschreven in bijlage 2. Hieronder is de conclusie weergegeven.

Binnen de gemeente Hulst wordt in het bestemmingsplan voor het buitengebied van de gemeente niet voorzien in ontwikkelingsmogelijkheden binnen de bestemming natuur. Binnen het in hoofdzaak conserverende bestemmingsplan buitengebied worden daarnaast geen ontwikkelingen mogelijk gemaakt die kunnen leiden tot negatieve effecten op wettelijk beschermde natuurgebieden.

Er zijn geen ontwikkelingen aan te wijzen die op zichzelf of in combinatie (cumulatief) leiden tot significant negatieve effecten voor aangewezen habitattypen en habitatsoorten van de nabijgelegen Natura 2000-gebieden en daarom vergunningsplichtig zijn in het kader van de Natuurbeschermingswet.

Aanvullende onderzoeken in het kader van de Natuurbeschermingswet voor het consoliderende bestemmingsplan buitengebied van de gemeente Hulst, zoals een Passende Beoordeling, zijn niet nodig.

2.3 Rijksbeleid

Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte

In de nieuwe Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte (vastgesteld op 13 maart 2012) staan de plannen van de Rijksoverheid voor ruimte en mobiliteit. Het Rijk stelt dat er een aanpak dient te ontstaan waarmee Nederland concurrerend, bereikbaar, leefbaar en veilig maakt. Om dit te kunnen bewerkstelligen laat het Rijk de ruimtelijke ordening meer over aan de decentrale overheden (provincie en gemeenten) en komt de gebruiker centraal te staan. Het Rijk kiest voor een selectievere inzet van rijksbeleid op slechts 13 nationale belangen. Voor die belangen is het Rijk verantwoordelijk en wil het resultaten boeken.

Buiten deze 13 belangen hebben decentrale overheden beleidsvrijheid. Tevens werkt het Rijk aan een eenvoudiger regelgeving. Hierdoor neemt de bestuurlijke drukte af en ontstaat er ruimte voor regionaal maatwerk.

Op de kaart in figuur 2 is te zien dat het plangebied is gelegen in kansrijk gebied voor windenergie, zee en radarverstoring gevoelig gebied (vliegbasis Woensdrecht).

De overgang naar meer duurzame brandstoffen vraagt om meer ruimte. Het Rijk zorgt daarvoor. Om te waarborgen dat ons land voldoende ruimte reserveert voor windenergie, wijst het Rijk binnen kansrijke gebieden in samenwerking met de provincies locaties voor grootschalige windenergie aan. De internationale verbindingen voor energie worden versterkt en de energieinfrastructuur wordt meer geschikt gemaakt voor decentrale opwekking van elektriciteit.

Defensie heeft zeven radarstations in gebruik. Deze vervullen taken voor zowel het militaire apparaat (verkeers- en gevechtsleiding) als voor de nationale veiligheid. Om de werking van deze radarstations niet te beperken, zijn om deze stations radarverstoringgebieden aangewezen waarbinnen windmolens en hoge gebouwen beperkt mogelijk zijn.

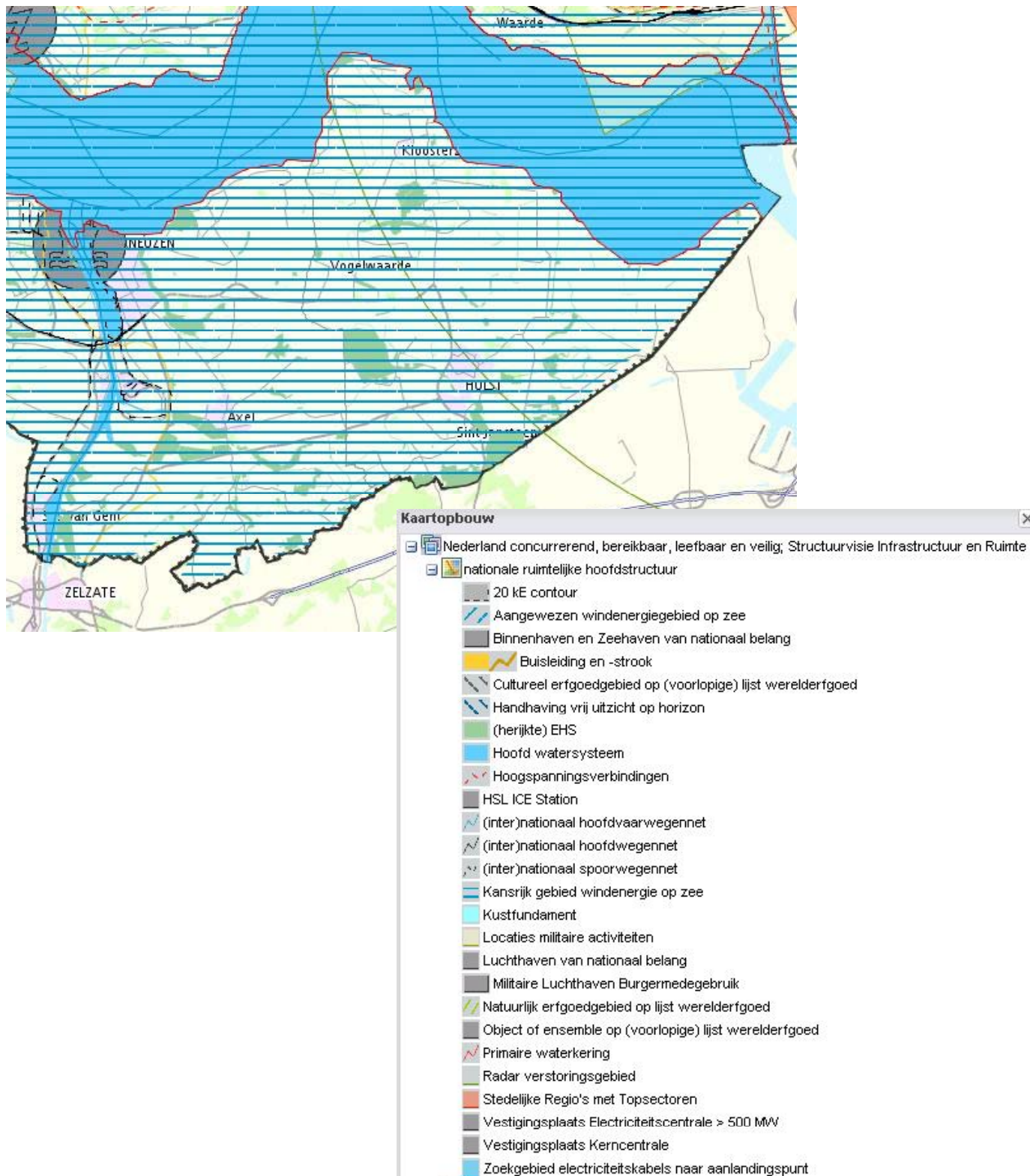
Tevens zijn op rijksniveau de volgende beleidskaders van belang voor dit bestemmingsplan:

- Natuurbeschermingswet;
- De nota Natuur voor mensen, mensen voor natuur;
- De nota Voedsel en Groen;
- Nationaal Bestuursakkoord Water;
- Nationaal Waterplan;
- Structuurvisie Buisleidingen;
- Besluit externe veiligheid buisleidingen.

Deze beleidskaders zijn beschreven in bijlage 1. Het bestemmingsplan voldoet aan deze door het Rijk opgestelde Nota's. Het betreffen hier nota's op grove lijnen. De

provincie Zeeland heeft deze nota's dieper uitgewerkt in concrete regels in bijvoorbeeld de Verordening ruimte. De gemeente dient met het opstellen van beleid rekening te houden met deze nota's. Doordat dit bestemmingsplan een consoliderend bestemmingsplan is en geen grootschalige ontwikkelingen mogelijk zijn, gaat het met name om bescherming van waarden en veiligheid.

Ontwerp bestemmingsplan buitengebied Hulst

Figuur 2: Uitsnede Nationale ruimtelijke hoofdstructuur

2.4 Provinciaal beleid

Omgevingsplan Zeeland

In het Omgevingsplan Zeeland 2006-2012¹ zijn het streekplan, milieubeleidsplan en waterhuishoudingplan voor het eerst geïntegreerd in één plan. Daarnaast is in het omgevingsplan een invulling gegeven aan de provinciale deregulering. Het Omgevingsplan wordt op dit moment geactualiseerd, waarvoor middels de Startnotitie Omgevingsplan 2012-2018 een eerste stap is gezet. Voor onderhavige ontwikkeling wordt vooralsnog wordt uitgegaan van het vigerende Omgevingsplan.

De provincie Zeeland kiest er duidelijk voor om ruimte te geven aan regionaal maatwerk. Het Omgevingsplan geeft de provinciale visie op de toekomstige ontwikkelingen van de fysieke leefomgeving in de periode 2006-2012. En dat tegen de achtergrond van de mogelijkheden voor de provincie deze te beïnvloeden en de rol die zij daarin wil spelen. Het Omgevingsplan is geen blauwdruk voor die toekomstige ontwikkelingen maar geeft richting aan het handelen van de provincie voor de komende jaren.

Het centrale uitgangspunt van het Omgevingsplan Zeeland is 'duurzaam ontwikkelen', de hoofddoelstellingen zijn:

- het versterken van de bijzondere Zeeuwse omgevingskwaliteiten;
- het bevorderen van de sociaal-culturele dynamiek en het vasthouden aan een gematigde bevolkingsgroei;
- het faciliteren van de noodzakelijke en gewenste economische dynamiek.

Verkenning hoofdlijnen omgevingsplan 2012-2018

De provincie Zeeland heeft in de nota 'Krachtig Zeeland' de hoofdlijnen voor het nieuwe Omgevingsplan 2012-2018 vastgelegd. In november 2010 hebben Provinciale Staten een aantal koersen voor het omgevingsbeleid uitgezet. De nota Verkenning hoofdlijnen omgevingsplan 2012-2018 is de volgende stap richting een volledig ontwerp Omgevingsplan. De nota geeft vanuit een integrale visie op Zeeland inzicht in belangrijke thema's in het omgevingsbeleid voor de komende jaren.

Voor een krachtig Zeeland zijn economische groei, ontwikkeling en innovatie nodig. De provincie zal als stuwende kracht werken om die slag te maken. Daarom wil zij inzetten op de sterke economische sectoren, het bieden van een aantrekkelijk vestigingsklimaat en het behoud en versterken van de kwaliteit van water en landelijk gebied. Het provinciaal omgevingsplan geeft invulling aan een groot deel van deze doelstellingen door ruimte te bieden voor economische vernieuwing en ontwikkeling van Zeeland en te zorgen voor een veilige en gezonde leef- en werkomgeving, tegen de achtergrond van veranderingen in rijksbeleid, bevolkingsontwikkeling en klimaat. In deze nota beschrijft de provincie beleidslijnen voor de belangrijkste on-

¹ Vastgesteld door Provinciale Staten van Zeeland op 30 juni 2006

derwerpen op het gebied van ruimte, milieu en water. Dat doet de provincie vanuit een analyse van de toekomst van Zeeland, gericht op verbeteringen voor mens, economie en natuur. Het vraagt om duidelijke keuzes. Over welke ontwikkelingen wel en niet bij Zeeland passen, wie daar verantwoordelijk voor zijn, welke rol de provincie vervult en welke instrumenten worden ingezet.

Ontwerp Omgevingsplan Zeeland 2012 – 2018 “Krachtig Zeeland”

Op 20 maart 2012 hebben de Gedeputeerd Staten van de provincie Zeeland het ontwerp omgevingsplan vastgesteld.

De Provincie zet met het omgevingsplan in op een sterke economie, een goed woon- en werkklimaat en kwaliteit van water en landelijk gebied. In het Omgevingsplan 2012-2018 beschrijft de Provincie wat zij de komende jaren zal doen om Zeeland op deze punten vooruit te helpen.

Het Omgevingsplan is het provinciaal beleidsplan voor ruimte, milieu, water en natuur en heeft een wettelijke basis in de Wet ruimtelijke ordening (art. 2.2), Wet Milieubeheer (art. 4.9) en Waterwet (art.4.4). Daarnaast ondersteunt het plan economische, sociale en mobiliteitsdoelen, maar het beleid en de financiering voor die onderwerpen worden ook uitgewerkt in de aparte beleidsplannen- en agenda's. In het Omgevingsplan wordt daarom op onderdelen verwezen naar de Economische Agenda, de Leefbaarheidsvisie en het Provinciaal Verkeer- en Vervoersplan (PVVP).

De Provincie wil Zeeland duurzaam verder ontwikkelen door aan te sluiten op de behoeften van het heden zonder het vermogen van toekomstige generaties om in hun eigen behoeften te voorzien in gevaar te brengen. De Provincie vertaalt dit in een lange termijn perspectief door te kiezen voor een evenwichtige en duurzame ontwikkeling van economie, vestigingsklimaat en ruimtelijke kwaliteit.

Voor het versterken van de economische veerkracht van Zeeland wil de Provincie ook het gebruik van energie en grondstoffen uit hernieuwbare bronnen bevorderen en gelijktijdig streven naar het sluiten van kringlopen van water en grondstoffen op lokaal tot regionaal schaalniveau. Verder wil de Provincie de economische groei en veerkracht versterken door in te zetten op innovatie en het scheppen van een gunstig klimaat voor onderzoek en experiment. De bewoners en gebruikers staan centraal bij het ontwerpen en inrichten van de ruimte en de sociale omgeving evenals het betrekken van 'jong en oud' bij toekomstige ontwikkelingen.

Voor een concurrerende en duurzame economische ontwikkeling vormen de sterke Zeeuwse economische sectoren een belangrijke basis. Het gaat dan met name om biobased economy, procesindustrie, maintenance, havens, logistiek, energie, innovatieve landbouw, visserij en aquacultuur en recreatie en toerisme. Het samenspel van de vier grotere Zeeuwse steden (de Z4: Goes, Middelburg, Vlissingen en Terneuzen) moet leiden tot een dragend en stuwend netwerk.

Het optimaal benutten van de potentie en kernkwaliteiten van Zeeland speelt daarbij een grote rol. Deze liggen besloten in de omgeving, de ligging aan zee, de mensen en de daarmee samenhangende beeldbepalende economische sectoren. In het hart van de grote havengebieden van de Rijn-Maas-Schelde Delta (Rotterdam, Antwerpen, Gent, Zeebrugge) heeft Zeeland sterke banden met de Vlaamse steden, West-Brabant en de zuidvleugel van de Randstad. Samen vormt dit het hoefijzer rond Zeeland. De Provincie wil de bijzondere positie en potentie van Zeeland verder versterken en tot ontwikkeling brengen.

Hulst is in het omgevingsplan gelegen in het deelgebied "bloeien op land en in zee". 'Bloeien op Land en in Zee' met kenmerkende landschappen, landbouw, aquacultuur, visserij en diverse kleine woonkernen is veelal beeldbepalend voor Zeeland. Op het eerste oog een gebied met een landelijk karakter en vooral rust en ruimte, maar een tweede blik laat de bedrijvigheid en het ondernemerschap zien. De zeehavens en industriegebieden uit het deelgebied 'Producteren op Land aan Zee' hebben een rol in verwerking en doorvoer van producten uit dit deelgebied. Rust, ruimte, landschap, streekproducten en cultuurhistorie zijn belangrijke aanvulling op het toeristisch/recreatief product.

De landbouw in Zeeland houdt perspectief doordat er juist vele kleinere kansen liggen. Kansen die aan kracht verliezen als deze gemeengoed worden, maar die samen de toekomst vormen. Zoals specifieke groene grondstoffen voor de biobased industrie, niche-teelten, benutten van de cultuurhistorie, zilte teelten en streekproducten op basis van korte ketens. Streekproducten bieden kansen om lokaal eigen teelten te verkopen, maar ook voor de landelijke of zelfs internationale markt 'streekproducten 2.0' te vermarkten. Tegelijk blijft in Zeeland ook de grootschalige akkerbouw belangrijk. Een aantal gebieden biedt daarvoor zeker kansen. Daarin speelt de beschikbaarheid van zoet water een rol.

Ook de visserij en aquacultuur zijn voor Zeeland een beeldbepalende sector. Een sector waar door innovatie vanuit de traditie mooie producten uit voortkomen. Daarmee staat Zeeland internationaal stevig op de kaart. De ondernemers verdienen de kansen om die innovatie verder uit te bouwen en te benutten.

De provincie heeft doelstellingen omschreven voor functies en waarden die in het landelijk gebied zijn gelegen. Voorbeelden daarvan zijn landbouw, glastuinbouw, recreatie (dag en verblijf), energie enz. De provincie geeft weer waar zij naar toe willen met de provincie en welke kansen dit voor bewoners en ondernemers geeft. Omdat het hier om een consoliderend plan gaat worden deze ontwikkelingen niet direct doorgevoerd in het bestemmingsplan. Voor sommige onderwerpen (bijvoorbeeld teeltondersteunende voorzieningen) is dat wel het geval.

Ruimtelijke verordening

Op 1 juli 2008 is de Wet ruimtelijke ordening (Wro) in werking getreden. De nieuwe wet betekent dat de provincie moet werken met nieuwe instrumenten en nieuwe procedures in de ruimtelijke ordening. Deze instrumenten zijn een middel om beleidsdoelen te realiseren. Voor wat Provincie Zeeland betreft gaat het dan om het behoud van kwaliteiten van Zeeland en vooral om ervoor te zorgen dat deze provincie een plek blijft waar het goed wonen, werken en recreëren is.

In de Kadernota Wro is in hoofdlijnen aangegeven hoe de Provincie Zeeland met de nieuwe wet wil omgaan. In de uitwerking van de Kadernota is nog concreter aangegeven hoe de Provincie de beleidsdoelen uit het Omgevingsplan wil uitvoeren met inzet van de nieuwe instrumenten. Een nieuw instrument is ook de provinciale ruimtelijke verordening dat in de plaats komt van de goedkeuring van bestemmingsplannen. Met de verordening maakt de Provincie Zeeland vooraf duidelijk welke onderdelen van het provinciale beleid (de provinciale belangen, zoals die in het Omgevingsplan zijn beschreven) bindende betekenis hebben voor gemeentelijke plannen. Duidelijkheid vooraf in plaats van toetsing achteraf.

In de Provinciale Ruimtelijke verordening Zeeland die op 9 april 2010 door Provinciale Staten is vastgesteld staan onderwerpen uit het provinciale omgevingsplan, waarbij is aangegeven welke belangen de provincie wil behartigen en hoe ze dat wil doen. Deze verordening bestaat uit kaartmateriaal en regels waarmee gemeenten rekening moeten houden bij het opstellen van ruimtelijke plannen. De verordening bevat regels voor:

- Bebouwd gebied;
- Glastuinbouw;
- Regionale Waterkeringen;
- Vensters op het landschap;
- Bestaande en nieuwe natuur;
- Agrarisch gebied;
- Windenergie.

Tevens zijn op provinciaal en regio niveau de volgende beleidskaders van belang voor dit bestemmingsplan:

- Uitwerkingsnota Cultuurhistorie en Monumenten 2007-2012;
- Cultuurhistorische hoofdstructuur Zeeland 2010;
- Natuurbeheerplan Zeeland 2011;
- Waterbeheerplan 2010-2015 'Met het water mee' (Waterschap Zeeuws Vlaanderen);
- Stroomgebiedbeheersplan Schelde.

Provinciale Verordening Zeeland Geconsolideerde versie

Op 11 januari 2012 is de eerste wijziging (de geconsolideerde versie) van de provinciale Verordening in werking getreden. Deze eerste wijziging is vastgesteld op 30 september 2011. In dit stuk komen dezelfde onderwerpen terug als in de provinciale Verordening zoals hierboven beschreven. Het betreft hier een aanscherping van het beleid. Voor sommige onderwerpen betekent dit een aanscherping van het huidige beleid en voor andere onderwerpen laat de provincie dit meer over aan gemeenten. Op 20 maart 2012 is de ontwerp Verordening ruimte vastgesteld.

Deze beleidskaders zijn beschreven in bijlage 1.

2.5 Gemeentelijke beleid

De gemeente Hulst heeft specifiek beleid opgesteld ten aanzien van:

- de verruiming van bijgebouwen bij woningen in het buitengebied;
- uitoefening van kleinschalige beroeps- en bedrijfsmatige activiteiten bij woningen;
- Bed en breakfast;
- Afwijkingbeleid ten aanzien van de WABO (Wet algemene bepalingen omgevingsrecht).

De eerste drie beleidsstukken bepalen mede de keuze met betrekking tot verruiming of verscherping van mogelijkheden voor desbetreffende functies. Het laatste beleidsstuk is een procesdocument welke verwerkt is in de regels omtrent de afwijkingprocedures.

3. RUIMTELIJK – FUNCTIONELE STRUCTUUR

3.1 Ruimtelijke aspecten

3.1.1 Landschap

Algemene kenschets

De gemeente Hulst is in Oost Zeeuws Vlaanderen gelegen en grenst in het zuiden aan de Rijksgrens met België en in het westen met de gemeente Terneuzen. De noordgrens van de gemeente hulst wordt bepaald door de Westerschelde. De gemeente Hulst bestaat uit Polderland, dekzandgebied en buitendijks gebied.

In het zuidwesten loopt het dekzandgebied vanuit België door tot op Nederlands grondgebied en kernen als Heikant, Sint Jansteen en Clinge worden door deze geografische situatie bepaald. Doordat bebouwing en wegen vanouds op de hogere dekzandruggen gesitueerd zijn, is de vorming van lintbebouwing hier in de hand gewerkt. Er komen verscheidene dekzandruggen voor: Zuiddorpe (gem. Axel)- Absdale, Koewacht (gem. Axel) -Sint Jansteen en ten noorden van Hulst.

Het polderland behoort tot het nieuwland en bestaat globaal gezien uit een patroon van grote zandige geulen en uitgestrekte kleiige vlakten.

De grote geulenstelsels zijn als gevolg van de relatief hoge stroomsnelheden tijdens de sedimentatie gevuld met zand, dat plaatselijk bij een latere overstroming bedekt is met een dun laagje klei. Soms zijn er, vooral bij de aftakkingen van de geulen, zandige opwassen gevormd. Tot één van de duidelijkste voorbeelden in Zeeuwsch-Vlaanderen behoort de voormalige geul Axel-Hulst met daarin het Groot Eiland, een zandige opwas bij de aftakking naar het noorden.

Naast de grote geulenstelsels hebben zich jonge zeekleigebieden gevormd. Dit zijn over het algemeen zeer vlakke gebieden. Het jonge zeekleigebied is op enkele plaatsen doorsneden met krekken en kreekresten, zoals de Berriekreek ten zuidoosten van de stad Hulst.

Het buitendijkse gebied bestaat uit kale zandplaten, slikken en water en begroeide schorren. Het verdrinken land van Saeftinghe is een uitgestrekt schorrengebied. Hier is door rivier- en getijdestromingen een grillig patroon van kreekbeddingen, oeverwallen en kommen met een reliëfverschil tot bijna 3 meter ontstaan.

Het noorden van de gemeente bestaat voornamelijk uit zogenaamd nieuwland. Dit bestaat globaal uit een patroon van grote voormalige zandige geulen en uitgestrekte kleiige vlakten. De jonge zeekleigebieden zijn over het algemeen zeer vlakke gebieden, maar bij de overspoelde oudlandgebieden komt wat meer reliëf voor door het onderliggende patroon van kreekruggen en poelgronden. Dit is onder andere goed te zien in de omgeving van Lamswaarde.

In het gebied komen enkele kreken en kreekresten voor zoals De Vogel ten zuiden van Hengstdijk en het Koegat ten zuidoosten van Vogelwaarde. Ten noordwesten van Lamaswaarde bevindt zich een weel (een poel, ontstaan na een dijkdoorbraak).

Landschapselementen en structuren

Binnen het plangebied komen landschapselementen of structuren voor die kenmerkend zijn voor de ontstaansgeschiedenis en landschappelijke identiteit.

- Kreken en kreekruigen;
- Dijken;
- Landschapselementen.

3.1.2 Infrastructuur

De verkeersstructuur in het buitengebied is te verdelen in wegen, spoorwegen en vaarwegen. De gemeente wordt in belangrijke mate gebruikt als doorstroomgebied voor bestemmingen elders.

De belangrijkste wegen binnen de gemeente Hulst zijn hieronder weergegeven:

- N290 (Terneuzen – N49/E34 richting Antwerpen);
- N689 (Terhole – Kloosterzande);
- N258 Absdaalseweg;
- N690 (Grote Kreekweg).

Spoorverbindingen zijn net als vaarwegen in de vorm van kanalen niet aanwezig in het plangebied. De Westerschelde is een belangrijke vaarroute voor schepen die van en naar de zeehaven van Antwerpen varen.

Het fietsverkeer in de gemeente wordt onderscheiden in bestemmingsverkeer en recreatief verkeer. Het doel van het bestemmingsverkeer is het ontsluiten van de belangrijkste kernen en bestemmingen in het gebied. Naast veel provinciale en belangrijke wegen is binnen het plangebied een vrijliggend fietspad gelegen. In sommige gevallen betreft het een parallelweg waarvan ook door motorvoertuigen gebruik kan worden gemaakt. Het recreatieve netwerk omvat (lange afstands) routes overwegend door het landelijk gebied.

3.2 Functionele aspecten

3.2.1 Agrarische sector

De gemeente Hulst beslaat een oppervlakte van ruim 25.000 hectare, hiervan is ruim 15.000 hectare in gebruik door de agrarische sector. De agrarische sector neemt dan ook niet alleen een groot deel van de bedrijfsvestigingen en werkgelegenheid voor haar rekening maar neemt tevens een groot deel van het gemeentelijke areaal in gebruik.

Men kan stellen dat Hulst een echte agrarische gemeente is. De belangrijkste deelsectoren van de agrarische sector in Hulst zijn akkerbouw (en dan met name de graanteelt) en rundvee. In tabel 1 is de agrarische sectoren in verschillende cijfers weergegeven. Hier valt op dat ten opzichte van het jaar 2000 bijna over de gehele linie een behoorlijke groei heeft plaatsgevonden. Alleen de glastuinbouw is afgenomen met in totaal 700m² en braakliggende grond. Dat laatste is makkelijk te verklaren door de groei die de akkerbouw heeft doorgemaakt. In de tabel zijn cijfers weergegeven van het jaar 2000 en het jaar 2011. In totaal is het aantal agrarische bedrijven gegroeid met 181 bedrijven wat bijna 90% is. Intensieve veehouderij is beperkt aanwezig in het gebied. Het betreft 9 volwaardige intensieve veehouderijen en 7 bedrijven hebben een intensieve neventak. De grootste reden voor de groei in agrarische bedrijven is de gemeentelijke herindeling geweest die in 2003 heeft plaatsgevonden. Hierdoor beslaat de gemeente de gehele oostkant van Zeeuws Vlaanderen. In 2003 is de voormalige gemeente Hontenisse bij de gemeente Hulst gevoegd. In de gemeente Hontenisse waren in het jaar 2000 194 agrarische bedrijven aanwezig. In totaal waren er in het jaar 2000 390 agrarische bedrijven in het plangebied aanwezig.

In het overzicht is aquacultuur niet meegenomen. Het betreft hier een relatief jonge tak van landbouw op land (kunstmatig). In water (niet kunstmatig) is deze tak al langer bestaand, maar door verzilting, nieuwe technieken en trends wordt deze tak van landbouw steeds vaker op land (kunstmatig) uitgevoerd. In de gemeente Hulst is in de huidige situatie 1 agrarisch bedrijf aanwezig dat zich heeft gespecialiseerd in een vorm van aquacultuur. Aquacultuur is een verzamelnaam voor verschillende soorten zoutwaterteelten bestaan. Aquacultuur heeft betrekking op het kunstmatig kweken of telen van watergebonden organismen (planten en dieren). In Zeeland heeft de aquacultuur – vanwege de beschikbaarheid van een goede kwaliteit zout water – primair betrekking op zoutwaterteelten. Voor de Zeeuwse economie liggen belangrijke kansen in de zout-watergebonden vormen van aquacultuur.

Ontwerp bestemmingsplan buitengebied Hulst

onderwerpen				regio	Hontenisse	Hulst	
				perioden	2000	2000	2011
Aantal landbouwbedrijven, totaal				aantal	194	196	377
grondgebruik	Oppervlakte	Cultuurgrond		Are	658.075	639.265	1.594.794
		Niet-cultuurgrond			21.002	19.040	44.127
	Aantal bedrijven	Cultuurgrond		Aantal	194	196	376
		Niet-cultuurgrond			141	130	285
akkerbouw	Oppervlakte	Akkerbouwgroenten		Are	77.479	48.845	148.123
		Granen			143.826	151.853	417.468
		Braak			6.101	7.947	5.645
	Aantal bedrijven	Akkerbouwgroenten		Aantal	97	68	140
		Granen			139	142	272
		Braak			28	32	31
Tuinbouw open grond	Oppervlakte	Fruit open grond		Are	11.250	8.694	30.823
	Aantal bedrijven	tuinbouwgroenten			3.958	826	3.907
	Oppervlakte	Fruit open grond		Aantal	12	10	24
	Aantal bedrijven	tuinbouwgroenten			9	6	10
Tuinbouw onder glas	oppervlakte	Fruit onder glas		m²	-	-	-
		glasgroenten			8.000	5.000	4.300
	Aantal bedrijven	Fruit onder glas		Aantal	-	-	-
		glasgroenten			1	2	2
Tuinbouw overig	Oppervlakte, hoeveelheid						
		paddenstoelenteelt	Champignons	m²	800	-	-
		witloftrek		Are	700	-	-
Grasland en groenvoeder- gewassen	oppervlakte	grasland	Grasland totaal		71.631	85.618	385.585
			Blijvend grasland		57.554	72.128	188.753
			Natuurlijk grasland		2.030	381	116.792
			Tijdelijk grasland		12.047	13.109	80.040
graasdiere- ren	Aantal dieren	rundvee	Rundvee, totaal	aantal	2.858	3.434	9.612
		Melk- en fokvee	Melk- en fokvee, totaal		1.959	1.339	5.536
Hokdieren	Aantal dieren		Varkens totaal		9.396	5.426	4.004
			Kippen totaal		-	61.720	143.045
			edelpelsdieren totaal		3.338	-	3.900
	Aantal bedrijven		Varkens totaal		13	8	4
			Kippen totaal		-	7	7
			Edelpelsdieren totaal		1	-	1

3.2.2 Niet-agrarische sector

Naast de agrarische sector, bevinden zich in het buitengebied tevens verschillende niet-agrarische bedrijven, waarvan een deel verwant is met de agrarische sector. Het betreft onder meer agrarische loonbedrijven, hoveniersbedrijven, groothandel in agrarische producten en rioolwaterzuiveringsinstallaties en tankstations.

3.2.3 Recreatie en toerisme

Het toeristisch-recreatief aanbod op het gebied van voorzieningen, accommodaties en bezienswaardigheden is in verhouding tot de context van het totale Zeeuwse toeristisch-recreatief product van bescheiden omvang en betekenis. Het aanbod concentreert zich rondom Knuitershoek (verblijfsaccommodaties) en Emmadorp (bezoekerscentrum). Het knooppuntennetwerk vormt een gemeentedekkend fietspadenstelsel. In tegenstelling tot grote delen van Nederland beschikt de gemeente Hulst nog over rust en ruimte. In Hulst is de openheid nog te beleven. Deze 'rust en ruimte' biedt veel kansen voor sectoren als extensieve recreatie en landschappelijk wonen voor mensen uit stedelijk gebied. De Westerschelde heeft een grote aantrekkingskracht op vogelliefhebbers, zeilers en duikers. De natuur en de groene polders bieden bovendien tal van wandel- en fietsmogelijkheden.

4. VISIE OP HET BUITENGEBIED

4.1 Visie

Hulst kenmerkt zich als een agrarische gemeente. De agrarische sector neemt een belangrijke positie in bij zowel de werkgelegenheid als het aantal bedrijfsvestigingen. De bedrijven in deze sector dienen dan ook voldoende ruimte te krijgen om zich te kunnen ontwikkelen tot een gezond en (inter)nationaal concurrerend bedrijf.

Op basis van het beleidskader van Rijk en provincie, het vigerende gemeentelijke beleid en de instrumentele mogelijkheden van het bestemmingsplan voor het buitengebied, kan de volgende hoofddoelstelling worden geformuleerd voor het bestemmingsplan Buitengebied 2012:

Behoud van de ruimtelijke kwaliteit van het buitengebied, waarbij wordt gestreefd naar behoud en versterking van de grondgebonden landbouw. Met beperkte ruimte voor recreatie, wonen en werken in samenhang met het behoud van de waardevolle landschappelijke, natuurlijke en cultuurhistorische elementen.

Gelet op het karakter van het plangebied, is het beleid primair gericht op de aan het landelijk gebied gebonden functies: water, landbouw, natuur en landschap, recreatief medegebruik, en cultuurhistorie (de primaire functies). Daarnaast is het beleid gericht op NED's (nieuwe economische dragers), bedrijven, wonen en recreatie in het buitengebied.

Ook wordt in de toelichting ingegaan op de overige functies in het plangebied. Veelal is het beleid voor deze functies echter ondergeschikt aan het beleid voor de primaire functies. Dat neemt echter niet weg dat ook de belangen van deze afgeleide functies in veel gevallen dienen te worden veiliggesteld. Dat kan zelfs betekenen dat randvoorwaarde aan de primaire functies worden gesteld.

Op basis van de hoofddoelstelling kunnen de volgende accenten worden geformuleerd:

- behoud en versterking van de grondgebonden landbouw;
- behoud en versterking van agribusiness;
- behoud van de landschappelijke en natuurlijke kwaliteiten;
- behoud en versterking van de aanwezige natuurgebieden;
- het bieden van ruimte voor verbrede landbouw en nieuwe economische dragers;
- behoud van cultuurhistorisch waardevolle gebouwen en elementen;
- ontwikkeling van aquacultuur.

Het leggen van accenten heeft tot doel om het huidige buitengebied, met haar bestaande waarden en functionaliteit, te behouden en te versterken. Daarbij moet worden ingespeeld op de ontwikkelingskansen van het buitengebied, voor de primaire agrarische sectoren. Naast de ontwikkelingen in het primair agrarisch gebied treedt functiemening op in de randen rond de dorpskernen. De vrijkomende agrarische bedrijfsbebouwing wordt steeds belangrijker als het gaat om recreatief medegebruik van het buitengebied. Inwoners, maar ook bezoekers van Hulst, moeten niet alleen blijven genieten van het landschap en de aanwezige functies, maar juist ook van de veranderende functies. Deze “nieuwe” functies kunnen bijdragen aan een betere benutting en uitstraling van Hulst.

De bestaande waarden en functies moeten worden beschermd. Enerzijds om datgene te behouden dat aanwezig is en anderzijds eventuele aantasting van het buitengebied te voorkomen. Met name bij het laatste is het nodig om concrete uitspraken te doen over het te voeren beleid. Deze moeten immers worden vertaald in heldere en goed handhaafbare regels.

Het te hanteren beleid van dit bestemmingsplan is het geldende beleid, aangevuld met nieuw beleid dat is vastgesteld in afgelopen planperiode. Dat betekent dat er geen ontwikkelingen direct mogelijk zijn volgens dit bestemmingsplan. Nieuwe ontwikkelingen worden mogelijk gemaakt door middel van afwijkingen of wijzigingsbevoegdheden in het bestemmingsplan. Voor wijzigingsbevoegdheden geldt een uitgestelde exploitatieplanplicht.

4.2 Zonering

De landschapsanalyse zoals weergegeven in hoofdstuk 3, Ruimtelijke en functionele structuur, en bovenstaande visie resulteren in de gebiedsindeling voor het nieuwe bestemmingsplan buitengebied. Op de verbeelding is de gebiedsindeling weergegeven. In de oude bestemmingsplannen was een onderscheid opgenomen tussen verschillende gebieden die meer of minder natuur en- of landschapswaarden bezitten. Deze oude bestemmingsplansystematiek is omgezet naar een nieuwe eenduidige bestemmingsplansystematiek. De zonering is van belang ten aanzien van de bescherming van natuur-, landschaps, en/of hydrologische waarden. Afhankelijk van de actuele waarden en de huidige bestemming is een beschermingsregime op de bestemmingen van toepassing. Hieronder is de zonering weergegeven.

Agrarisch

Het agrarisch gebied omvat de gebieden waar de agrarische productie de primaire functie is. Het beleid voor het agrarisch gebied is primair gericht op het bieden van mogelijkheden voor continuïteit en zo ruim mogelijke ontwikkelingen van het agrarisch ruimtegebruik. Gelet op de aanwezige ontwikkelingsmogelijkheden binnen de landbouw is het beleid hier primair gericht op de instandhouding / versterking van de huidige grondgebonden agrarische productiestructuur (met name akkerbouw) en de daaraan eigen ruimtelijke dynamiek. Binnen dit gebied kan weliswaar sprake zijn van aanwezigheid van landschappelijke of ecologische waarden, maar deze waarden zijn niet van zodanige omvang en betekenis dat zij een vergaande beperking voor de agrarische ontwikkelingsmogelijkheden rechtvaardigen. Voor een aantal zaken is een omgevingsvergunning voor het uitvoeren van een werk, geen bouwwerk zijnde, of van werkzaamheden. Deze zijn opgenomen in de tabel op pagina 24.

Agrarisch met waarden – Landschaps- en natuurwaarden

De agrarische gebieden met waarden landschaps- en natuurwaarden betreffen gebieden die primair in gebruik zijn door de agrarische sector, maar waar natuur en landschapselementen bevinden. Het beleid is gericht op het behoud en versterking van de grondgebonden agrarische productie, zodanig dat dit blijft bijdragen aan de instandhouding van actuele en potentiële ecologische en landschappelijke waarden en derhalve deze waarden niet aantast. Daarbij dient de ruimte voor de ontwikkeling van het agrarisch ruimtegebruik te worden afgestemd op de "draagkracht" en kwetsbaarheid van de ecologische en landschappelijke waarden opdat van een duurzame relatie en wisselwerking sprake kan zijn. Het betreft dan niet alleen het voorkomen van de mogelijk negatieve invloed van bebouwing (situering, aard, schaal en ruimtelijke invloed), maar ook bepaalde mogelijke schadelijke ingrepen in grondgebruik op onbebouwde gronden (versnippering / verdichting / verstoring). In het beleid is allereerst terughoudendheid van belang bij bepaalde grootschalige industriële agrarische bedrijfstakken, vanwege aard, omvang en ruimtelijk (visuele) uitstraling ervan. In hoofdzaak is afstemming nodig bij de vestiging van nieuwe agrarische bedrijven. De mate waarin rekening moet worden gehouden met de landschappelijke waarden vloeit voort uit de mate van kwetsbaarheid van het betreffende landschappelijke deelgebied. Voor een aantal zaken is een omgevingsvergunning voor het uitvoeren van een werk, geen bouwwerk zijnde, of van werkzaamheden. Deze zijn opgenomen in de tabel op pagina 24.

Natuur

De bestemming Natuur omvat de natuurgebieden. Voor de als zodanig aangewezen natuurgebieden heeft de natuurdoelstelling de hoogste prioriteit, gezien het belang van de daar aanwezige ecologische waarden. De hoofddoelstelling van het beleid voor deze gebieden is gericht op een duurzame instandhouding en ontwikkeling van de aanwezige ecologische waarde. Ruimtelijke ontwikkelingen die strijdig zijn met de ecologische functie dienen zoveel mogelijk te worden geweerd. Daar, waar

natuurwaarden voorkomen in combinatie met andere functies, zal het centrale beleidsuitgangspunt ten aanzien van natuur nuancering verdienen. In dit verband kan sprake zijn van een combinatie met de:

- agrarische functie;
- waterstaatkundige functie.

Voor enkele natuurgebieden kan sprake zijn van een ondergeschikt agrarisch gebruik gerelateerd en afgestemd op de ecologische hoofddoelstelling. Voor de gebieden die naast de ecologische hoofdfunctie tevens een waterstaatkundige functie hebben, zal per situatie moeten worden bezien in welke mate de ecologische waarden kunnen worden behouden of versterkt. Voor een aantal zaken is een omgevingsvergunning voor het uitvoeren van een werk, geen bouwwerk zijnde, of van werkzaamheden. Deze zijn opgenomen in de tabel op pagina 24.

Ontwerp bestemmingsplan buitengebied Hulst

bestemming	agrarisch	Agrarisch met waarden – Natuur en landschaps- waarden	Aanduiding Kernrand- zone	Natuur
Bouwwerken en/of werkzaamheden buiten het bouwvlak				
Het aanbrengen van verhardingen en het aanleggen van paden	V	V	-	V
Het aanbrengen van boven- en ondergrondse transport, energie- of telecommunicatieleidingen	V	V	-	V
Het ontginnen, verlagen, afgraven, ophogen of egaliseren van de bodem	V	V	-	V
Het graven, verbreden, dempen van sloten en het aanleggen van drainage	V	V	-	V
Aanleggen van sleufloze drainage	-	-	-	V
Het omzetten van grasland in bouwland voor vruchtwisseling	-	-	-	V
Het beplanten van gronden met fruitbomen	-	-	X	V
Het diepploegen (meer dan 40 cm)	V	V	-	-
Het aanleggen of aanbrengen van oeverbeschoeiingen, kaden en aanlegplaatsen	-	V	-	V
Het verwijderen (vellen, rooien) van houtgewassen	-	V		V
Het bebossen of beplanten van gronden	-	-	-	V
Het beplanten van gronden met houtgewassen ter plaatse –waar de gronden op het tijdstip van het van kracht worden van het plan niet reeds met houtgewassen waren beplant	-	V		V

- = toegestaan

V = middels een omgevingsvergunning

X = niet toegestaan

5. BESCHRIJVING FUNCTIES

5.1 Inleiding

In dit hoofdstuk wordt themagericht ingegaan op de diverse onderwerpen die te maken hebben met het buitengebied. Voor elk thema wordt beschreven welke keuze de gemeente heeft gemaakt en hoe die keuze in beleid per thema wordt uitgewerkt. Genoemde onderwerpen zijn niet tot op het detailniveau uitgewerkt. Het beleid wordt concreet gemaakt in de vorm van regels. Dit biedt voldoende houvast om ruimtelijke ontwikkelingen mogelijk te maken. Daarnaast kan op basis van deze regels eventueel handhaving plaatsvinden van gebouwen en gebruik.

5.2 Agrarisch

5.2.1 Agrarische bestemmingen

In dit bestemmingsplan zijn de volgende agrarische bestemmingen mogelijk gemaakt:

- Agrarisch;
- Agrarisch – paardenhouderij;
- Agrarisch met waarden – Natuur en landschapswaarden;

5.2.2 Ondergrens, methode en aanpak van bouwvlaktoekenning

De maximale maat van het bouwvlak betreft de maat zoals vastgelegd in het voorgaande bestemmingsplan. In dit bestemmingsplan worden agrarische bedrijven positief bestemd door middel van een 'agrarisch bouwvlak'. Binnen de aangegeven ruimte is het toegestaan om te bouwen ten behoeve van het agrarisch bedrijf. Alle bebouwing ten behoeve van het agrarisch bedrijf dient te worden geconcentreerd in het bouwvlak.

Uitgangspunt voor het tekenen van de agrarische bouwvlakken is het vigerend bouwvlak. Aan de hand van luchtfoto's is bekeken of het bouwvlak nog voldoende ruimte biedt voor een normale bedrijfsontwikkeling. Bedrijven met de aanduiding "glastuinbouwbedrijf" hebben een zogenaamd begrensd bouwvlak. Dat wil zeggen dat het bouwvlak rond de huidige bebouwing en erf is neergelegd. In sommige gevallen betekent dit dat het bouwvlak kleiner dan 1 hectare is. De gemeente Hulst heeft hiervoor gekozen om er zo voor te zorgen dat deze bedrijven niet zonder meer kunnen groeien of uitbreiden.

Het agrarische bouwvlak is toegekend aan, ten tijde van de ter inzage legging van dit plan, agrarische bedrijven die een positieve bestemming hebben.

5.2.3 Bouwvlak vergroting gedurende de planperiode

Bouwvlakken moeten in beginsel voldoende ruimte bieden aan een bedrijf om de komende jaren vooruit te kunnen. Bij het toekennen van bouwvlakken wordt daarmee rekening gehouden. Soms blijkt er tijdens de planperiode echter toch behoefte te zijn om de bouwvlakken te vergroten. In principe kan hiervoor de wijzigingsbevoegdheid worden toegepast, met uitzondering van vergroting van de intensieve veehouderij en glastuinbouwbedrijven. Hiervoor is altijd een aparte ruimtelijke procedure nodig.

Overwegingen voor een groter bouwvlak zijn:

- de toenemende ruimtebehoefte voor agrariërs. Het bestemmingsplan moet voor zeker tien jaar in ontwikkelingsruimte voorzien;
- de druk, óók vanuit milieuoptiek, om de bedrijfsmatige activiteiten (zoals voeder- en mestopslag) zoveel mogelijk óp de bouwpercelen te concentreren;
- de ruimte die agrariërs nodig hebben voor het oprichten van een agrarische neventak of een minicamping, waarmee zij een (soms noodzakelijk) aanvullend inkomen kunnen verwerven;
- de noodzaak om aan de steeds groter wordende landbouwvoertuigen de nodige manoeuvreer- en parkeerruimte te bieden.

De gemeente Hulst heeft besloten dat uitbreiding van een bouwvlak pas gebeurt, indien dit strikt noodzakelijk is. Eerst moet altijd worden onderzocht of vormverandering volstaat om de continuïteit van een bedrijf te waarborgen. De wijzigingsbevoegdheid kan alleen worden toegepast wanneer kan worden aangetoond dat er zicht is op een langdurige vergroting van de productieomvang. Bij verandering van bouwvlakken zal in het bijzonder worden gelet op de landschappelijke waarden. Een criterium is dan ook dat bij de vergroting van het bouwvlak de aanvrager dient te zorgen voor een goede landschappelijke inpassing bijvoorbeeld het aanbrengen van erfbeplanting. Sleufsilo's dienen binnen het bouwvlak te zijn gelegen. Een agrarisch bedrijf kan middels een wijzigingsbevoegdheid uitbreiden tot maximaal 2 hectare.

5.2.4 Gebruik en gebouwen binnen het agrarisch bouwvlak

Zoals aangegeven mag een agrarische onderneming haar bebouwing binnen het bouwvlak realiseren. Algemeen geldt voor bedrijfsgebouwen dat de goot- en bouwhoogte gelijk is aan de maximale maten in het voorgaande bestemmingsplan. Maximale goothoogte is op de verbeelding weergegeven per bouwvlak. De bouw-

hoogte mag vervolgens maximaal 4 meter meer bedragen dan de aangeduide goot-hoogte.

Voor glastuinbouw geldt dat kassen en overige teeltondersteunende voorzieningen zijn toegestaan tot binnen het bouwvlak. Onder voorwaarden kan het bevoegd gezag omgevingsvergunning verlenen voor het toestaan van teeltondersteunende voorzieningen buiten het bouwvlak.

Op elk bouwvlak is één bedrijfswoning toegestaan, tenzij op de verbeelding is aangeduid dat er geen of twee zijn toegestaan. De inhoud van de bedrijfswoning mag maximaal 750 m³ bedragen. Onderkeldering wordt niet meegerekend bij de inhoud. De woning mag binnen de contouren van de woning onderkelderd worden. Binnen de woning zijn aan huis verbonden beroep toegestaan. Hiervoor geldt dat een oppervlakte tot 25 m² van de vloeroppervlakte van een hoofdgebouw gebruikt mag worden.

Voor de volgende activiteiten is een aparte aanduiding opgenomen:

- intensieve veehouderij;
- aquacultuur;
- specifieke vorm van agrarisch – nevenactiviteit intensieve veehouderij;
- specifieke vorm van agrarisch – kwekerij;
- specifieke vorm van bedrijf - automatiserings- en telecommunicatiebedrijf;
- specifieke vorm van bedrijf – hovenier;
- specifieke vorm van bedrijf – vulstation;
- specifieke vorm van maatschappelijk – molen;
- specifieke vorm van recreatie – natuurkampeerterrein.

Het gaat hier om functies die of gerelateerd zijn aan de agrarische sector, of horen bij een agrarisch bedrijf. Het gaat hier om reeds aanwezige functies. Deze functies hebben in het bestemmingsplan een beperking met betrekking tot bouwmogelijkheden.

Nevenactiviteiten

Enkele op de verbeelding aangegeven nevenactiviteiten zijn direct mogelijk gemaakt zoals een kampeerterrein (maximaal 15 staanplaatsen). Een groot aantal overige gebruiken zijn als strijdig gebruik aangemerkt, zoals detailhandel en geluidzoneringsplichtige inrichtingen. Een aantal andere activiteiten zijn via afwijkingsbesluit mogelijk, zoals een bed & breakfast, aquacultuur en tijdelijke huisvesting voor seizoensarbeiders (allen onder voorwaarden).

5.2.5 Gebruik en gebouwen binnen en aansluitend aan het agrarisch bouwvlak

Binnen agrarische bouwvlakken is het toegestaan om 50% van het bouwvlak te bebouwen. Alle bebouwing moet binnen het bouwvlak worden gerealiseerd.

Teeltondersteunende voorzieningen

Bij de intensivering en de specialisatie in de akkerbouw wordt steeds meer gebruik gemaakt van teeltondersteunende voorzieningen als afdekmaterialen en tunnels. Passend in het stimuleringsbeleid gericht op intensivering moeten in het algemeen aan deze voorzieningen geen belemmeringen worden opgelegd. Dat betekent dat tijdelijke afdekmaterialen, tijdelijke voorzieningen en minder in het oog springende grofmazige netten zijn toegestaan.

Ingrijpender voor het landschap en beeldkwaliteit zijn voorzieningen als plastic boogkassen, regenkappen en fijnmazige hagelnetten. Hiervoor geldt een specifieke regeling. Deze houdt in dat deze soorten toelaatbaar zijn:

- als er sprake is van een goede landschappelijke inbedding, wanneer het oppervlak aan regenkappen en fijnmazige hagelnetten toeneemt, betekent dit dat ook de inspanningen ten behoeve van een goede landschappelijke inbedding fors dienen toe te nemen.
- Als er geen lichtuitstraling plaatsvindt.
- Als de bijzondere karakteristieke openheid van het betreffende landschapstype niet worden aangetast. In de karakteristiek open gebieden en in gebieden behorend tot de Ecologische Hoofdstructuur is het realiseren van deze teeltondersteunende voorzieningen niet toegestaan.

Teeltondersteunende voorzieningen zoals boog- en gaaskassen, hagelnetten en foliekassen dienen binnen het bouwvlak te worden gerealiseerd. Via een afwijkingsbevoegdheid is het mogelijk om deze voorzieningen ook buiten het bouwvlak te realiseren, mits een afstand van 100 meter tot de bestemming natuur in acht wordt genomen.

Buiten het bouwvlak gelden de volgende maximale maten:

Teeltondersteunende voorziening	hoogte
Tunnelkassen	3,5 m
Regenkappen	3 m
Hagelnetten	6 m

Ten aanzien van boogkassen geldt een maximum oppervlakte van 1 hectare. Tijdelijke teeltondersteunende voorzieningen die lager zijn dan een meter, zijn altijd rechtstreeks toegestaan. Voor andere teeltondersteunende voorzieningen (hoger of permanent) dient een afweging te worden gemaakt om te beoordelen wat het effect op de landschaps- en natuurwaarden is.

Via een afwijkingsbevoegdheid is het mogelijk om een hagelkanon te gebruiken ten behoeve van het voorkomen van hagelschade aan gewassen. Hierbij moet rekening worden gehouden met een afstand van 1.000m tot natura2000 gebieden, 350 meter van een woning of weg, 700 meter tot een woonkern en 3.600 meter tot een ander hagelkanon. Tevens zijn er nog enkele andere maatregelen die zijn opgenomen in de regels.

5.2.6 Afwijkingsbevoegdheden

Het bevoegd gezag kan door middel van een omgevingsvergunning afwijken van de gebruiksregels voor wat betreft het toestaan van de volgende activiteiten:

- Kleinschalige beroeps- en bedrijfsmatige activiteiten;
- Nieuwe economische dragers;
- Detailhandel;
- Tijdelijk huisvesten seizoensarbeiders;
- Kleinschalig kamperen.

Per activiteit zijn voorwaarden verbonden in de planregels. Met betrekking tot nieuwe economische dragers is een lijst opgenomen in de bijlage van de regels. Hierin is opgenomen welke activiteiten er in welke gebieden (gebiedsbestemmingen) kunnen plaatsvinden. Ook is opgenomen hoeveel vierkante meters er gebruikt mag worden voor deze nevenactiviteit.

Conform het Omgevingsplan is verevening als voorwaarde opgenomen bij een aantal ontwikkelingen in het bestemmingsplan. Het gaat daarbij om de vestiging van minicampings van 25 eenheden, de realisatie van NED's, ontwikkeling van niet - grondgebonden landbouw (glastuinbouw en intensieve veehouderij) en uitbreiding van niet - agrarische bedrijven. Daarbij is bepaald dat moet worden voorzien in ruimtelijke kwaliteitswinst, in de vorm van landschaps- of natuurontwikkeling of het verbeteren van de inrichting van het erf.

Het is niet mogelijk om voor alle denkbare situaties specifieke bepalingen op te nemen. In het Omgevingsplan Zeeland heeft de provincie voor een aantal ontwikkelingen concrete bedragen genoemd, die maatgevend zijn voor de te realiseren verevening:

- € 8.000,- bij de ontwikkeling van NED's (eventueel te verlagen tot minimaal € 4.000,- als het bedrag van € 8.000,- kennelijk onredelijk is, bijvoorbeeld wanneer een initiatiefnemer in het verleden al veel in de omgevingskwaliteiten heeft geïnvesteerd);
- € 800,- per standplaats voor de vestiging van een minicampings van 25 eenheden (als gekozen wordt voor een gezamenlijke investering met een aantal ondernemers in de toegankelijkheid van het agrarisch gebied, kan worden volstaan met een bijdrage van € 500,- per standplaats).

Voor het overige heeft de provincie in de Handreiking Verevening verder uitwerking gegeven aan het principe van de ruimtelijke kwaliteitswinst, als handreiking aan gemeentebesturen ten behoeve van toepassing in de praktijk. Daarin worden ook richtbedragen genoemd voor glastuinbouw (een hectare groen voor een hectare glas) en intensieve veehouderij (€ 8.000,- per 250 m² uitbreiding).

Opgemerkt moet worden dat de door de provincie gehanteerde bedragen bedoeld zijn ter objectivering van de noodzakelijke ruimtelijke kwaliteitswinst en nadrukkelijk niet gezien kunnen worden als 'afkoopbedragen'. Het doel is dat door inrichtingsmaatregelen de ruimtelijke kwaliteit wordt vergroot. Wat betreft de aard van de verevening dient de ruimtelijke kwaliteit tot uitdrukking te komen in de verbetering van de kwaliteit van erven, landschaps- en natuurontwikkeling en de verbetering van de toegankelijkheid en beleefbaarheid van het buitengebied, maar ook de waterkwantiteit en -kwaliteit en de milieukwaliteit zijn vereveningsdoelen.

Verevening is sterk gebonden aan de locatie waarop zij betrekking heeft. Dit betekent dat per definitie maatwerk moet worden geboden, afhankelijk van de aard van de ontwikkeling. Bij het toepassen van het vereveningsinstrument – met de door de provincie gehanteerde objectivering in de vorm van bedragen en oppervlaktes – wordt in overleg met de initiatiefnemer invulling gegeven aan het vereveningsprincipe. In de regels van het bestemmingsplan Buitengebied wordt verevening alleen in algemene termen als voorwaarde voor bepaalde ontwikkelingen opgenomen. In concrete situaties wordt invulling gegeven aan de verevening. Ter borging van de realisatie, beheer en onderhoud van de verevening wordt tevens een overeenkomst afgesloten met initiatiefnemers. Als geen overeenkomst wordt afgesloten, zal geen medewerking worden verleend aan de betreffende ontwikkeling.

Drempel

Overigens is van belang dat voor het toepassen van verevening door de provincie een drempel wordt gehanteerd. Als in een specifieke situatie de verevening onder de drempel blijft, hoeft derhalve niet in ruimtelijke kwaliteitswinst te worden voorzien.

De drempel wordt niet overschreden wanneer:

- de hoogte van de noodzakelijk geachte vereveningsbijdrage lager is dan € 8.000,-;
- er sprake is van slechts een beperkte toename van het bebouwd volume:
 1. toename van het bebouwd volume is lager dan 400 m³;
 2. toename van het bebouwd volume is lager dan 30% van hetgeen in het vigerende bestemmingsplan of vigerende bestemmingsregeling reeds mogelijk wordt gemaakt.

Voor het overige biedt de provinciale handreiking gemeentebesturen ruimte om – met inachtneming van de handreiking – maatwerk te leveren.

5.2.7 Wijzigingsbevoegdheden

De volgende activiteiten en werkzaamheden zijn toegestaan door middel van een wijzigingsbevoegdheid:

- Bouwvlak vervorming ten behoeve van het agrarische bedrijf;
- Bouwvlak vergroting ten behoeve van een grondgebonden agrarisch bedrijf tot 2 ha;
- Vergroten bedrijfsvloeroppervlak (neventak) intensieve veehouderij;
- Uitbreiding intensieve veehouderij;
- Verwijderen van de aanduidingen 'intensieve veehouderij' en 'specifieke vorm van agrarisch - neventak intensieve veehouderij';
- Wijzigen naar bestemming 'Wonen' of 'Maatschappelijk'.

5.3 Niet-agrarische bedrijvigheid

Bestaande niet-agrarische bedrijven en agrarisch verwante bedrijven krijgen een passende bestemming afhankelijk van de functie die wordt uitgeoefend. Vigerende rechten uit het oude bestemmingsplan worden gerespecteerd en worden rechtsreeks overgenomen in dit bestemmingsplan.

Bedrijf

Binnen de bestemming 'Bedrijf' zijn bestaande legale niet-agrarische bedrijven en agrarisch verwante bedrijven toegestaan. De niet-agrarische bedrijven zijn functies die over het algemeen niet aan het buitengebied gebonden zijn. Functies uit categorie 1 en 2 van de VNG 2009 brochure zijn direct toegestaan. Functies hoger of gelijk aan categorie 3 zijn apart op de verbeelding aangeduid. Het betreft in het buitengebied van Hulst onder andere hoveniersbedrijven, afvalverwerkingsbedrijven, groothandels, overslagbedrijven. De agrarisch verwante bedrijven zijn functies die wel agrarisch verwant zijn maar niet als onderdeel van een agrarisch bedrijf gezien kunnen worden. Deze functies zijn eveneens apart op de verbeelding aangeduid en betreffen onder andere agrarische hulp- en nevenbedrijven.

Agrarische hulp- en nevenbedrijven hebben in dit bestemmingsplan een separate aanduiding verkregen. Deze functie is dusdanig verbonden met de agrarische sector dat deze bedrijven, net als de agrarische sector, ontwikkelingsruimte dienen te hebben. Onder agrarisch hulp- en nevenbedrijven wordt verstaan loon- en grondverzetbedrijven.

Voor bedrijfsgebouwen binnen de bestemming 'Bedrijf' geldt dat de hoogte en de oppervlakte van de bebouwing niet meer mag zijn dan is aangeduid op de verbeelding. In principe is wonen in 1 bedrijfswoning toegestaan, behalve indien op de verbeelding is aangegeven dat er geen of 2 bedrijfswoningen mogelijk zijn.

Wijzigingsbevoegheden

De volgende activiteiten en werkzaamheden zijn toegestaan door middel van een wijzigingsbevoegdheid:

- Wijzigen van activiteiten met een andere bedrijfsmatige aard zijn binnen de kernrandzone mogelijk mits het bedrijfsactiviteiten betreft uit een vergelijkbare categorie of lager binnen de bestemming 'Bedrijf';
- Wijzigen van de bestemming 'Bedrijf' naar 'Agrarisch', 'Wonen';
- Uitbreidingsmogelijkheid van maximaal 20% van de bestaande omvang (bedrijfsvloeroppervlakte).

5.4 Natuur

Bestaande natuurgebieden zijn bestemd als 'Natuur'. Binnen natuurgebieden zijn uitsluitend werkzaamheden toegestaan die verband houden met het behoud, herstel en ontwikkeling van bos, natuur, landschap en ondergeschikte gebruiksvormen.

Omgevingvergunning

De volgende activiteiten en werkzaamheden zijn toegestaan door middel van het verlenen van een omgevingvergunning:

- het aanleggen van paden, wegen en parkeergelegenheden en het aanbrengen van andere oppervlakteverhardingen;
- het aanbrengen van boven- en ondergrondse transport-, energie- of telecommunicatieleidingen en de daarmee verband houdende constructies, installaties en apparatuur;
- het ontginnen, verlagen, afgraven, ophogen of egaliseren van de bodem;
- het vellen of rooien van houtgewas;
- het bebossen of beplanten van gronden (dit is niet van toepassing in bestaand bos, kortom ter plaatse van de aanduiding 'bos');
- het graven of afdammen van sloten of greppels met een bodemdiepte van meer dan 0,50 meter beneden het maaiveld, het aanbrengen van drainage dan wel diepploegen;
- het blijvend omzetten van grasland in bouwland;
- het aanbrengen van overbeschoeiingen, kaden of aanlegplaatsen.

Op de verbeelding is de gebiedsaanduiding 'Afwegingszone Natuurgebieden' opgenomen. Dit betreffen gronden die binnen 100 meter van bestaande natuurgebieden zijn gelegen. Middels een omgevingsvergunning is het uitoefenen van werken en werkzaamheden toegestaan, mits geen onevenredige aantasting van de wezenlijke kenmerken en waarden van het binnen 100 meter afstand gelegen natuurgebied plaatsvindt.

5.5 Detailhandel

In het buitengebied zijn enkele detailhandelsbedrijven gelegen, waaronder tuincentra (voorzien van een specifiek aanduiding). Dit zijn functies die over het algemeen niet aan het buitengebied zijn gebonden. De bestaande detailhandelsbedrijven zijn uit het oude bestemmingsplan overgenomen en vigerende rechten zijn gerespecteerd.

In principe is wonen in 1 bedrijfswoning toegestaan, behalve indien op de verbeelding is aangegeven dat er geen of 2 bedrijfswoningen mogelijk zijn.

5.6 Horeca

Er bevinden zich diverse horecabedrijven in het plangebied.. De horecaken zijn bestemd conform het huidige gebruik en betreffen uitsluitend horecabedrijven in de categorie 1 en 2.

Voor horecagebouwen geldt dat de hoogte en de oppervlakte van de bebouwing niet meer mag zijn dan is aangeduid op de verbeelding.

Wijzigingsbevoegdheden

Doormiddel van een wijzigingsbevoegdheid is het mogelijk om de maximale gezamenlijke oppervlakte ten behoeve van de horecafuncties eenmalig per bouwperceel te vergroten met maximaal 20%. Hiervoor zijn de volgende voorwaarden van toepassing:

- aangetoond wordt dat wijziging noodzakelijk is vanuit een doelmatige bedrijfsvoering en voor de continuïteit van het bedrijf door het overleggen van het ondernemersplan;
- de gronden zijn niet aangeduid als 'agrarisch gebied met ecologische betekenis', 'afwegingszone natuur', 'kernrandzone' dan wel 'natuurontwikkelingsgebied';
- wijziging is niet toegestaan ten behoeve van Nieuwe Economische Dragers;
- er wordt voorzien in een goede landschappelijke inpassing, wat in ieder geval inhoudt dat: door omvang en keuze van inheemse beplanting het gebouw in de winterperiode aan het zicht wordt onttrokken; de aanleg, het beheer en het onderhoud van de landschappelijke inpassing voorafgaand aan verlening van de omgevingsvergunning in een privaatrechtelijke overeenkomst worden vastgelegd;
- wijziging mag niet leiden tot: onevenredige aantasting van de gebruiks- en ontwikkelmogelijkheden van omliggende bestemmingen en functies;
- onevenredige aantasting van de in de omgeving aanwezige landschappelijke, cultuurhistorische en natuurlijke waarden. Het bevoegd gezag wint omtrent de-

ze voorwaarde vooraf schriftelijk advies in bij een landschaps- en natuurbeschermingsdeskundige;

- onevenredige aantasting van de infrastructuur. Het bevoegd gezag wint omtrent deze voorwaarde vooraf schriftelijk advies in bij de wegbeheerder.

5.7 Maatschappelijk

In het bestemmingsplangebied liggen diverse maatschappelijke functies ten behoeve van zorg en culture voorzieningen, zoals een scouting, schaapskooi, molen en gezondheidscentrum.

Voor bedrijfsgebouwen geldt dat de hoogte en de oppervlakte van de bebouwing niet meer mag zijn dan is aangeduid op de verbeelding.

5.8 Groen

In het bestemmingsplan bevinden zich enkele gebieden bestemd als groen. Deze gebieden zijn overgenomen uit het bestaande bestemmingsplan. Bestaande rechten worden gerespecteerd. Gronden die bestemd zijn als 'Groen' zijn bestemd als voor onder andere beplantingen, speelvoorzieningen, waterpartijen, paden en nutsvoorzieningen.

5.9 Dag- en verblijfsrecreatie

De recreatieve kwaliteit wordt bepaald door de landschappelijke kwaliteiten, de aanwezige recreatieve voorzieningen en de aanwezigheid van bos- en natuurgebieden die voor de recreant toegankelijk zijn. Een landschap is voor de recreant aantrekkelijk wanneer het voldoende afwisseling biedt, opgeruimd en onderhouden is. Landschappen met cultuurhistorische waarden zijn bij de recreant vaak geliefd, omdat deze gebieden een grote afwisseling kennen door de aanwezigheid van beplantingen, hoogteverschillen, een onregelmatige verkaveling en slingerende wegen met daarlangs veel oude boerderijen en woningen. Vooral routegebonden recreatievormen als wandelen en fietsen krijgen daardoor een hoge attractiewaarde.

Dagrecreatie

Alle bestaande legale dagrecreatieve voorzieningen in de gemeente zijn positief bestemd. De bestaande recreatieve bedrijven zijn rechtstreeks overgenomen uit het oude bestemmingsplan.

Verblijfsrecreatie

Alle bestaande legale verblijfsrecreatieve voorzieningen in de gemeente zijn positief bestemd. De bestaande recreatieve bedrijven zijn rechtstreeks overgenomen uit het oude bestemmingsplan. In het plangebied liggen enkele kampeerterreinen en campings.

Voor bedrijfsgebouwen geldt dat de hoogte en de oppervlakte van de bebouwing niet meer mag zijn dan is aangeduid op de verbeelding.

Sport

In het buitengebied van Hulst liggen diverse sportterreinen. Het betreft onder andere een manege, veldsportterrein, schietterrein en een hondensportterrein.

Voor bedrijfsgebouwen geldt dat de hoogte en de oppervlakte van de bebouwing niet meer mag bedragen dan is aangeduid op de verbeelding.

5.10 Verkeer en water

Verkeer

Het plangebied wordt onder meer doorsneden door de N290, N689, N258 en de N690. Het merendeel van de wegen in het plangebied betreft echter lokale verharde wegen. Deze wegen hebben vooral een functie voor de interne ontsluiting van het grondgebied van de gemeente. Sommige wegen hebben nog een geringe doorgaande functie, omdat ontsluiting wordt gegeven op een weg van hogere orde of omdat zij dienen als verbinding tussen woonkernen. Deze wegen worden met regelmaat gebruikt door het zogenaamde sluipverkeer.

In het plangebied komt een aantal onverharde en halfverharde wegen voor. Deels dienen deze wegen ter ontsluiting van landbouwgronden, deels betreft het ontsluiting van bos-/natuurgebieden.

De voor Verkeer aangewezen gronden zijn bestemd voor:

- wegen
- afvalverzamelplaatsen;
- beplantingen;
- bermen;
- fietspaden;
- parkeerplaatsen;
- voetpaden;
- waterlopen en andere voorzieningen ten behoeve van de waterhuishouding.

Wijzigingsbevoegdheden

Burgemeester en wethouders zijn bevoegd de bestemming 'Verkeer' te wijzigen in de bestemming 'Waterstaatswerken', mits wordt voldaan aan de voorwaarde dat de wijzigingsbevoegdheid uitsluitend wordt toegepast voor zover het dijken betreft die een waterstaatkundige functie krijgen, overeenkomstig het nieuwe stelsel van binnendijken; een en ander dient te zijn vastgelegd in het kader van besluitvorming door het waterschap.

Water

In het buitengebied van Hulst komt relatief veel water voor, waaronder de Westerschelde. Daarnaast komen er verspreid over het plangebied diverse waterlopen en waterpartijen voor, waaronder enkele kreekrestanden. Conform het vigerende plan is hieraan de bestemming 'Water' toegekend.

Wijzigingsbevoegdheden

Burgemeester en wethouders zijn bevoegd om de bestemming 'Water' te wijzigen in de bestemmingen 'Groen of Verkeer', mits wordt voldaan aan de voorwaarden en dat aangetoond wordt dat wijziging noodzakelijk is voor de realisering van het gemeentelijk beleid inzake groenstructuur, verkeersstructuur en / of de aanpassing van de ondergrondse infrastructuur alsmede voor versterking van de ruimtelijke kwaliteit van de openbare ruimte.

5.11 Wonen

In het bestemmingsplan voor het buitengebied van de gemeente worden de bestaande woningen als dusdanig toegestaan en als zodanig bestemd. Bestaande (agrarische) bedrijfswoningen zijn eveneens positief bestemd. Er wordt door het bestemmingsplan niet in nieuwe bouwlocaties voorzien. Het realiseren van een tweede bedrijfswoning is niet toegestaan.

Voor landhuizen is een specifieke regeling opgenomen, welke passend is aan de bestaande situatie.

Wijzigingsbevoegdheden

Het omzetten van een bedrijfswoning naar een burgerwoning is onder voorwaarden mogelijk voor alle bestemmingen.

Verbouwing, uitbreiding en ter plaatse vervanging van bestaande burgerwoningen is toegestaan, indien er aandacht is voor:

- de ruimtelijke kwaliteit;
- een maximale inhoud van 750 m³ wordt aangehouden
- Voor de bestaande schuren en bijgebouwen geldt, voor zover ze één aanegebouwd geheel vormen met de woning, dat ze binnen het bestaande volume tot woning mogen worden verbouwd.

Afwijken van het bestemmingsplan

Onder bepaalde voorwaarden mag worden afgeweken van het bestemmingsplan ten aanzien van de maximale oppervlaktes voor bijbehorende bouwwerken. Nieuwe economische dragers zoals bed&breakfast en kleinschalige beroeps- en bedrijfsmatige activiteiten zijn ook onder voorwaarden toegestaan. Het gaat hier dan om nevenactiviteiten bij woningen. Per activiteit zijn voorwaarden verbonden in de planregels. Met betrekking tot nieuwe economische dragers is een lijst opgenomen in de bijlage van de regels. Hierin is opgenomen welke activiteiten er in welke gebieden (gebiedsbestemmingen) kunnen plaatsvinden. Ook is opgenomen hoeveel vierkante meters er gebruikt mag worden voor deze nevenactiviteit.

Wijzigingsbevoegdheden

Onder voorwaarden is een bevoegdheid voor Burgemeester en Wethouders opgenomen om de bestemming te wijzigen naar 'Agrarisch'.

5.12 Landschappelijke inpassing.

Voor nieuwe ontwikkelingen in het landelijk gebied geldt dat zij aansluiten bij het bestaande karakter van het landschap. Als algemeen uitgangspunt geldt daarom dat een nieuwe ontwikkeling zodanig in het landschap moet worden ingebed dat het als een logisch onderdeel deel uitmaakt van het landschap. Hiervoor wordt uitgegaan van een 10 meter brede afschermdende groengordel.

Wanneer alternatieve maatregelen worden getroffen dient uit de ruimtelijke onderbouwing te blijken dat de maatregelen die worden getroffen qua investering gelijkwaardig zijn aan het realiseren van een 10 meter brede afschermdende groengordel.

Maatwerk behoort hierdoor tot de mogelijkheden. Afspraken over de realisatie van de landschappelijke inpassing worden door middel van een overeenkomst tussen gemeente en initiatiefnemer vastgelegd. De Provincie verkent de mogelijkheden voor en de haalbaarheid van het eventueel instellen van een stimuleringsregeling voor het tegemoet komen in de noodzakelijke investeringen.

6. BESCHERMING VAN WAARDEN

6.1 Inleiding

In dit hoofdstuk worden de bouwstenen die te samen 'het landschap' uitmaken, geanalyseerd. De bouwstenen of waarden van het landschap bestaan uit: het gebruik, abiotische kenmerken, cultuurhistorie, archeologie, water en natuur.

De bestaande natuurwaarden - zowel in natuurgebieden als in gebieden met een andere functie (meestal agrarisch gebied) – worden beschermd door deze op te nemen op de verbeelding. Dit gebeurt ook met de actuele landschappelijke, abiotische, cultuurhistorische en archeologische waarden. Er is een rechtstreekse koppeling tussen deze waarden en de regels, waardoor de veiligstelling van die waarden juridisch verzekerd is. Dit gebeurt door hiervoor gebruiksbepalingen (omgevingsvergunningen en gebruiksverboden) van toepassing te verklaren, afgestemd op de werkelijk aanwezige en te beschermen waarden (natuur, landschap, cultuurhistorie en archeologie).

Op basis van alle aanwezige natuur-, landschappelijke, abiotische, cultuurhistorische en archeologische waarden die in het plangebied voorkomen is dit bestemmingsplan opgesteld. De in het bestemmingsplan opgenomen regels richten zich onder andere op het veiligstellen van de aanwezige waarden in het plangebied. Dit vertaalt zich naar randvoorwaarden bij werken en werkzaamheden, bij wijzigingsbevoegdheden en bij afwijkingen.

6.2 Cultuurhistorie

In het buitengebied van Hulst komen tal van cultuurhistorische elementen voor. Een aantal van deze elementen is aangewezen als Rijksmonument. In de bijlage van de regels is een lijst opgenomen waarop de Rijksmonumenten zijn beschreven.

Naast Rijksmonumenten zijn er tevens veel cultuurhistorisch waardevolle gebouwen in het buitengebied te vinden. Deze zijn weliswaar niet aangeduid als Rijksmonument, maar zijn derhalve wel kenmerkend voor de omgeving. In het kader van het monumenten inventarisatie project (M.I.P.) is een aantal van deze gebouwen aangemerkt als waardevol. Deze M.I.P.-objecten zijn opgenomen in de cultuurhistorische hoofdstructuur (CHS) van de provincie Zeeland, voor zover zij ten tijde van het opstellen van dit bestemmingsplan nog van bovenlokaal belang werden geacht. Ten behoeve van deze M.I.P.-objecten zijn, wanneer ze niet zijn opgenomen als gemeentelijk monument, beschermende regels opgenomen in het onderhavige bestem-

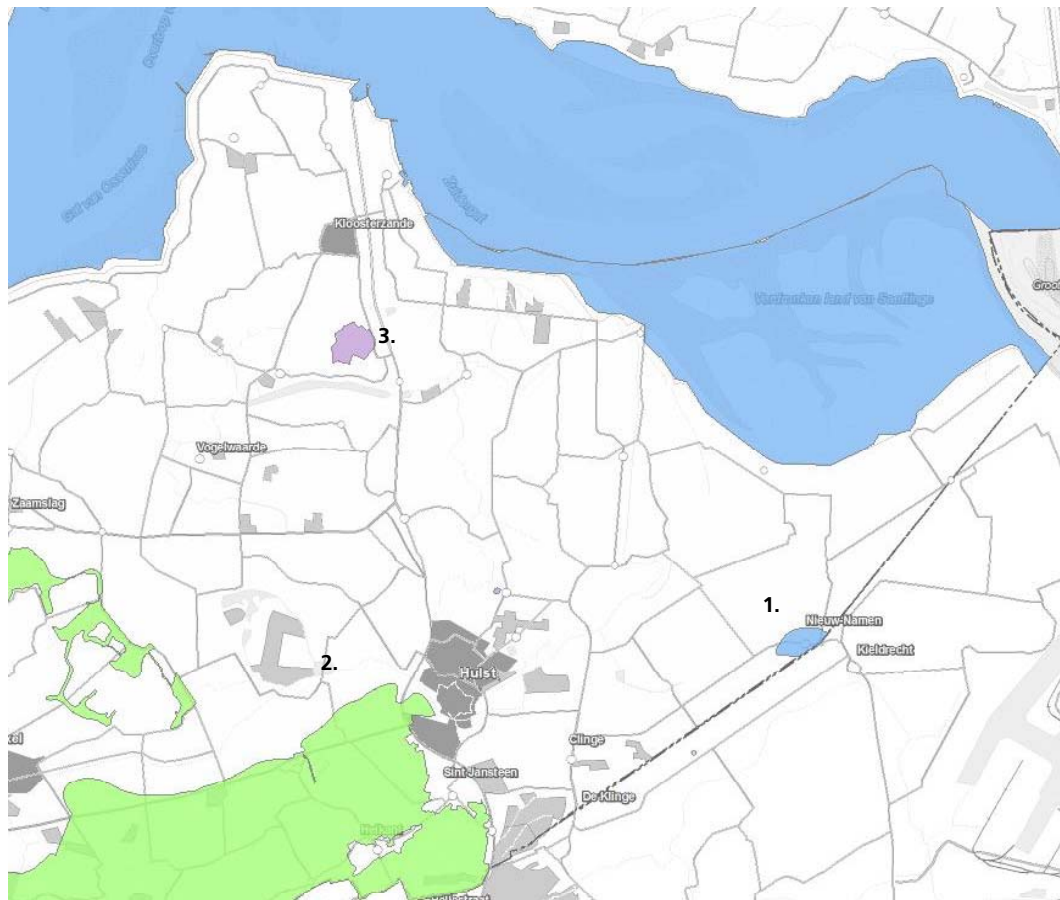
mingsplan. Het is verboden om deze gebouwen te slopen en er worden ruimere gebruiksmogelijkheden geboden, teneinde het behoud van deze waardevolle gebouwen te stimuleren.

Naast bebouwing is er ook nog een aantal landschappelijke en stedenbouwkundige cultuurhistorische waarden in het gebied aanwezig. Denk hierbij bijvoorbeeld aan de Spaanse linie en het beschermd stads- en dorpsgezicht van Hulst. Om deze waarden te kunnen behouden wordt er in het ontwerp-bestemmingsplan een dubbelbestemming of aanduiding opgenomen op de verbeelding. In de regels is opgenomen dat er beperkingen of verboden gelden ten aanzien van werken en/of werkzaamheden die de waarde van deze elementen kan aantasten.

6.3 Aardkundig en archeologie

6.3.1 Aardkundige waarde

In hoofdstuk 3, Ruimtelijke en functionele structuur, (paragraaf 3.1.1) is het landschap beschreven. In het landschap zijn ook bepaalde aardkundige waardevolle gebieden waarneembaar. In figuur 3 zijn de aardkundige waarden in de gemeente Hulst weergegeven. Er zijn drie legenda-eenheden waarneembaar. Hierbij gaat het om aardkundige waarden van internationaal (blauw), nationaal (groen) en provinciaal (paars) belang. In de gemeente Hulst komen deze legenda-eenheden allemaal voor. De beschrijving van de waarden is hieronder weergegeven op volgorde van belang.

Figuur 3 Aardkundige waarden gemeente Hulst

Internationaal belang:

In het oosten van het plangebied is een gebied (1) opgenomen als aardkundig waardevol van internationaal belang. Het gaat hierbij om Kouter Nieuw-Namen. Het betreft een Heuvel met pliocene afzettingen en groeve.

In Nieuw-Namen komt een grondlaag van 2.500.000 jaar oud aan de oppervlakte (Boven-Pliocene). Dit is uniek in Nederland en Europa. In het Pliocene, periode van 5 tot 2 miljoen jaar geleden, lag de kustlijn ter hoogte van Zeeuws Vlaanderen. Hier is strandzand afgezet. Bijna overal is dit bedekt geraakt met Pleistoceen dekzand. Bij Nieuw-Namen ligt het Pliocene zand aan het oppervlak. In de groeve van Nieuw-Namen is de overgang van het pliocene strandzand naar de pleistocene dekzanden te zien. De groeve van Nieuw-Namen is het resultaat van jarenlang zand afgraven op wat in de 17e eeuw 'Den Hoogen Kouter' werd genoemd. Een bult zand die ruim vijf meter boven het omringende platteland uitstak en tot op een diepte van 25 meter beneden het maaiveld reikte. In het gebied zijn in het verleden diverse vondsten gedaan, onder meer gebruiksvoorwerpen van mensen uit de prehistorie en fossielen van dieren die hier een miljoen jaar geleden in een zee moeten hebben

geleefd en botten van mammoeten, wolharige neushoorns, beren en hyena's uit de periode van 10.000 jaar voor Christus. Dat er in die laatste periode ook mensen hebben geleefd in dit gebied, is ondertussen ook bewezen. Hoogtepunten waren de vondst van een ruim 10.000 jaar oude vuurstenen pijlpunt en de vondst van een 3.000 jaar oude pot, uniek voor Zeeuws-Vlaanderen

Nationaal belang:

In het zuidoosten van het plangebied is een gebied (2) met aardkundige waarden gelegen waarvan de aardkundige waarden tot het nationaal belang worden toegevoegd. Het gaat hier om het dekzandgebied St. Janssteen - Koewacht – Zuiddorpe. Het betreft hier een dekzandruggengebied met kreken.

Door mariene kreken doorbroken dekzandruggen zijn zeer zeldzaam in Nederland. St. Jansteen is een van de gebieden waar dit voorkomt. In de laatste ijstijd, het Weichselien, was dit gebied een poolwoestijn waarin onder invloed van de wind duinvormen (dekzandruggen) zijn ontstaan. Na deze laatste ijstijd werd het klimaat warmer en steeg de zeespiegel. Duizenden jaren lang zijn deze dekzandruggen onaangetast gebleven. Ten tijde van de veenuitbreiding 500 jaar voor Christus is over de dekzandruggen veen afgezet. 300 jaar na Chr. nam de invloed van de zee toe. In deze periode hebben zich kreken ontwikkeld die door de dekzandruggen heen zijn gebroken. Hierdoor is een landschap ontstaan met vormen uit twee geheel andere tijden, gevormd door geheel andere processen. De ligging van de kreken is meestal nog zeer goed te volgen in het open landschap. Het gebied wordt gekenmerkt door een grote verscheidenheid aan kreekvormen, van volledig open tot volledig verland. Het karakter van de dekzandruggen is enigszins aangetast door antropogene invloeden.

Provinciaal belang:

In het noorden van het plangebied is een gebied (3) aangewezen met aardkundige waarden die van provinciaal belang zijn. Het gaat hierbij om het natuurreserveaat de Putting.

De Putting is één van de oudste polders van Zeeuws-Vlaanderen. Het authentieke karakter van het landschap is hier bewaard gebleven. In het zeekleilandschap dat door de zee en de mens is gevormd, kunnen ruwweg twee delen worden onderscheiden. De hogere delen, vaak ontstaan door inversie van het oorspronkelijke reliëf, bestaan uit kreekruggen en oeverwallen. De lagere delen, de zogenaamde poelgronden bestaan uit zeeklei met veen in de ondergrond. Door ontwatering en inklinking is het veen gaan oxideren en zijn hoogteverschillen in het landschap ontstaan. Lokaal is zout uit het onderliggende veen gewonnen (moertering) waardoor het reliëf mede is bepaald. De Putting bestaat uit poelgronden. Door inklinking en moertering, het winnen van veen en zout, is de polder lager komen te liggen. Centraal in de polder beheert Staatsbosbeheer een groot weidevogelreservaat (circa 60 ha), waar zichtbaar is hoe het gebied er vroeger uitgezien moet hebben. De water-

stand is ten behoeve van de vogels hoog en de begrazingsdruk door runderen is laag. In de winter fungeert het gebied als opvang voor overwinterende ganzen en eenden

6.3.2 Archeologie

Door de wijziging in de interbestuurlijke toezichtsverhoudingen is de zorg voor het archeologisch bodemarchief grotendeels gedecentraliseerd naar gemeentelijk niveau; provinciale structuurvisies werken niet meer automatisch door in gemeentelijke bestemmingsplannen en de provinciale goedkeuringsbevoegdheid voor bestemmingsplannen is vervallen. Sinds 2007 wordt archeologie door provincies alleen nog getoetst bij projecten waarin zij zelf optreedt als bevoegde overheid, dat wil zeggen bij provinciale projecten en inpassingsplannen, en bij de afgifte van ontgrondingsvergunningen.

Gemeentelijk archeologiebeleid

De gemeenten Reimerswaal, Borsele, Goes, Hulst, Kapelle, Noord-Beveland, Sluis, Terneuzen en Tholen hebben gezamenlijk een gemeentelijk archeologiebeleid laten opstellen. Op 22 december 2011 heeft de gemeenteraad van Hulst dit archeologiebeleid vastgesteld.² Conform het Rijks- en Provinciaal beleid en de geest van het Verdrag van Malta hanteert de gemeente het uitgangspunt dat het gemeentelijk bodemarchief zoveel mogelijk ongestoord moet blijven (behoud in situ). Alleen als de gemeente van mening is dat andere belangen prevaleren, kan de gemeente eisen dat belangrijke archeologische resten en sporen die door planontwikkeling worden bedreigd, veiliggesteld worden door een opgraving.

De context voor het opstellen van een gemeentelijk archeologiebeleid is de *Wet op de archeologische monumentenzorg* (Wamz) die op 1 september 2007 in werking is getreden. Deze wet omvat een wijziging van de Monumentenwet, de Wet Milieubeheer, de Woningwet en de Ontgrondingenwet. Vanaf die datum zijn gemeenten op basis van artikel 38a van de herziene Monumentenwet verplicht om bij het vaststellen van bestemmingsplannen en beheersverordeningen (en de bestemming van gronden) "rekening te houden met de in de grond aanwezige dan wel te verwachten monumenten". Hiermee is het Europese Verdrag van Malta (of Valletta), dat in 1992 door Nederland werd ondertekend, na vele jaren van voorbereiding in de Nederlandse wetgeving verankerd. De Wamz heeft zijn doorwerking in de Wabo.

In Nederland speelt een groot deel van de ruimtelijke besluiten zich af op gemeentelijk niveau. Bij de implementatie van het Verdrag is in ons land daarom een centrale rol toebedeeld aan gemeenten bij het instrument bestemmingsplan. Het uitgangspunt van 'Malta' is dat de restanten van vroegere samenlevingen, die overal in

² http://www.gemeentehulst.nl/Wonen_Leven/Ruimtelijke_plannen/Beleid_Archeologie.

de bodem verborgen liggen, als gemeenschappelijk Europees erfgoed beschermd en beheerd moeten worden.

Met de herziening van de Monumentenwet (2007) is de bevoegde overheid inzake behoud en beheer van het bodemarchief voor het overgrote deel naar het gemeentelijk niveau gedecentraliseerd. De gemeente mag daarbij binnen de kaders van het bestemmingsplan en de algemene beginselen van behoorlijk bestuur haar eigen beleidsinhoudelijke en financiële afwegingen maken. Voorwaarde is dat het selectie- en vrijstellingsbeleid archeologisch-inhoudelijk is onderbouwd en bestuurlijk is vastgesteld.

Dit betekent voor gemeenten dat:

- archeologische waarden worden in de planvormingsfase meegewogen in het ruimtelijk beleid;
- archeologische resten zoveel mogelijk in de bodem bewaard blijven ('behoud *in situ*');
- van initiatiefnemers van bodemversturende activiteiten kan worden gevraagd archeologisch vooronderzoek te laten verrichten;
- de gemeente besluit of nader onderzoek nodig is (planaanpassing of vrijgave van het gebied);
- als behoud van een vindplaats niet mogelijk is, de initiatiefnemer verantwoordelijk is voor de kosten van opgraving, uitwerking en rapportage. Dit is het zogenaamde 'veroorzakerprincipe' ofwel 'de verstoorder betaalt';
- in een Programma van Eisen de bevoegde overheid aangeeft welke onderzoeksvragen beantwoord dienen te worden en op welke wijze het onderzoek uitgevoerd dient te worden om dit te bewerkstelligen.

Hoe die belangenafweging uitvalt, is dus uiteindelijk een kwestie van besluitvorming binnen een gemeente. Het is duidelijk dat provincie en rijk daarbij stimuleren dat (conform het Belvédèrebeleid) cultuurhistorische waarden zoveel mogelijk worden beschermd en gehanteerd als inspiratiebron voor de ruimtelijke kwaliteit, het behoud en de versterking van de cultuurhistorische identiteit, de regionale eigenheid en de leefkwaliteit. Gecombineerd met de nieuwe Wet ruimtelijke ordening (Wro) die op 1 juli 2008 in werking is getreden, is behoud en beheer van het bodemarchief daarmee integraal verankerd in het ruimtelijke ordeningsproces van de gemeenten. Hiermee is de uitvoering van de Monumentenwet en de integratie van archeologie en ruimtelijke ordening een primair gemeentelijke opgave geworden. Het bestemmingsplan staat daarbij centraal. Dit komt tot uitdrukking in het Besluit ruimtelijke ordening, waarin wordt gesteld dat de toelichting (van het bestemmingsplan) dient te bevatten "een beschrijving van de wijze waarop met de in de grond aanwezige of te verwachten monumenten rekening is gehouden" (Bro art. 3.1.6 sub 2a).

De toelichting op de totstandkoming van de beleidskaart (deel B van de nota) vormt de wetenschappelijke en ruimtelijke onderbouwing van het gemeentelijke beleid en de gehanteerde onderzoeks- en ontheffingsregeling. De regeling wordt (door middel van dubbelbestemmingen) planologisch verankerd in de gemeentelijke bestemmingsplannen en gekoppeld aan de omgevingsvergunning. Op deze manier wordt door de gemeente Hulst voldaan aan de eisen van Monumentenwet, Wro en Bro, terwijl tegelijkertijd een goede gemeentelijke balans is aangebracht tussen het behoud van archeologische informatie (de zorg voor het bodemarchief) en economisch-maatschappelijke criteria (tijd, kosten, procedures, regeldruk – zowel voor de burger c.q. veroorzaker als voor de bevoegde overheid).

Gemeentelijk selectie- en vrijstellingsbeleid: onderzoekseisen en vrijstellingen

Op de archeologische beleidskaart Hulst is het gemeentelijk grondgebied opgedeeld in acht beleidscategorieën, die inzichtelijk maken waar archeologisch (voor)onderzoek nodig is bij ruimtelijke planvorming en bodemingrepen, en zo ja welke onderzoeken en ontheffingen daarbij gelden. Daarbij is onderscheid gemaakt tussen archeologische *waarden* en *verwachtingen*.

Op terreinen met een archeologische *waarde* is de aanwezigheid van archeologische sporen en resten bekend. Deze terreinen zijn (grotendeels) overgenomen van de door rijk en provincie opgestelde Archeologische Monumentenkaart (AMK). Op basis van een analyse van de gegevens uit het Archeologisch Informatiesysteem (Archis2) is een aantal waarnemingen aangewezen als vindplaats/ terrein met een archeologische waarde. Het grootste deel van het gemeentelijk grondgebied bestaat echter uit zones met een archeologische verwachting. Deze doen een voorspelling over de *kans* dat er archeologische waarden voorkomen.

De gemeentelijke ondergrond kan in vier archeologisch relevante lagen worden onderverdeeld (laag 1-4). Het grootste deel van de bekende archeologische informatie is afkomstig uit laag 1 (de bovenste laag). Het gaat daarbij vooral om relatief jonge (klei)bodems. Deze zijn op basis van bodemkundige kenmerken onderverdeeld in hoge, middelhoge en lage verwachting. Onder laag 1 liggen afgedekte, oudere landschappen: hierin kunnen prehistorische, Romeinse en vroegmiddeleeuwse sporen van bewoning en gebruik zijn geconserveerd (laag 2-4).

Bij het voorschrijven van archeologisch (voor)onderzoek in de verschillende beleidscategorieën (terreinen en zones) is uitgegaan van een zo effectief mogelijke inzet op archeologie, en de eisen van een 'normaal' ruimtegebruik en ruimtelijke ontwikkelingen. Dat wil zeggen dat de maatschappelijke kosten die het archeologiebeleid met zich meebrengt in verhouding moeten staan tot de verwachte wetenschappelijke opbrengst. Daarvoor is conform de uitgangspunten van het gemeentelijk beleid een regeling opgesteld waarbij bodemingrepen worden vrijgesteld van archeologisch (voor)onderzoek zolang deze niet dieper gaan dan 40 cm beneden maaiveld en wanneer de planvorming wel dieper reikt dan 40 cm, een specifiek (maximaal)

plangebiedoppervlak vrijgesteld is. In andere gevallen wordt van de initiatiefnemer gevraagd vast te (laten) stellen wat de gevolgen zijn van de geplande bodemingrepen voor het bodemarchief en het rapport daarvan te overleggen aan de bevoegde overheid. Vervolgens besluit de bevoegde overheid of nader onderzoek nodig is, en zo ja in welke vorm, of planaanpassing moet plaatsvinden of dat het terrein wordt vrijgegeven.

Dit resulteert in de volgende onderzoekseisen en ontheffingen (zie beslisboom):

Categorie 1 Rijksbeschermd terreinen. Voor alle bodemingrepen op deze terreinen dient een monumentenvergunning te worden aangevraagd bij de Rijksdienst voor het Cultureel Erfgoed, die hier optreedt als bevoegde overheid. Deze terreinen vallen dus niet binnen het gemeentelijk beleid. NB in de gemeente Hulst bevindt zich één wettelijk beschermd terrein: de locatie van het voormalige kasteel Maalstede (monumentnummer 652).

Categorie 2 AMK-terreinen en nieuwe (gewaardeerde) terreinen/ vindplaatsen.
Vooronderzoek indien de bodemverstoring groter is dan 50 m².

Categorie 3 Stads- en dorpskernen met een specifieke archeologische verwachting.
Vooronderzoek indien de bodemverstoring groter is dan 50 m².

Categorie 4 Hoge verwachting

Vooronderzoek indien de bodemverstoring groter is dan 250 m²

- Laag 1-1: Polders daterend vóór 1300 en/of Laagpakket van Walcheren (oudere fase)
- Laag 2: Hollandveen onder laag 1-1
- Laag 3: Pakket van Wormer onder laag 1-1
- Laag 4: Pleistoceen/Basisveen hoger dan 2 m onder NAP

Categorie 5 Gematigde verwachting.

Vooronderzoek indien de bodemverstoring groter is dan 500 m².

- Laag 1-2: Polders daterend tussen 1300-1532
- Laag 2: Hollandveen onder laag 1-2
- Laag 2: Hollandveen onder laag 1-3
- Laag 3: Pakket van Wormer onder laag 1-2
- Laag 3: Pakket van Wormer onder laag 1-3
- Laag 4: Pleistoceen lager dan 2 m onder NAP

Categorie 6 Lage verwachting.

Vooronderzoek indien de bodemverstoring groter is dan 2500 m².

-Polders daterend ná 1532 (laag 1-3)

Categorie 7 Zout- en brakwaterbodems.

Altijd onderzoek wanneer de ingreep betrekking heeft op een scheepswrak (opgenomen als waarneming in Archis2).

Categorie 8 Bodemarchief is verwijderd door verstoring, of ter plaatse is vastgesteld dat geen archeologische waarden (meer) aanwezig zijn ('negatief selectiebesluit'). Geen onderzoekseisen. Het negatieve selectiebesluit kan betrekking hebben op de vier lagen afzonderlijk of in combinatie.

Categorie	betekenis	waarde	ondergrens
1	wettelijk beschermd monument	Nvt (beschermd)	nvt
2	terreinen van archeologische waarde	Waarde-Archeologie 1	50m ²
3	gewaardeerde stads-/dorpskern	Waarde-Archeologie 1	50m ²
4	hoge verwachting	Waarde-Archeologie 2	250m ²
5	gematigde verwachting	Waarde-Archeologie 3	500m ²
6	lage verwachting	Waarde-Archeologie 4	2500m ²
7	waterbodems (zout- en brakwater)	scheepswrakken e.d.	nvt
8	verstoord of onderzocht en vrijgegeven	geen	nvt

Wanneer het te verstoren gebied niet groter is dan de hierboven aangegeven vierkante meters, hoeft geen archeologisch onderzoek te worden gedaan. Ook graafwerkzaamheden die niet dieper gaan dan 40 cm onder het maaiveld, zijn ten alle tijden vrijgesteld van archeologisch onderzoek.

Omgevingsvergunning kan in alle gevallen worden verleend indien is aangetoond dat het behoud in situ van archeologische waarden is verzekerd en/of met inachtneming van enkele nadere randvoorwaarden, bijvoorbeeld het laten doen van onderzoek of laten begeleiden van de werkzaamheden één en ander conform de AMZ-cyclus. Hierin staat ondermeer dat het volgens de wet verplicht is om eventuele aanwezige archeologische waarden te inventariseren middels een archeologisch onderzoek. Dit onderzoek dient te voldoen aan de aanvullende richtlijnen van de provincie Zeeland (2009, Provincie Blad nr. 32). Gravend onderzoek dient te worden uitgevoerd volgens een door de gemeente goedgekeurd Programma van Eisen.

Ondanks de wettelijke vrijstelling voor archeologisch onderzoek is niettemin de kans aanwezig dat archeologische sporen en vondsten in de bodem aanwezig zijn en dat deze in de uitvoeringsfase van de graaf- en inrichtingswerkzaamheden aan het licht

komen. Voor dergelijke vondsten bestaat een wettelijke meldingsplicht ex. artikel 53 van de Monumentenwet 1988. Hiervoor dient contact te worden opgenomen met de Stichting Cultureel Erfgoed Zeeland (SCEZ) te Middelburg, tel: 0118-670870. Eventueel archeologisch onderzoek resulterend uit de vondstmelding zal niet ten laste van de verstoorder komen.

6.4 Water(paragraaf)

Sinds juli 2003 is de watertoets wettelijk verankerd in het Besluit op de Ruimtelijke Ordening. Het besluit verplicht tot het opnemen van een beschrijving van de wijze waarop rekening is gehouden met de gevolgen van het plan voor de waterhuishouding in de toelichting van alle ruimtelijke plannen. Dit houdt in dat, afgezien van het watertoetsproces dat voor het bestemmingsplan buitengebied is doorlopen, voor alle afwijkingen en wijzigingen van het bestemmingsplan buitengebied eveneens de watertoets dient plaats te vinden. Er dient een volledige, heldere, zelfstandige afweging te worden gemaakt over de waterhuishoudkundige consequenties van de beoogde ingreep. Hierbij kan worden teruggegrepen op de uitgangspunten zoals vastgelegd in de waterparagraaf van het bestemmingsplan buitengebied.

Het doel van de watertoets is dat water een volwaardige rol speelt in ruimtelijke plannen. Het middel dat de watertoets daarvoor gebruikt, is het zo vroeg mogelijk betrekken van de waterbeheerder bij een nieuw ruimtelijk plan. De watertoets is het hele proces van vroegtijdig informeren, adviseren, afwegen en uiteindelijk beoordelen van waterhuishoudkundige aspecten in ruimtelijke plannen en besluiten. Eerste aanspreekpunt voor de gemeente is in principe het waterschap. Naast het waterschap zijn er nog andere waterbeheerders zoals de provincie (beheer diepe grondwater ten behoeve van drinkwaterwinning), Evides (waterbedrijf/ leverancier drinkwater) en Rijkswaterstaat (beheer kanalen). Het waterschap coördineert het wateradvies. De waterparagraaf moet het bewijs leveren dat water inderdaad een volwaardige plaats heeft gekregen in het maken van het ruimtelijk plan.

6.4.1 Waterstaatkundige en waterhuishoudkundige kenschets

Bodem en grondwater

De bodemopbouw en de geohydrologische situatie in een (buiten)gebied is sterk bepalend voor het huidige en toekomstige gebruik van de gronden in het buitengebied. Hulst bestaat uit polders die in het verleden onderdeel waren van een getijdengebied. Een dergelijk getijdengebied bestaat hoofdzakelijk uit kreekruggen en komgronden.

Als gevolg van het peilbeheer van het waterschap is het buitengebied erg geschikt voor agrarische activiteiten. Hierbij dient wel te worden opgemerkt dat de akker-

bouwactiviteiten onder druk staan van een toenemende verzilting. Als gevolg daarvan is dat de traditionele akkerbouwproducten lastiger te telen en zijn er inmiddels akkerbouwers die inspringen op nieuwe akkerbouwproducten zoals zeekraal.

Oppervlaktewater

Het oppervlaktewater in de gemeente Hulst is onder te verdelen in een paar hoofdgroepen, te weten:

- Oppervlaktewatersysteem in de polders (sloten en waterlopen);
- Kreekrestanten;
- Buitenwater (Westerschelde).

Het oppervlaktewatersysteem, in de verschillende polders die Hulst rijk is, is een van de belangrijkste randvoorwaarden voor de (agrarische) gebruiksmogelijkheden in de gemeente. De afwatering in de gemeente rust op de aanwezigheid van een aantal gemalen die overtollig oppervlaktewater lozen op buitenwater (Westerschelde). Het waterschap Scheldestromen³ is algemeen waterbeheerder in Hulst. Het watersysteem van gegraven watergangen zorgt voor een zoetwatervoorraad, alsmede de ontwatering van de gemeente. De structuur in het watersysteem is tamelijk kunstmatig (gegraven), maar op enkele plekken volgt het de lijnen van voormalige kreken.

De watersystemen bestaan uit primaire, secundaire en tertiaire waterlopen. Het primaire stelsel is een stelsel van hoofdwaterlopen dat naar het gemaal loopt. In dit stelsel wordt een streefpeil aangehouden. Het secundaire stelsel zorgt voornamelijk voor de kleinschalige afvoer van percelen en voert af naar het primaire stelsel.

Naast primaire en secundaire waterlopen liggen binnen de gemeentegrenzen enkele kreekrestanten. Voorbeelden hiervan zijn de Graauwse Kreek, Zestig Voet, De Vogel en de Kreken rondom 'Groot Eiland'.

De Westerschelde beschikt tevens over hoge natuurwaarden van regionaal/ nationaal belang. Belangrijke voorbeeld hiervan zijn de slikken en schorren van het Verdrongen land van Saeftinge. Naast deze natuurfunctie heeft met name de Westerschelde een zeer belangrijke vaarwegfunctie. De Westerschelde vormt immers de toegang tot de Antwerpse havens, een van de grootste wereldhavens. Een deel van de buitenwateren valt bij eb droog. Deze zandbanken, slikken en schorren, hebben zeer hoge natuurwaarden.

Riolering

Woningen en voorzieningen in het buitengebied zijn niet allen aangesloten op de riolering. Op sommige plekken wordt gebruik gemaakt van helofytenfilters en septic tanks. Er zijn geen ongezuiverde lozingen in de gemeente. Circa 400 panden lo-

³ Het waterschap bestaat sinds 1 januari 2011 en is het resultaat van de fusie tussen het waterschap Zeeuwse Eilanden en het waterschap Zeeuws-Vlaanderen.

zen hun afvalwater nog op een septictank. Provinciaal beleid geeft eigenaar van deze panden tot 2027 de tijd hun zuiverende voorziening te laten voldoen aan de wettelijk verplichte verbeterde septictank. Afvalwater van de huishoudens en bedrijven Hulst wordt afgevoerd naar de rioolwaterzuivering.

Binnen de gemeente grenzen ligt eveneens een aantal rioolwatertransportleidingen. Dit zijn de belangrijkste toevoerleidingen naar de rioolwaterzuiveringsinstallaties in en buiten de gemeente.

Waterkeringen (waterveiligheid)

Een belangrijke randvoorwaarde voor het bewoonbaar en bruikbaar maken van de gronden in de gemeente is de waterveiligheid. De polders waaruit Hulst bestaat, staan onder voortdurende dreiging van de waterstanden op de Westerschelde. De bescherming tegen het overstromingsgevaar bestaat uit een veelheid aan waterstaatswerken, te weten primaire waterkeringen die buitenwater keren, en regionale waterkeringen.

De primaire waterkeringen die buitenwater keren (categorie A) zijn de primaire waterkeringen langs de Westerschelde. Deze waterkeringen, alsmede de daarin aanwezige waterstaatswerken zijn van 'primair' belang voor de waterveiligheid in de gemeente. De primaire waterkeringen vormen tezamen een stelsel van Dijkringen. Hulst is gelegen in Dijkkring 32 (Zeeuws Vlaanderen).

Regionale waterkeringen zijn overige waterkeringen die geen direct buiten water keren, maar wel van belang zijn bij eventuele calamiteiten. Deze keringen, die ook wel compartimenteringsdijken worden genoemd, zijn de overblijfselen van de polder en dijkstructuur van weleer. Omwille van hun natuurlijke, landschappelijke, of cultuurhistorische functie waren deze voormalige waterkeringen reeds op vele vlakken ruimtelijk van belang en beschermenswaardig. Omwille van hun potentiële nut in geval van een dijkdoorbraak bij een primaire waterkering zijn deze regionale keringen door de provincie aangewezen als regionale waterkering. De regionale waterkeringen kunnen ondanks het kleinere formaat en mindere staat van onderhoud toch een groot overstromingsbeperkend of overstromingsvoorkomende rol vervullen.

6.4.2 Water in relatie tot het plan

Waterkeringen/ waterveiligheid

Voor een duurzaam behoud van een goede waterveiligheid is het van belang om het functioneren van het stelsel van primaire en regionale waterkeringen te beschermen. In de Keur en de Legger van het waterschap is hierin reeds voorzien. Omwille van het grote belang en de ruimtelijke doorvertaling van beperkingen die gelden op of nabij waterkeringen, is ervoor gekozen de het waterstaatswerk en de beschermingszone A van primaire waterkeringen vast te leggen in het bestem-

mingsplan. De primaire waterkeringen (het waterstaatswerk) zelf zijn bestemd als 'Waterstaatswerk'. Door middel van een dubbelbestemming 'Waterstaat – Waterkering' wordt voorts de beschermingszone A van de primaire waterkering verankerd in dit bestemmingsplan. De beschermingszones zijn breder dan de feitelijke waterkeringen zelf. Deze dubbelbestemming prevaleert in alle gevallen boven (de bepalingen van) de onderliggende bestemmingen. Dit is in lijn met het grote belang van de waterveiligheid (bovenlokaal/ nationaal belang).

Voor regionale waterkeringen geldt eveneens dat het functioneren ervan beschermd wordt met een dubbelbestemming 'Waterstaat – Waterkering' Voor de beschermingszone A. Het waterstaatswerk is in dit geval bestemd als 'Verkeer – beschermde dijk' danwel 'Natuur – beschermde dijk'..

Goed functionerend watersysteem

Ten behoeve van de gebruikswaarde en de bewoonbaarheid van het buitengebied is een goed functionerend oppervlaktewatersysteem van groot belang. Door primaire en secundaire watergangen (zoals weergegeven in de keur en de legger) positief te bestemmen met de bestemming 'Water' wordt hier invulling gaan gegeven. De bestemming geldt van insteek tot insteek (conform legger van het waterschap) van de watergangen. Met het oog op het behoud van het watersysteem worden binnen de bestemming 'Water' geen ontwikkelingen toegestaan. Via een omgevingsvergunningenstelsel zijn ontwikkelingen binnen de bestemming 'Water' wel mogelijk onder voorwaarden dat het watersysteem niet wordt geschaad en de waterbeheerder wordt gehoord. Aan de buitenwateren is de bestemming 'Water – Deltawater' toegekend. Deze bestemming geldt voor de Westerschelde. Binnen deze bestemming is uiteraard ook de waardevolle (water)natuur beschermd.

Tevens geldt voor een deel van de Westerschelde dat er gedeelten bij eb droogvallen. Deze zandbanken hebben primaire een natuurfunctie. Omdat zandbanken verschuiven (wandelen) is een gecombineerde bestemming opgenomen (water – delta water).

Voor het watersysteem zijn gemalen van doorslaggevend belang. De gemalen zijn met een functieaanduiding aangeduid op de verbeelding.

Behoud waternatuur

In de buitenwateren maken schorren, slikken en droogvallende zandbanken een belangrijk onderdeel uit van het watersysteem. Deze natuurwaarden zijn integraal mogelijk gemaakt in de bestemming 'Water – Deltawater'. In deze bestemming is zowel de vaarwegfunctie als de natuurfunctie van die buitenwater mogelijk gemaakt.

Rioleringsaspecten

Ten behoeve van het functioneren van het gemeentelijk rioleringssysteem is het behoud van de aanwezige rioolwatertransportleidingen van belang. Deze zijn door middel van een dubbelbestemming 'Leiding – Riool' aangeduid. Via een omgevingsvergunningstelsel wordt voorkomen dat hier ontwikkelingen plaatsvinden die de leiding kunnen aantasten. De rioolwaterzuivering, waar de riooltransportleiding naartoe leidt is aangeduid als 'specifieke vorm van bedrijf – rioolwaterzuivering'.

De (gewone) riolering, alsmede huisaansluiting (of zogeheten septictanks) komen niet nader terug op de verbeelding of in de planregels.

6.4.3 Ontwikkelingen

In dit bestemmingsplan wordt de bestaande situatie vastgelegd. In de het plan worden geen ontwikkelingen direct mogelijk gemaakt. Bij ontwikkelingen waarvoor gebruik wordt gemaakt van een wijzigingsbevoegdheid of een partiële herziening van dit bestemmingsplan is een watertoets verplicht. Het basisprincipe hierbij is een hydrologisch neutrale ontwikkeling. Dit betekent dat een initiatief zowel in kwalitatieve als in kwantitatieve zin geen negatieve effecten mag hebben op de bestaande waterhuishouding. Bij eventuele ontwikkelingen kan worden aangesloten bij de uitgangspunten zoals die worden benoemd in de Zeeuwse Handreiking Watertoets.

6.5 Natuur(waarden)

Het buitengebied van de gemeente Hulst herbergt verschillende bijzondere bos- en natuurgebieden. Twee natuurgebieden herbergen daarbij waarden die van zodanig belang zijn, dat ze zijn aangewezen als Natura 2000-gebied. Deze gebieden genieten daardoor wettelijke gebiedsbescherming. Het gaat enerzijds om de buitendijkse gebieden Westerschelde en het Verdrunken land van Saeftinghe, en anderzijds om de Vogelkreek. Naast de bos- en natuurgebieden herbergen ook de agrarische gebieden bijzondere natuurwaarden. Door schaalvergroting in de landbouw zijn veel natuurwaarden van het agrarische gebied echter beperkt tot perceelsranden, bermen, dijkvegetaties en kreken.

Ontwerp bestemmingsplan buitengebied Hulst

Foto's: 1. Buitendijkse natuur (Westerschelde). 2. Binnendijkse natuur (Vogelkreek). 3. Bosgebied. 4. Kreek in agrarisch gebied. 5. Extensief beheerd grasland. 6. Open akkerland.

Buitendijkse natuur

De Westerschelde is de zuidelijke tak in het oorspronkelijke mondingsgebied van de rivier de Schelde. Het is de enige zeetak in de Delta waar nog sprake is van een estuarium met open verbinding naar zee. Het betreft een zeer dynamisch gebied, mede door de trechtervorm ervan, waarin het getijverschil landinwaarts erg groot wordt. Noordzeewater dringt met krachtige getijdenstromen binnen, maar door de aanvoer van rivierwater is het zoutgehalte relatief laag.

Het estuarium is zeer uitgestrekt. De rivier bestaat uit een hoofdgeul met meerdere, zich verplaatsende nevengeulen waartussen bij eb droogvallende zand- en slikplaten en ondiep water liggen. Langs de randen liggen schorren, waarin krekens grillige patronen vormen. Onder invloed van eb en vloed verandert de aanblik van het gebied voortdurend.

Onder de schorren langs de Westerschelde bevindt zich het grootste schorrengebied van ons land: het Verdrongen Land van Saeftinghe. Door het grote getijverschil bevat het Verdrongen Land van Saeftinghe zeer hoge oeverwallen en brede geulen.

Binnendijkse natuurgebieden van de kleigronden

De Vogelkreek is een voormalige, licht brakke, kreek met omliggende vochtige en zoute graslanden en enkele stukken bos. De Vogelkreek heeft een lage oeverzone met veel rietvegetatie. De kreek maakte ooit onderdeel uit van een zeearm die in verbinding stond met de Westerschelde. Ten noorden van de huidige kreek strekte zich in die tijd een omvangrijk gebied van schorren uit. Vanaf de 12e eeuw is verscheidene malen geprobeerd gedeelten van dit gebied in te polderen door de aanleg van dijken. Tot en met de watersnoodramp van 1953 overstroomden grote delen echter steeds opnieuw.

Dit gebied is één van de grootste vindplaatsen van kruipend moerasscherm in ons land. Uitbreiding van de biotoop in dit gebied is nodig zodat de populatie zich kan uitbreiden tot een niveau dat de soort duurzaam in het gebied behouden kan blijven. De kwaliteit van de biotoop is in dit gebied reeds goed.

Niet ver ten noorden van de Vogelkreek ligt de Grote Putting of Hengstdijkse Putting. De Grote Putting is een van de weinige echte oudlandgebieden die Zeeland nog kent. Het gebied is gelegen in de Grote Hengstdijkpolder die reeds vóór 1161 was ingepolderd. Daarmee is dit een van de oudste gebieden uit de streek. De Putting is een laaggelegen weidegebied en bestaat uit zeer veel kleine perceeltjes begrensd door kronkelig lopende slootjes en greppeltjes. In vroeger tijden is hier veen uit de ondergrond gestoken wat ten dele het 'hollebolle' karakter van het grasland verklaart. In de zomermaanden is de Putting vooral een gebied voor weidevogels, zoals kievit, grutto en kluut. In de wintermaanden zijn het vooral grote groepen kolganzen, grauwe ganzen en canadese ganzen die het gebied bezoeken.

Een van de grootste binnendijkse natuurgebieden in de gemeente is Groot Eiland, dat als particulier landgoed beheerd wordt. Het landgoed Groot Eiland bestaat uit enkele landbouwgronden, bospercelen en een zoetwatermoerasgebied. Het Groot Eiland is omringd door kreken.

Verspreid door de gemeente liggen verschillende kreken en kreekrestanten die als natuurgebied worden beheerd, zoals de Polsvliet, Vlaamsche kreek, Graauwse kreek en Zestigvoet.

De Polsvliet is een kleine kreekrestant gelegen even ten zuiden van de Notendijk bij Terhole. Omdat de oude kreek bijna helemaal is dichtgegroeid met riet is er niet veel open water meer aanwezig. Wel zijn er nog een aantal lage, drassige weilanden waar in het voorjaar de kievit zijn nest heeft of 's winters de watersnip zijn voedsel zoekt. De uitgebreide rietkragen vormen een broedgebied voor kleine karekiet, rietzanger, rietgors en blauwborst.

Vlak bij het voormalig fort 't Boerenmagazijn ligt de Vlaamsche Kreek, een langgestrekte kreek vooral beroemd vanwege zijn orchideeëngrasland. In het riet broeden karekieten, waterhoentjes en andere vogels. In de winter zijn er eenden en ganzen in het gebied te vinden.

De Graauwse Kreek is een smalle, langgestrekte kreek in de Willem Hendrikspolder bij Graauw. Deze polder werd in 1787 bedijkt. Het vormt een belangrijke afvoergebied voor het overtollige regenwater uit de polders in deze omgeving. Via het gemaal bij Paal wordt het water op de Westerschelde geloosd. De kreek is vooral in trek bij eenden als kuifeend, bergeend en slobbeend. Daarnaast duiken fuut, dodaars en aalscholver een visje op en in de smalle rietkragen komen hier en daar blauwborst, rietzanger en kleine karekiet tot broeden.

De Zestigvoet is een grote kreek met diep, open water en smalle rietkragen. Het vormt een foerageergebied voor watervogels zoals aalscholvers en futen. In de winter kunnen er grote aantallen meerkoeten voorkomen, samen met tal van verschillende soorten eenden.

Binnendijkse natuurgebieden van de zandgronden

Rondom Hulst, Sint Jansteen en Clinge liggen enkele grotere en kleinere bospercelen op de overgang van de pleistocene zandgronden naar de holocene kleigronden. Een van deze gebieden is de Clingepolder ten oosten van Clinge. Het gebied is kleinschalig met een afwisseling van akkertjes, weilanden, bospercelen en zoete water-tjes zoals de Weeltjes en de Kriekeputten.

In de op de zandgronden gelegen waterwingebieden bij St Jansteen liggen tientallen hectaren bos met een divers boombestand. Door infiltratiekanalen wordt oppervlaktewater en regenwater door het gebied gevoerd. Daardoor ontwikkelen zich hier en daar kleinschalige moerasgebieden. Door een meer natuurvriendelijk beheer is er een gevarieerde vogelstand gekomen. Het bos is een van de weinige plaatsen in Zeeland waar de eekhoorn voorkomt.

Kreken

Naast de grotere kreken, die als natuurgebied beheerd worden, wordt het agrarische gebied dooraderd door kleinere kreken en kreekrestanten. Deze verschillen onderling sterk in hun (potentiële) natuurwaarde. Sommige kreken zijn gekanaliseerd of beschoeid, andere kreken hebben een relatief natuurlijk profiel en een natuurlijke oeverzone. De kreken zijn van groot ecologisch belang doordat ze kunnen functioneren als ecologische verbingszone (groen-blauwe dooradering). Deze verbingsfunctie wordt echter beperkt doordat een natuurlijke oeverzone op veel plaatsen ontbreekt. De kreken en oeverzones kunnen van waarde zijn voor diverse soortgroepen, zoals vissen, amfibieën, planten en vogels. Bij het Waterschap en de provincie zijn echter geen gegevens bekend over het voorkomen van bijzondere soorten in en langs de kreken.

Dijken

Daarnaast zijn in het buitengebied dijken aanwezig die als een doorlopend groen lint door het landschap slingeren. Doordat deze dijken extensiever beheerd worden dan het omliggende agrarisch gebied, zullen zich hier naar verwachting meer bijzondere plantensoorten en diersoorten weten te handhaven. De dijkvegetaties vormen daarmee waardevolle ecologische verbindingen door het buitengebied voor planten, insecten en kleine zoogdieren. Een soort die van extensievere dijk- en bermvegetaties afhankelijk is, is de Veldspitsmuis. De gemeente Hulst is een van de weinige gemeenten in Nederland waar deze zeldzame soort voorkomt.

Weide- en akkervogels

Er zijn weinig gegevens bekend over de natuurwaarden in het agrarische gebied. De gemeente Hulst heeft afgezien van de natuurlijke graslanden in de Grote Putting weinig waardevolle weidevogelgebieden. Op de akkergronden zullen wintergasten zoals ganzen en zwanen foerageren. Gebieden rondom het Verdronken land van Saeftinghe en het Groot Eiland zijn door de Provincie Zeeland aangewezen als ganzenopvanggebieden. Andere vogelsoorten die in het gebied zullen voorkomen zijn Patrijs, Fazant, Gele kwikstaart, Buizerd, Torenvalk, Boomvalk, Bruine kiekendief etc.

7. MILIEUASPECTEN

7.1 Inleiding

Veel milieuaspecten hangen nauw samen met het functioneel gebruik van het buitengebied. Veel milieuaspecten worden geregeld via het milieuspoor, zoals bijvoorbeeld verzuring (geregeld in de Wet Ammoniak en Veehouderij) en geurhinder (Wet geurhinder en veehouderij (Wgv)). De voor het bestemmingsplan relevante milieuaspecten worden in deze paragraaf toegelicht.

7.2 Geluid

In de Wet geluidhinder (Wgh) is vastgesteld dat akoestisch onderzoek uitgevoerd dient te worden voor alle geluidsgevoelige functies, zoals wonen, als deze binnen de invloedssfeer van (wegverkeerslawaaï) zijn gelegen. In principe geldt deze onderzoeksplicht voor alle straten en wegen, met uitzondering van:

- wegen die in een als ‘woonerf’ aangeduid gebied liggen;
- wegen waarvoor een maximumsnelheid van 30 km/uur geldt.

In het bestemmingsplan zullen rond verstoringbronnen zoals verkeerswegen (zowel auto- als spoorwegen) en bedrijven, geluids- en milieucontouren gerespecteerd worden. In de Wet geluidhinder is bepaald, dat vaststelling of herziening van een bestemmingsplan gepaard dient te gaan met het uitvoeren van een akoestisch onderzoek naar verkeerslawaaï, indien binnen het plan nieuwe geluidsgevoelige bestemmingen worden geprojecteerd (te denken valt aan agrarische bedrijfswoningen, boerderijsplitsing e.d.).

Plangebied

Dit bestemmingsplan betreft een conserverend bestemmingsplan. Nieuwe ontwikkelingen worden niet rechtstreeks mogelijk gemaakt. Een akoestisch onderzoek is dan ook niet noodzakelijk.

Bij nieuwe ontwikkelingen die middels een wijzigingsbevoegdheid of afwijking mogelijk zijn binnen dit bestemmingsplan dient, als dat volgens de Wet geluidhinder een geluidsgevoelige functie betreft, een akoestisch onderzoek uitgevoerd te worden.

7.3 Luchtkwaliteit

De hoofdlijnen voor regelgeving rondom luchtkwaliteitseisen staan beschreven in de Wet milieubeheer (hoofdstuk 5 Wm). Artikel 5.16 Wm (lid 1) geeft weer, onder welke voorwaarden bestuursorganen bepaalde bevoegdheden (uit lid 2) mogen uitoefenen. Als aan minimaal één van de volgende voorwaarden wordt voldaan, vormen luchtkwaliteitseisen in beginsel geen belemmering voor het uitoefenen van de bevoegdheid

- er is geen sprake van een feitelijke of dreigende overschrijding van een grenswaarde;
- een project leidt – al dan niet per saldo – niet tot een verslechtering van de luchtkwaliteit;
- een project draagt ‘niet in betekenende mate’ bij aan de luchtverontreiniging;
- een project past binnen het NSL (Nationaal Samenwerkingsprogramma Luchtkwaliteit), of binnen een regionaal programma van maatregelen.

Het Besluit NIBM legt vast, wanneer een project niet in betekenende mate bijdraagt aan de concentratie van een bepaalde stof. Een project is NIBM, als aannemelijk is dat het project een toename van de concentratie veroorzaakt van maximaal 3%. De 3% grens wordt gedefinieerd als 3% van de grenswaarde voor de jaargemiddelde concentratie van fijn stof (PM10) of stikstofdioxide (NO₂). Dit komt overeen met 1,2 microgram/m³ voor zowel fijn stof en NO₂.

Conclusie

Dit bestemmingsplan betreft een conserverend bestemmingsplan. Nieuwe ontwikkelingen worden niet rechtstreeks mogelijk gemaakt. Een luchtkwaliteitsonderzoek is dan ook niet noodzakelijk.

Bij nieuwe ontwikkelingen die niet rechtstreeks mogelijk zijn binnen dit bestemmingsplan en het, volgens de Wet luchtkwaliteit, een functie betreft die een effect kan hebben op de luchtkwaliteit dient een luchtkwaliteitsonderzoek uitgevoerd te worden.

7.4 Externe veiligheid

Bij Externe Veiligheid gaat het om de gevaren die de directe omgeving loopt in het geval er iets mis mocht gaan tijdens de productie, het behandelen of het vervoer van gevaarlijke stoffen. De daaraan verbonden risico's moeten aanvaardbaar blijven. Er worden twee normstellingen gehanteerd. Het plaatsgebonden risico (PR) richt zich vooral op de te realiseren basisveiligheid voor burgers: bebouwing is niet toegestaan binnen de zogenaamde 10⁻⁶ contour. Het groepsrisico (GR) stelt beperkingen aan de maatschappelijke ontwrichting als gevolg van calamiteiten met gevaarlijke stoffen.

Het beleid voor externe veiligheid is gericht op het beperken en beheersen van risico's voor de omgeving vanwege:

- het gebruik, de opslag en de productie van gevaarlijke stoffen (inrichting);
- het transport van gevaarlijke stoffen (openbare wegen, water- en spoorwegen, buisleidingen);
- het gebruik van luchthavens.

Externe veiligheid heeft betrekking op de veiligheid van degenen die niet bij de risicovolle activiteit zelf zijn betrokken, maar als gevolg van die activiteit wel risico's kunnen lopen, zoals omwonenden. Het beleid is verankerd in het Besluit externe veiligheid inrichtingen⁴ (Bevi), de bijbehorende Regeling externe veiligheid inrichtingen⁵ (Revi), en verder uitgewerkt / toegelicht in o.a. de Handleiding Externe Veiligheid Inrichtingen⁶ en de Handreiking Verantwoordingsplicht Groepsrisico⁷. Voor het vervoer van gevaarlijke stoffen is het beleid gebaseerd op de Nota Risiconormering Vervoer Gevaarlijke Stoffen⁸ (RNVGS). Deze is recent verder geoperationaliseerd en verduidelijkt middels de Circulaire Risiconormering vervoer gevaarlijke stoffen⁹. Voor buisleidingen geldt het Besluit externe veiligheid beleid (Bevb). De provincie Zeeland heeft voor de Zeeuwse situatie de handreiking "Risico's Inzicht"¹⁰ opgesteld. Deze handreiking is n.a.v. wijzigingen in landelijke regelgeving in oktober 2011 geactualiseerd (versie concept 6 oktober 2011) en zal in de loop van 2012 beschikbaar zijn.

Het externe veiligheidsbeleid heeft vorm gekregen in de risicobenadering. Op grond van de risicobenadering worden grenzen gesteld aan de risico's, gelet op kwetsbaarheid van de omgeving en vice versa. De toepassing van de risicobenadering heeft dus primair betrekking op de onderdelen pro-actie, de preventie en de preparatie van de veiligheidsketen. Het beleid heeft tot doel zowel individuele burgers als groepen burgers te beschermen tegen de gevolgen van een ongeval met gevaarlijke stoffen. Dit kan door maatregelen te treffen bij of aan de bron (inrichtingen, auto's etc.) en door de restrisico's te beperken, bijvoorbeeld door zonering. Het doel wordt vertaald naar de begrippen plaatsgebonden risico en groepsrisico.

⁴ Besluit van 27 mei 2004, houdende milieukwaliteitseisen voor externe veiligheid van inrichtingen milieubeheer (Besluit externe veiligheid inrichtingen), Staatsblad 2004, 250.

⁵ Regeling van de Staatssecretaris van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer van 8 september 2004, nr. EV2004084072, houdende regels met betrekking tot afstanden en de wijze van berekening van het plaatsgebonden risico en het groepsrisico ter uitvoering van het Besluit externe veiligheid inrichtingen (Regeling externe veiligheid inrichtingen), Staatscourant 2004, 183.

⁶ Handleiding Externe Veiligheid inrichtingen, InfoMil, juni 2004.

⁷ Handreiking Verantwoordingsplicht Groepsrisico, Ministerie van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer, augustus 2004.

⁸ Kamerstukken II, 1995/96, 24 611, nr. 1.

⁹ Ministerie van Verkeer en Waterstaat, Ministerie van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer, Ministerie van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties, juli 2004.

¹⁰ Risico's inzicht, Handreiking Externe Veiligheid in bestemmingsplannen, provincie Zeeland, november 2005; handboek Externe veiligheid in bestemmingsplannen, Provincie Zeeland, concept 6 juni 2011.

Plaatsgebonden risico

Het plaatsgebonden risico (PR) is de kans per jaar dat een persoon die onafgebroken en onbeschermd op een bepaalde plaats verblijft, komt te overlijden als rechtstreeks gevolg van een ongewoon voorval met gevaarlijke stoffen. Daarbij is de omvang van het risico een functie van de afstand waarbij meestal geldt: hoe groter de afstand, des te kleiner het risico.

Groepsrisico

Ten aanzien van het groepsrisico (GR) is een oriënterende waarde vastgelegd. Deze wordt uitgedrukt in de kans dat per jaar een groep van 10, 100 of 1000 personen overlijden als rechtstreeks gevolg van hun aanwezigheid in het invloedsgebied van een inrichting of transportroute en een ongewoon voorval binnen die inrichting of op die transportroute waarbij een gevaarlijke stof betrokken is. Het groepsrisico kan worden weergegeven in een grafiek met op de horizontale as het aantal dodelijke slachtoffers en op de verticale as de cumulatieve kansen per jaar op tenminste dat aantal slachtoffers. De kans dat (een groep) slachtoffers vallen, wordt weergegeven met een curve (de fN-curve).

Een belangrijke factor bij het bepalen van het groepsrisico is het aantal personen dat zich in de omgeving van de risicovolle activiteit bevindt. Dit aspect kan vanuit de ruimtelijke ordening, door het toestaan of juist uitsluiten van functies waarbij een hoge personendichtheid in een bepaald gebied, worden beïnvloed.

In het Bevi is vastgelegd dat voldaan moet worden aan de eisen van het besluit bij nieuwe activiteiten / situaties. Het gaat daarbij niet alleen om het oprichten van of veranderen van inrichtingen of projecteren van nieuwe bestemmingen. Ook bij het vaststellen of herzien van een bestemmingsplan dient de externe veiligheid te worden beoordeeld. Voor het plangebied is beoordeeld of sprake is van activiteiten met gevaarlijke stoffen in en in de omgeving van het plangebied, die mogelijk risico's zouden kunnen opleveren. Meer specifiek is gekeken naar de aanwezigheid van bedrijven die aangewezen zijn in het Bevi, waaronder LPG-tankstations, transportroutes over weg/spoor/water en buisleidingen. Op de verbeelding zijn leidingen opgenomen die gebruikt worden voor het transport van Gas en Ethyleen. Tevens is er een beschermingszone opgenomen ten aanzien van deze leidingen.

Voor de op de verbeelding aangegeven risicocontouren (PR) t.a.v. vervoer gevaarlijke stoffen over de weg, water of door buisleidingen en contouren van WM-inrichtingen wordt verwezen naar achterliggende documenten van de provincie Zeeland, de gemeente Hulst naar de Risicokaart Zeeland¹¹. Om praktische redenen is de veiligheidsonze (PR) voor vervoer gevaarlijke stoffen over de weg niet grafisch weergegeven op de verbeelding, maar is gekozen voor het aanduiden van de route op de verbeelding. Ten aanzien van de ethyleenleiding, is de PR-contour nog niet definitief vastgesteld. De op de verbeelding aangegeven PR-contour voor ethyleenleiding is slechts informatief en heeft hierdoor nog een voorlopige status. Zodra met de ministeries I&M en EL&I de rekenmethodiek definitief is vastgesteld zal de PR-contour worden herrekend en zonodig worden gewijzigd.

Plangebied

Dit bestemmingsplan betreft een conserverend bestemmingsplan. Nieuwe ontwikkelingen worden niet rechtstreeks mogelijk gemaakt. Een onderzoek externe veiligheid is derhalve niet noodzakelijk. Als nieuwe ontwikkelingen zich voordoen dan dient te worden bekeken of deze zich binnen het invloedsgebied van risicovolle activiteiten of inrichtingen bevinden. Mocht dit het geval zijn, dan is een onderzoek externe veiligheid noodzakelijk.

7.5 Geur

De Wet geurhinder en veehouderij (Wgv) vormt het toetsingskader voor vergunningen op grond van de Wet milieubeheer, waar het gaat om stank veroorzaakt door het houden van dieren. Daarnaast is de wet van belang in verband met de zogenoemde 'omgekeerde werking' in het kader van de ruimtelijke ordening. De Wgv kent een aantal standaardnormen. Daarnaast hebben gemeenten de mogelijkheid gekregen om binnen een wettelijk bepaalde bandbreedte van deze standaardnormen af te wijken. Op deze wijze kan de gemeente een geurhinderbeleid vaststellen, dat is afgestemd op de plaatselijke situatie. De gemeente Hulst heeft geen eigen geurverordening.

¹¹ Risico-inventarisatie transport gevaarlijke stoffen over water Zeeland, Aviv, provincie Zeeland, februari 2006, 05822;
Risico-inventarisatie wegtransport gevaarlijke stoffen Zeeland, Aviv, provincie Zeeland, februari 2006, 05822;
Risico-inventarisatie transport gevaarlijke stoffen Zeeland gegevens en gegevensbeheer, Aviv, provincie Zeeland, februari 2006, 05822;
Actualisatiestudie 2011 risico's transport gevaarlijke stoffen Westerschelde en prognoses 2015 – 2030, DNV, Rijkswaterstaat, 8 december 2011, 1237 G9T-12;
QRA hogedruk aardgas buisleidingen ten behoeve van bestemmingsplan Buitengebied, RMD, gemeente Hulst, 30 januari 2012.

Conclusie

Dit plan legt de bestaande situatie vast. Er worden dus geen geurgevoelige ontwikkelingen/ functies mogelijk gemaakt. Derhalve is een geurhinderonderzoek niet noodzakelijk. Voor het toepassen van wijzigingsbevoegdheden kan een dergelijk onderzoek wel nodig zijn indien een ontwikkeling zich bevindt in de nabijheid van een geurhinder veroorzakend (agrarisch) bedrijf.

7.6 Bodem

De kwaliteit van de bodem is niet op alle plekken binnen het plangebied gelijk. Vooral (voormalige) vestigingen van niet-agrarische bedrijven kunnen de bodemkwaliteit negatief beïnvloeden.

Voor de gemeente Hulst is een bodemkwaliteitskaart¹² vastgesteld (Rb 2010/28, 20 juni 2010), waarin de algemene bodemkwaliteit van het plangebied is vastgelegd. Met bijbehorende Nota bodembeheer¹³ worden regels gesteld aan grondverzet in het plangebied. Op basis van de bodemkwaliteitskaart is op grond van het Besluit bodemkwaliteit voor het grondgebied van Hulst een bodemfunctiekaart vastgesteld.

Conclusie

Voor elementen in het plan waar ontwikkeling van milieugevoelige functies (in)direct mogelijk gemaakt wordt (bijvoorbeeld middels een wijzigingsbevoegdheid), wordt toetsing van de bodemkwaliteit als randvoorwaarde opgenomen. Het gaat hier dan om mogelijkheden die voorzien in een verstoring van de bodem (denk hierbij aan bouwen).

7.7 Ammoniakemissie veehouderij

Ammoniak is een aspect dat bij vergunningverlening voor veehouderijen beoordeeld moet worden. Hierover is zowel in het verleden als ook recentelijk veel uitgebreide wet- en regelgeving verschenen. Een kort overzicht hiervan is hieronder vermeld.

- Ammoniak en veehouderijen
- Actieplan ammoniak
- Besluit ammoniakemissie huisvesting veehouderij
- Regeling Ammoniak en Veehouderij
- Wet ammoniak en veehouderij
- BBT en ammoniak
- Handreiking Ruimtelijke Ordening en Milieu (ammoniak)
- Interimwet ammoniak en veehouderij

¹² Bodemkwaliteitskaart gemeente Hulst eindrapport, gemeente Hulst, 2 januari 2009, P07-17;

¹³ Nota bodembeheer voor de landbodem van Zeeuwsch-Vlaanderen eindrapport, gemeente Hulst, 2 januari 2009, P07-14 / P07 – 17, P07 – 18.

Veehouderijbedrijven die dieren houden in een dierenverblijf, moeten voldoen aan de Wet ammoniak en veehouderij (Wav), de Regeling ammoniak en veehouderij (Rav) en het Besluit ammoniakemissie huisvesting veehouderij (Bahv). Hierin staan regels over de maximale hoeveelheid ammoniak die een bedrijf mag uitstoten. Bij directe schade, bijvoorbeeld aan bomen of planten in de directe omgeving van uw veehouderij, gelden de regels van de Wet Milieubeheer.

In de bijlage van de Regeling ammoniak en veehouderij staan de emissiewaarden voor verschillende huisvestingssystemen. De maximale emissiewaarden staan in bijlage 1 van het Besluit ammoniakemissie huisvesting veehouderij. Als een systeem niet in de Regeling ammoniak en veehouderij staat, kan via Agentschap NL bij het ministerie van Infrastructuur en Milieu (IenM) een verzoek ingediend worden tot opname in de lijst. Ook kan er een bijzondere emissiefactor voor een systeem (nog niet in de lijst opgenomen systeem) aangevraagd worden.

Conclusie

Dit plan legt de bestaande situatie vast. Er worden dus geen directe ontwikkelingen mogelijk gemaakt die effect heeft op de ammoniakemissie. Veehouderijbedrijven dienen een vergunning aan te vragen voor het veranderen, vergroten of te bouwen dierenverblijven. Zij zijn verplicht om te voldoen aan de ammoniak emissiewaarden. Voor het toepassen van wijzigingsbevoegdheden kunnen de emissiewaarden van belang zijn.

8. JURIDISCHE OPZET

8.1 Algemene opzet

Inleiding

In voorliggend hoofdstuk wordt een toelichting gegeven op de juridische opzet van het bestemmingsplan. Het bestemmingsplan 'Buitengebied Hulst' bestaat uit de volgende onderdelen:

De toelichting

De uitgangspunten zijn gebaseerd op de vigerende bestemmingsplannen 'Buitengebied Noord' en 'Buitengebied Zuid', inclusief de daarop volgende herzieningen. In de toelichting wordt onder andere ingegaan op het beleidskader en de ruimtelijke en functionele structuur. De toelichting is juridisch niet bindend.

De regels

Deze regels bevatten de bouw- en gebruiksregels binnen de verschillende bestemmingen. Daarnaast zijn bevoegdheden opgenomen om door middel van een omgevingsvergunning af te wijken van het bestemmingsplan en tevens zijn wijzigingsbevoegdheden opgenomen om het plan de benodigde flexibiliteit te geven.

De verbeelding

Op de verbeelding zijn de bestemmingen en de waarden (zoals natuur- en landschappelijke en archeologische waarden) opgenomen die kenmerkend zijn voor het gebied. Voor de categorieën waarbij bebouwing voorkomt, zijn op de verbeelding tevens bouwvlakken en eventueel aanduidingen opgenomen over bijvoorbeeld de maximaal te bebouwen oppervlakte. In de desbetreffende regels wordt naar de verbeelding verwezen. De verbeelding en de regels zijn niet los van elkaar te zien en vormen dan ook het juridische bindende deel van voorliggend bestemmingsplan.

De opzet van het plan

Het bestemmingsplan is een juridisch plan dat bindend is voor de burgers en voor de overheid. Bij de overwegingen over de gewenste opzet van het bestemmingsplan staat men voor het dilemma dat er enerzijds een duidelijke behoefte is aan minder regelgeving. Anderzijds bestaat er een groot spanningsveld tussen de ontwikkelingsdrang van bepaalde functies in het buitengebied - in het bijzonder de landbouw - en het beschermen of tot ontwikkeling brengen van natuur- en landschapswaarden. Het recht doen aan alle verschillende belangen die in het buitengebied spelen, vraagt op een aantal onderdelen juist om een flexibele regelgeving.

In het plan zijn wijzigingsbevoegdheden opgenomen en tevens zijn er mogelijkheden opgenomen om door middel van een omgevingsvergunning af te wijken van

het bestemmingsplan. Deze verschillende regelingen bieden ruimte voor bepaalde ontwikkelingen, maar er kunnen geen directe rechten en/of plichten aan worden ontleend. Er zal altijd een belangenafweging plaatsvinden. Daarnaast geldt voor de wijzigingen een uitgestelde exploitatieplanplicht.

8.2 Verbeelding

Bestemmingen

Op de verbeelding zijn de bestemmingen onderscheiden. De bestemmingen zijn afgeleid uit het gebruik (de aanwezige functies) en de aan een gebied toegekende waarde. De bestemmingen vormen het zogenaamde casco van het plan, waarvan in beginsel niet mag worden afgeweken.

Aanduidingen

We onderscheiden gebiedsaanduidingen, functieaanduidingen, bouwaanduidingen en maatvoeringsaanduidingen. Door middel van gebiedsaanduidingen is nauwkeurig aangegeven welke bestaande natuur-, landschappelijke / cultuurhistorische en/of abiotische waarden als zodanig binnen deze gebieden worden erkend dan wel gewaardeerd. Deze aanduidingen geven de feitelijk en juridisch te beschermen waarden weer. Deze aanduidingen met de toegekende waarden zijn met name van belang voor de toepassing van het stelsel van omgevingsvergunningen voor het uitvoeren van werk, of van werkzaamheden, en de gebruiksverboden. Voor activiteiten die een aantasting betekenen van een waarde kan een omgevingsvergunning voor het uitvoeren van werken, of van werkzaamheden worden verplicht gesteld. Ook kan voor dergelijke activiteiten een gebruiksverbod gelden.

Op de verbeelding zijn tevens functieaanduidingen weergegeven. Hiermee zijn de specifieke functies aangeduid, zoals een kampeerterrein, een agrarisch hulp- en nevenbedrijf e.d..

Daarnaast zijn er ook bouwaanduidingen op de verbeelding aangegeven. Deze aanduidingen geven bijvoorbeeld aan dat ter plaatse geen gebouwen zijn toegestaan.

De maatvoeringsaanduidingen die op de verbeelding zijn weergegeven, geven de verschillende maten aan met betrekking tot goothoogtes, inhoud, aantallen (bedrijfs)woningen etc.

8.3 Regels

De systematiek van de regels

De systematiek van de regels kan worden samengevat aan de hand van de hoofdstukindeling. De regels zijn onderverdeeld in vier hoofdstukken.

- Hoofdstuk 1 (Inleidende Regels) bevat inleidende regels. Deze algemene eenduidige regels omvatten een algemene, eenduidige interpretatie en toepassing van de overige, meer inhoudelijke regels en van de verbeelding. Zo wordt in artikel 1 een omschrijving gegeven van de in het plan opgenomen begrippen en regelt artikel 2 de wijze waarop moet worden gemeten. Voor de vraag welke begrippen exact zijn omschreven wordt verwezen naar de planregels.
- Hoofdstuk 2 (Bestemmingsregels) gaat in op de bestemmingen. Hierin wordt een regeling gegeven voor de bestaande functies in het plangebied die als zodanig (positief) zijn bestemd, zowel wat betreft gebruik van de gronden als het bouwen in/op de gronden. In deze inhoudelijke regels is onder andere geregeld welke vormen van gebruik en bouwwerken rechtstreeks (dus zonder voorafgaande wijziging, afwijking van het bestemmingsplan of omgevingsvergunning) zijn toegestaan.
- Hoofdstuk 3 (Algemene regels) bevat de algemene regels van het plan waaronder een anti-dubbeltelbepaling, algemene regels met betrekking tot het bouwen en regels ten aanzien van de gebiedsaanduidingen.
- Hoofdstuk (Overgangs- en slotregels) bevat bepalingen ten aanzien van de overgangs- en slotregels.

Hierna worden de hoofdstukken nader toegelicht.

Hoofdstuk 1 Inleidende regels

Artikel 1 – Begrippen

In dit artikel is omschreven wat in onderhavig plan onder de in de regels gebruikte begrippen wordt verstaan.

Artikel 2 – Wijze van meten

In dit artikel is vastgelegd hoe bij de toepassing van de (bouw)regels van onderhavig plan moet worden gemeten.

Hoofdstuk 2 Bestemmingen en dubbelbestemmingen

Artikel 3 tot en met artikel 22 – Bestemmingen

De aanwezige functies zijn rechtstreeks bestemd met een passende bestemming, welke volgt uit de Standaard Vergelijkbare BestemmingsPlannen 2008. Er is éénmaal gebruik gemaakt van de categorie Overig, omdat de functie niet onder een hoofdgroep is te plaatsen. Dit betreft de bestemming Waterstaatswerken. Waterstaatswerken is een bestemming die van toepassing is op de primaire waterkeringen.

Hieronder vallen zeedijken die als belangrijkste functie het keren van het water heeft.

De regels voor elke bestemming hebben dezelfde opbouw met achtereenvolgens, voor zover aanwezig, de volgende leden:

- bestemmingsomschrijving;
- bouwregels;
- afwijken van de bouwregels;
- specifieke gebruiksregels;
- afwijken van de gebruiksregels;
- omgevingsvergunning voor werken geen bouwwerken zijnde en werkzaamheden;
- wijzigingsbevoegdheden.

Centraal staat de bestemmingsomschrijving. Daarin worden limitatief de functies en waarden genoemd, die binnen de bestemming zijn toegestaan respectievelijk worden beschermd. In een aantal gevallen geeft de bestemmingsomschrijving daarbij nog een nadere beperking in de vorm van een bestemmingscategorie of bijvoorbeeld een gebiedsbegrenzing, een maximale oppervlakte- of inhoudsmaat dan wel een beperking tot de bestaande bebouwing.

De bouwregels zijn direct aan de bestemmingsomschrijving gerelateerd. In deze bepaling is terug te vinden of de gronden mogen worden bebouwd en zo ja, wat voor bebouwing is toegestaan en aan welke eisen deze bebouwing moet voldoen.

Ook de gebruiksregels zijn gerelateerd aan de bestemmingsomschrijving. Hierin is bepaald dat het verboden is de onbebouwde grond en/of de daarop aanwezige bouwwerken te gebruiken op een wijze of voor een doel dat in strijd is met de bestemmingsomschrijving. Daarnaast is in een enkele bestemming een algemene gebruiksregel opgenomen ter aanvulling op de bestemmingsomschrijving.

De afwijkingsregels geven vervolgens het bevoegd gezag de mogelijkheid om onder bepaalde in het plan omschreven voorwaarden een omgevingsvergunning te verlenen om af te wijken van de bouw- en/of gebruiksregels.

Voor het college van burgemeester en wethouders is vervolgens in de wijzigingsregels de bevoegdheid opgenomen om het plan onder bepaalde nader omschreven voorwaarden te wijzigen.

Artikel 23 t/m 32 – Dubbelbestemmingen

Naast de hoofdbestemming hebben enkele percelen eveneens een dubbelbestemming. De bepalingen van de hoofdbestemming en de dubbelbestemming zijn dan beide van toepassing. Bij strijd tussen deze bepalingen prevaleren de bepalingen van de dubbelbestemming.

Voor de archeologische waarden, Natura 2000gebieden, de beschermingszones van waterkeringen en leidingen met daarbij behorende belemmeringenstrook zijn als dubbelbestemmingen opgenomen, omdat hieronder meerdere enkelbestemmingen vallen.

Hoofdstuk 3: Algemene regels

Artikel 34 - Anti-dubbeltelregel

Deze regel is opgenomen om te voorkomen dat, wanneer volgens een bestemmingsplan bepaalde gebouwen en bouwwerken niet meer dan een bepaald deel van een bouwperceel mogen beslaan, het opengebleven terrein niet nog eens meetelt bij het toestaan van een ander gebouw of bouwwerk, waaraan een soortgelijke eis wordt gesteld.

Artikel 35 – Algemene bouwregels

In deze regels is bepaald dat wanneer zich situaties voordoen, waarbij bestaande bebouwing in strijd is met de regels bestaande maten mogen worden aangehouden. Zo kan de specifieke feitelijke bouwhoogte van een woning hoger zijn dan de toegestane hoogte van bebouwing (een algemene maat). Deze strijdigheid is niet gewenst. Het is immers niet de bedoeling, dat deze woning moet worden aangepast aan de nieuwe maatvoering. Daarom is de algemene bepaling opgenomen, dat bij afwijkingen de maatvoering mag worden aangehouden, zoals die bestond op het moment van ter inzage legging van het ontwerpbestemmingsplan. Daarnaast is een regel opgenomen voor overschrijding van de bouwgrenzen en het – onder voorwaarden – stellen van nadere eisen aan bebouwing. Tevens is een algemene bouwregel opgenomen inhoudende dat bij het bouwen een bepaalde minimale afstand ten opzichte van de bestemming 'Verkeer' dient te worden aangehouden, waarbij een onderscheid is gemaakt tussen provinciale wegen en niet-provinciale wegen. Voorts is een bepaling opgenomen dat gebouwen uitsluitend achter de voorgevellijn mogen worden gebouwd.

Artikel 36 – Algemene aanduidingregels

Een gebiedsaanduiding is een aanduiding die verwijst naar een gebied waarvoor bij de toepassing van het bestemmingsplan specifieke regels gelden of waar nadere afwegingen moeten worden gemaakt. De gebiedsaanduidingen zijn gegroepeerd binnen zogeheten groepen van gebiedsaanduidingen.

In de regels zijn de gebiedsaanduidingen opgenomen met als doel de waarden te beschermen. Dit gebeurt enerzijds door aan de activiteiten die deze waarden kunnen schaden een omgevingsvergunning te koppelen voor het uitvoeren van een werk, geen bouwwerken zijnde, of van werkzaamheden. Anderzijds gelden beperkingen voor bepaalde ontwikkelingen (zoals vergroting van een bouwvlak) binnen deze gebieden.

De volgende gebiedsaanduidingen gaan vergezeld van een daarop betrekking hebbende regeling in de planregels in artikel 36:

- geluidzone industrie;
- milieuzone – waterwingebied;
- veiligheidszone – bevi;
- veiligheidszone – leiding;
- veiligheidszone – lpg;
- veiligheidszone – vervoer gevaarlijke stoffen;
- vrijwaringszone – molenbiotoop;
- vrijwaringszone – radar.

De volgende gebiedsaanduiding zijn niet onder te brengen zijn onder bestaande groepen gebiedsaanduidingen, waarbij is gebruik gemaakt van de groep overig:

- afwegingszone natuurgebied;
- agrarisch gebied met ecologische betekenis;
- kernrandzone;
- natuurontwikkelingsgebied.

De motivering voor het gebruik maken van deze categorie overig is gelegen in het feit dat geen gebruik gemaakt kan worden van een functieaanduiding in de onderliggende bestemming en omdat dit er meerdere zijn. De regels voor deze gebiedsaanduidingen zijn niet opgenomen in de algemene aanduidingregels (artikel 36), maar bij de bestemmingen zelf.

Artikel 37 – Algemene afwijkingsregels

In deze regeling wordt aan het bevoegd gezag de bevoegdheid gegeven om door middel van een omgevingsvergunning – onder voorwaarden – af te wijken van een aantal in het bestemmingsplan opgenomen onderdelen, zoals overschrijding van de maatvoering met maximaal 15%.

Artikel 38 – Algemene wijzigingsregels

In deze regeling wordt aan het college van burgemeester en wethouders de bevoegdheid gegeven om de in het plan opgenomen bestemmingen door middel van een wijzigingsplan te wijzigen voor een beperkt aantal onderdelen. Ook is een wijzigingsbevoegdheid opgenomen voor de bestemmingen 'Natuur' of 'Water' ten behoeve van natuurontwikkeling.

Artikel 39 – Algemene procedureregels

In dit artikel zijn de algemene procedureregels opgenomen.

Artikel 40 – Overige regels

In artikel 40 is een bepaling opgenomen ten behoeve van het behoud van cultuur-historische waardevolle panden, zoals opgenomen in bijlage 3 bij de regels. In de bepaling is geregeld dat het zonder een omgevingsvergunning niet is toegestaan om deze cultuurhistorisch waardevolle panden te slopen.

Hoofdstuk 4: Overgangs- slotregels

Artikel 41 – Overgangsrecht

In deze regel wordt vorm en inhoud gegeven aan het overgangsrecht. Deze regeling is op grond van de Wet ruimtelijke ordening verplicht.

Artikel 42 – Slotregel

Als laatste wordt de slotregel opgenomen. Deze regel bevat zowel de titel van het plan als de vaststellingsbepaling.

BIJLAGEN

behorende bij de toelichting

Bijlage 1:
Beleidskader Hulst

1. BELEIDSKADER

1.1 Het ruimtelijk beleid op hoofdlijnen

Het ruimtelijke ordeningsbeleid van de hogere overheden staat verwoord in de Nota Ruimte en het omgevingsplan Zeeland 2006-2012 van de provincie Zeeland. Het beleid van de hogere overheden dient veelal te worden uitgewerkt op gemeentelijk niveau. Waar mogelijk zal worden aangegeven wat de relatie is met het bestemmingsplan.

1.1.1 Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte

In de nieuwe Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte (vastgesteld op 13 maart 2012) staan de plannen van de Rijksoverheid voor ruimte en mobiliteit. Het Rijk stelt dat er een aanpak dient te ontstaan waarmee Nederland concurrerend, bereikbaar, leefbaar en veilig maakt. Om dit te kunnen bewerkstelligen laat het Rijk de ruimtelijke ordening meer over aan de decentrale overheden (provincie en gemeenten) en komt de gebruiker centraal te staan. Het Rijk kiest voor een selectievere inzet van rijksbeleid op slechts 13 nationale belangen. Voor die belangen is het Rijk verantwoordelijk en wil het resultaten boeken.

Buiten deze 13 belangen hebben decentrale overheden beleidsvrijheid. Tevens werkt het Rijk aan een eenvoudiger regelgeving. Hierdoor neemt de bestuurlijke drukte af en ontstaat er ruimte voor regionaal maatwerk.

Het Rijk blijft verantwoordelijk voor het systeem van ruimtelijke ordening. Daarnaast kan een rijksverantwoordelijkheid aan de orde zijn indien:

- een onderwerp nationale baten en/of lasten heeft en de doorzettingsmacht van provincies en gemeenten overstijgt. Bijvoorbeeld ruimte voor militaire activiteiten en opgaven in de stedelijke regio's rondom de mainports, brainports, greenports en valleys;
- over een onderwerp internationale verplichtingen of afspraken zijn aangegaan. Bijvoorbeeld voor biodiversiteit, duurzame energie, watersysteemherstel of werelderfgoed;
- een onderwerp provincie- of landsgrensoverschrijdend is en ofwel een hoog afwentelrisico kent ofwel in beheer bij het Rijk is. Bijvoorbeeld de hoofdnetten van weg, spoor, water en energie, maar ook de bescherming van gezondheid van inwoners.

Het Rijk kiest drie doelen om Nederland concurrerend, bereikbaar, leefbaar en veilig te houden voor de middellange termijn (2028):

- het vergroten van de concurrentiekracht van Nederland door het versterken van de ruimtelijk-economische structuur van Nederland;
- het verbeteren en ruimtelijk zeker stellen van de bereikbaarheid waarbij de gebruiker voorop staat;
- het waarborgen van een leefbare en veilige omgeving waarin unieke natuurlijke en cultuurhistorische waarden behouden zijn.

Uit bovenstaande drie doelen zijn de dertien nationale belangen naar voren gekomen. Hieronder zijn deze weergegeven.

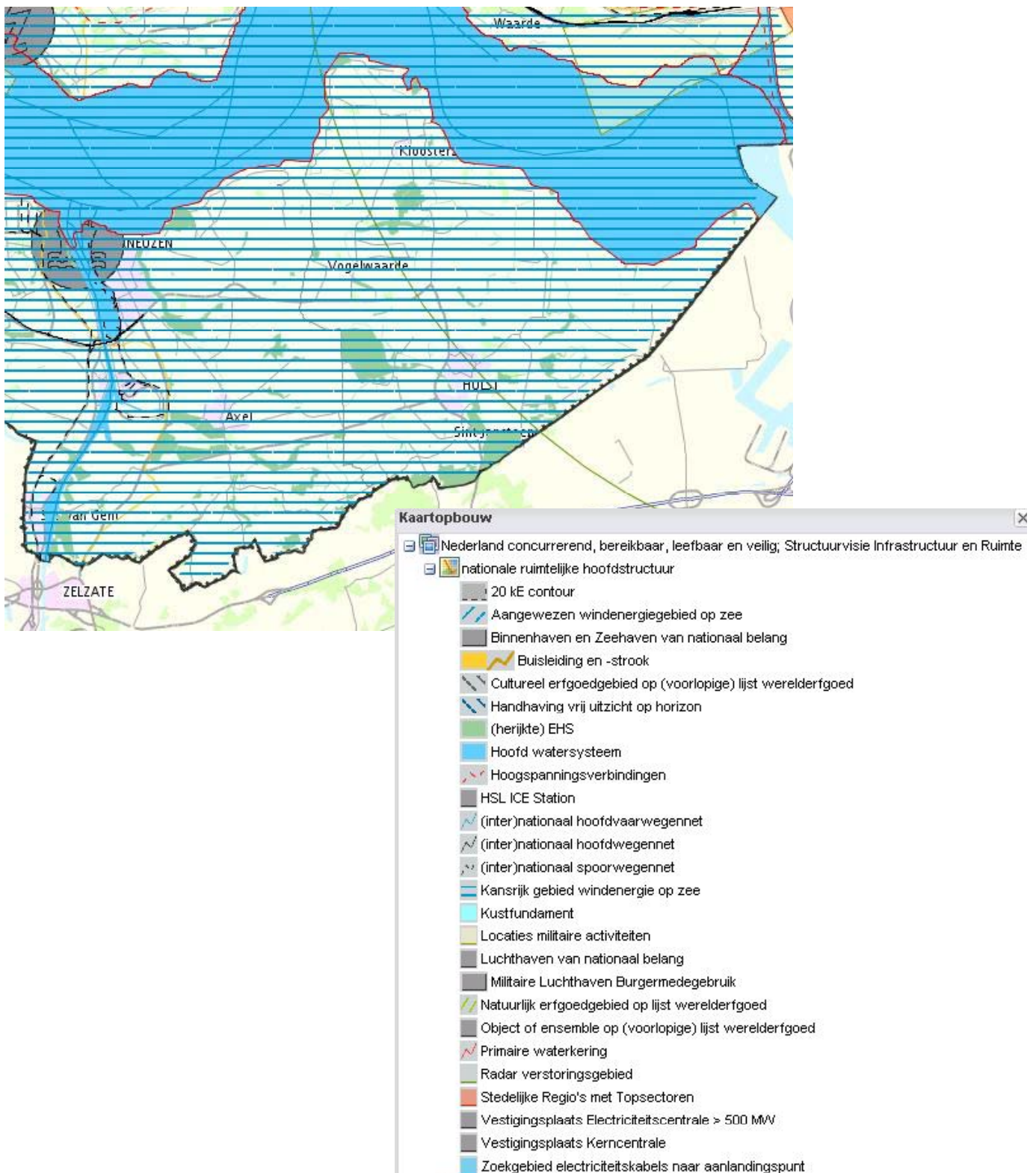
1. een excellent ruimtelijk-economische structuur van Nederland door een aantrekkelijk vestigingsklimaat in en goede internationale bereikbaarheid van de stedelijke regio's met een concentratie van topsectoren;
2. ruimte voor het hoofdnetwerk voor (duurzame) energievoorziening en energietransitie;
3. ruimte voor het hoofdnetwerk voor vervoer van (gevaarlijke) stoffen via buisleidingen;
4. efficiënt gebruik van de ondergrond;
5. een robuust hoofdnet van wegen, spoorwegen en vaarwegen rondom en tussen de belangrijkste stedelijke regio's inclusief de achterlandverbindingen;
6. betere benutting van de capaciteit van het bestaande mobiliteitssysteem;
7. het instandhouden van het hoofdnet van wegen, spoorwegen en vaarwegen om het functioneren van het mobiliteitssysteem te waarborgen;
8. verbeteren van de milieukwaliteit (lucht, bodem, water) en bescherming tegen geluidsoverlast en externe veiligheidsrisico's;
9. ruimte voor waterveiligheid en duurzame zoetwatervoorzieningen en kaders voor klimaatbestendige stedelijke (her)ontwikkeling;
10. ruimte voor behoud en versterking van (inter)nationale unieke cultuurhistorische en natuurlijke kwaliteiten;
11. ruimte voor militaire terreinen en activiteiten;
12. zorgvuldige afweging en transparante besluitvorming bij alle ruimtelijke en infrastructuurle besluiten.

De nationale belangen zijn geografisch weergegeven via de Nationale ruimtelijke hoofdstructuur. Op deze kaart is op hoofdlijnen aangegeven welke gebieden en structuren van nationaal belang zijn bij de geformuleerde rijksdoelen. Hierdoor wordt een samenhangende ruimtelijke hoofdstructuur zichtbaar. Om de samenhang tussen de verschillende nationale opgaven inzichtelijk te maken, is in de structuurvisie per MIRT-regio (Meerjarenprogramma Infrastructuur, Ruimte en Transport) beschreven wat in dat gebied de rijksopgaven zijn.

Op de kaart in figuur 2 is te zien dat het plangebied in kansrijk gebied voor wind-energie, zee en radarverstoring gevoelig gebied (vliegbasis Woensdrecht).

De overgang naar meer duurzame brandstoffen vraagt om meer ruimte. Het Rijk zorgt daarvoor. Om te waarborgen dat ons land voldoende ruimte reserveert voor windenergie, wijst het Rijk binnen kansrijke gebieden in samenwerking met de provincies locaties voor grootschalige windenergie aan. De internationale verbindingen voor energie worden versterkt en de energieinfrastructuur wordt meer geschikt gemaakt voor decentrale opwekking van elektriciteit

Defensie heeft zeven radarstations in gebruik. Deze vervullen taken voor zowel het militaire apparaat (verkeers- en gevechtsleiding) als voor de nationale veiligheid. Om de werking van deze radarstations niet te beperken, zijn om deze stations radarverstoring gebieden aangewezen waarbinnen windmolens en hoge gebouwen beperkt mogelijk zijn.

Figuur 2: Uitsnede Nationale ruimtelijke hoofdstructuur

Tevens zijn op rijksniveau de volgende beleidskaders van belang voor dit bestemmingsplan:

- Natuurbeschermingswet;
- De nota Voedsel en Groen;
- Nationaal Bestuursakkoord Water;
- Nationaal Waterplan;
- Ontwerp-structuurvisie Buisleidingen;
- Besluit externe veiligheid buisleidingen.

1.1.2 Provinciaal beleid

Omgevingsplan Zeeland 2006-2012

In het Omgevingsplan Zeeland 2006-2012¹ zijn het streekplan, milieubeleidsplan en waterhuishoudingplan voor het eerst geïntegreerd in één plan. Daarnaast is in het omgevingsplan een invulling gegeven aan de provinciale deregulering. Het Omgevingsplan wordt op dit moment geactualiseerd, waarvoor middels de Startnotitie Omgevingsplan 2012-2018 een eerste stap is gezet. Voor onderhavige ontwikkeling wordt vooralsnog wordt uitgegaan van het vigerende Omgevingsplan.

De provincie Zeeland kiest er duidelijk voor om ruimte te geven aan regionaal maatwerk. Het Omgevingsplan geeft de provinciale visie op de toekomstige ontwikkelingen van de fysieke leefomgeving in de periode 2006-2012. En dat tegen de achtergrond van de mogelijkheden voor de provincie deze te beïnvloeden en de rol die zij daarin wil spelen. Het Omgevingsplan is geen blauwdruk voor die toekomstige ontwikkelingen maar geeft richting aan het handelen van de provincie voor de komende jaren.

Daarnaast biedt het Omgevingsplan kaders voor toepassing van de instrumenten die de provincie heeft op het gebied van de fysieke leefomgeving en is in die zin ook een beoordelingskader voor medeoverheden, organisaties en burgers binnen de kaders en spelregels die wettelijk zijn vastgesteld.

Het centrale uitgangspunt van het Omgevingsplan Zeeland is 'duurzaam ontwikkelen', de hoofddoelstellingen zijn:

- het versterken van de bijzondere Zeeuwse omgevingskwaliteiten: *Omgaan met waterkwaliteit en waterkwantiteit, behouden en ontwikkelen van belangrijke natuurwaarden, het behouden van de Zeeuwse beeldkwaliteit en het versterken van de culturele identiteit.*
- het bevorderen van de sociaal-culturele dynamiek en het vasthouden aan een gematigde bevolkingsgroei: *Zuinig ruimtegebruik en bundeling bij woning-*

¹ Vastgesteld door Provinciale Staten van Zeeland op 30 juni 2006

bouwprojecten hanteren, het toepassen van leefbaarheid en externe veiligheid bij woningbouw.

- het faciliteren van de noodzakelijke en gewenste economische dynamiek: *Het benutten van kansen voor kwaliteit ter versterking van de omgeving en het creëren van nieuwe economische dragers die ook zorg dragen voor ruimtelijke kwaliteit;*

Omgevingskwaliteit

De kwaliteit van de Zeeuwse omgeving is uniek. De vele (voormalige) overgangen tussen land en water, de structuur van eilanden en de overall in de directe nabijheid aanwezige deltawateren maken van Zeeland een provincie met bijzondere landschappelijke, cultuurhistorische en vooral ook natuurlijke kwaliteiten. Het omgevingsplan beschrijft een aantal omgevingskwaliteiten op het provinciale schaalniveau: milieukwaliteiten (stilte, duisternis, luchtkwaliteit, veiligheid), beeldkwaliteit en landschap, ecologische kwaliteiten, cultuurhistorie, waterkwaliteit, kwaliteiten van de deltawateren.

Het behoud en versterken van deze kwaliteiten als de unique selling points van de provincie vormt een van de kernpunten van het omgevingsbeleid. Hier wordt op vier manieren invulling aangegeven:

- Allereerst door de zeer bijzondere kwaliteiten en de basiskwaliteiten bescherming te geven. Deze bescherming is veelal (en steeds meer) geregeld in sectorale (Europese) richtlijnen en wetgeving.
- Ten tweede door als provincie zelf te investeren in het verbeteren van de omgevingskwaliteiten. Het realiseren van de Ecologische Hoofdstructuur (EHS) vormt hiervan een voorbeeld.
- Ten derde wordt er in het omgevingsplan uitwerking gegeven aan de kaders en randvoorwaarden waarbinnen nieuwe ontwikkelingen inpasbaar zijn. De kaders en randvoorwaarden daarbij worden voornamelijk bepaald door de aanwezige kwaliteiten. Aanvullend hierop wordt invulling gegeven aan het principe van verevening.
- En ten vierde wil de provincie het kwaliteitsdenken, de beeldkwaliteit een impuls geven door het instellen van een kwaliteitsteam. Dat is niet een toetsingscommissie maar een team dat meedenkt en zoekt en belangrijke projecten een kwaliteitsimpuls tracht te geven.

Sociaal-culturele dynamiek en bevolkingsgroei

Het bieden van voldoende ruimte voor wonen vormt het uitgangspunt van het provinciale woonbeleid. Bundeling, zorgvuldig ruimtegebruik en het realiseren van kwaliteit en diversiteit staan daarbij centraal. In de regio Zeeuws-Vlaanderen zijn zowel een stedelijke ontwikkelingszone als dragende kernen gelegen. De provincie houdt rekening met deze speciale positie door de geboden bandbreedte in de bundelingstaakstelling tussen stedelijke ontwikkelingszone en de dragende kernen

Hulst en Oostburg. Samen dienen de stedelijke ontwikkelingszone en de dragende kernen minimaal 70% van de woningbouwproductie voor hun rekening te nemen. Zorgvuldig ruimtegebruik wordt mede vertaald als extra aandacht voor inbreiding en herstructurering boven nieuwe uitleg. Inbreiding en herstructurering zijn nodig om het ruimtebeslag buiten de kernen te beperken en om kwalitatief mindere plekken binnen de kernen op te waarderen. De provincie heeft als doelstelling dat 50% van de woningbouw gerealiseerd dient te worden op inbreidings- en herstructureringslocaties.

Daarnaast dient er voldoende aandacht te zijn voor sociale kwaliteit; een leefbare en veilige woonomgeving met aantrekkelijke en bereikbare voorzieningen. Leefbaarheid komt tot uiting in de aanwezigheid van voldoende winkels, een postkantoor, openbaar vervoer en maatschappelijke voorzieningen zoals huisarts, apotheek en basisschool. Daarnaast heeft leefbaarheid ook betrekking op veiligheidsaspecten; de burger moet zich veilig voelen voor overstromingen en andere vormen van overlast. Het omgevingsbeleid dient een bijdrage te leveren aan leefbaarheid door goede woningen, de kwaliteit van de openbare ruimte, ruimte voor sociale voorzieningen en voldoende werkgelegenheid op bereikbare afstand.

Economische dynamiek

Zonder kwaliteit van de omgeving is er geen toekomst voor het toerisme in Zeeland. En omgekeerd is er een gezond economisch klimaat nodig om de ruimtelijke kwaliteit te kunnen behouden en versterken. Een belangrijk deel van de werkgelegenheid in Zeeland wordt bepaald door de toeristische sector. Deze sector zal actief eigentijdse middelen in moeten zetten. De provincie wil de toeristische sector graag uitbreiden, maar niet overal. Sommige gebieden van Zeeland lenen zich nu eenmaal beter voor recreatie dan andere gebieden. De provincie wil de recreatie daarom concentreren. Zo kunnen bedrijven elkaar onderling versterken, er zal meer gebruik worden gemaakt van de voorzieningen in de buurt, het verkeer kan in goede banen worden geleid en de ruimte kan optimaal worden gebruikt.

Verkenning hoofdlijnen omgevingsplan 2012-2018

De provincie Zeeland heeft in de nota 'Krachtig Zeeland' de hoofdlijnen voor het nieuwe Omgevingsplan 2012-2018 vastgelegd. In november 2010 hebben Provinciale Staten een aantal koersen voor het omgevingsbeleid uitgezet. De nota Verkenning hoofdlijnen omgevingsplan 2012-2018 is de volgende stap richting een volledig ontwerp Omgevingsplan. De nota geeft vanuit een integrale visie op Zeeland inzicht in belangrijke thema's in het omgevingsbeleid voor de komende jaren.

Voor een krachtig Zeeland zijn economische groei, ontwikkeling en innovatie nodig. De provincie zal als stuwende kracht werken om die slag te maken. Daarom wil zij inzetten op de sterke economische sectoren, het bieden van een aantrekkelijk vestigingsklimaat en het behoud en versterken van de kwaliteit van water en landelijk

gebied. Het provinciaal omgevingsplan geeft invulling aan een groot deel van deze doelstellingen door ruimte te bieden voor economische vernieuwing en ontwikkeling van Zeeland en te zorgen voor een veilige en gezonde leef- en werkomgeving, tegen de achtergrond van veranderingen in rijksbeleid, bevolkingsontwikkeling en klimaat. In deze nota beschrijft de provincie beleidslijnen voor de belangrijkste onderwerpen op het gebied van ruimte, milieu en water. Dat doet de provincie vanuit een analyse van de toekomst van Zeeland, gericht op verbeteringen voor mens, economie en natuur. Het vraagt om duidelijke keuzes. Over welke ontwikkelingen wel en niet bij Zeeland passen, wie daar verantwoordelijk voor zijn, welke rol de provincie vervult en welke instrumenten worden ingezet.

Het omgevingsplan ondersteunt economische, sociale en mobiliteitsdoelen, maar het beleid en financiering voor die onderwerpen wordt uitgewerkt in de aparte beleidsplannen. In het omgevingsplan wordt daarom op onderdelen verwezen naar het sociaaleconomisch beleidsplan (PSEB), de leefbaarheidsvisie of het verkeer- en vervoersplan (PVVP).

Ruimtelijke verordening

Op 1 juli 2008 is de Wet ruimtelijke ordening (Wro) in werking getreden. De nieuwe wet betekent dat de provincie moet werken met nieuwe instrumenten en nieuwe procedures in de ruimtelijke ordening. Deze instrumenten zijn een middel om beleidsdoelen te realiseren. Voor wat Provincie Zeeland betreft gaat het dan om het behoud van kwaliteiten van Zeeland en vooral om ervoor te zorgen dat deze provincie een plek blijft waar het goed wonen, werken en recreëren is.

In de Kadernota Wro is in hoofdlijnen aangegeven hoe Provincie Zeeland met de nieuwe wet wil omgaan. In de uitwerking van de Kadernota is nog concreter aangegeven hoe de Provincie de beleidsdoelen uit het Omgevingsplan wil uitvoeren met inzet van de nieuwe instrumenten. Een nieuw instrument is ook de provinciale ruimtelijke verordening dat in de plaats komt van de goedkeuring van bestemmingsplannen. Met de verordening maakt de Provincie Zeeland vooraf duidelijk welke onderdelen van het provinciale beleid (de provinciale belangen, zoals die in het Omgevingsplan zijn beschreven) bindende betekenis hebben voor gemeentelijke plannen. Duidelijkheid vooraf in plaats van toetsing achteraf.

In de Provinciale Ruimtelijke verordening Zeeland die op 9 april 2010 door Provinciale Staten is vastgesteld staan onderwerpen uit het provinciale omgevingsplan, waarbij is aangegeven welke belangen de provincie wil behartigen en hoe ze dat wil doen. Deze verordening bestaat uit kaartmateriaal en regels waarmee gemeenten rekening moeten houden bij het opstellen van ruimtelijke plannen. De verordening bevat regels voor:

- Bebouwd gebied;
- Glastuinbouw;

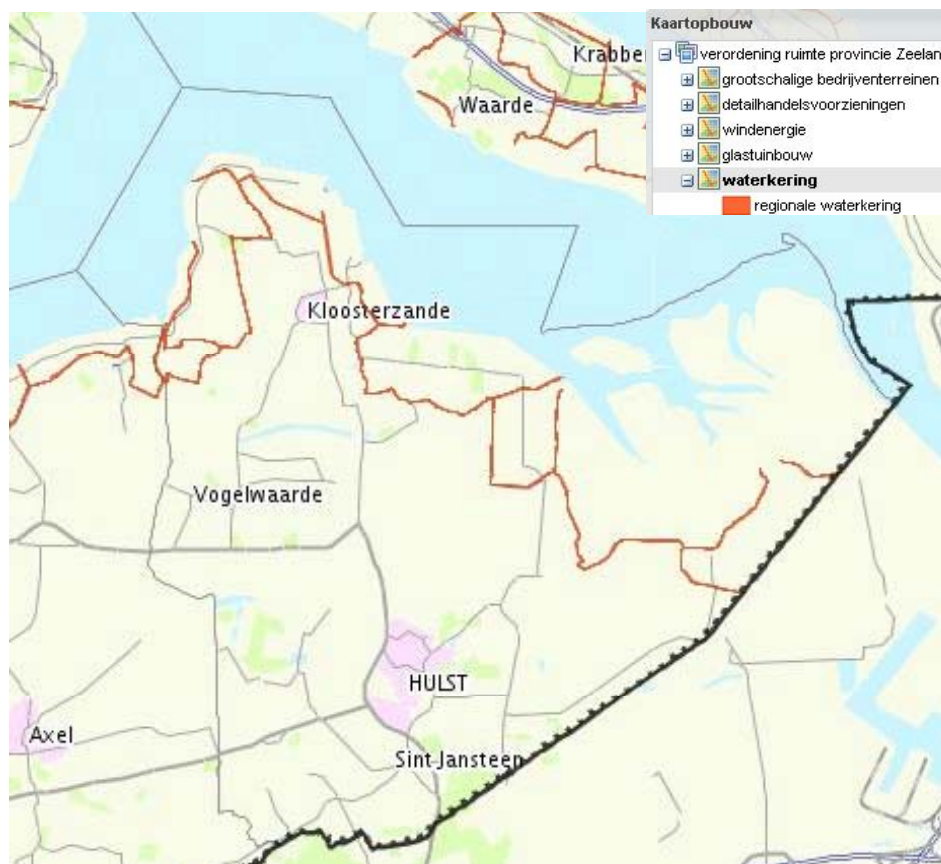
- Regionale Waterkeringen;
- Vensters op het landschap;
- Bestaande en nieuwe natuur;
- Agrarisch gebied;
- Windenergie

Glastuinbouw

Het concentratiebeleid voor glastuinbouw wordt als provinciaal belang aangemerkt. Zowel vanuit economisch als van uit omgevingsperspectief (bundeling en tegengaan van versnippering van het landelijk gebied) heeft concentratie voordelen boven een gespreide ontwikkeling. In verband daarmee wordt de toename van solitaire kassen, buiten de concentratiegebieden niet voorgestaan. Binnen het plangebied zijn geen concentratiegebieden voor glastuinbouw gelegen. Nieuwvestiging en uitbreiding van glastuinbouwbedrijven is derhalve niet toegestaan.

Regionale waterkeringen

In de provinciale streekplannen en in het Omgevingsplan is reeds jarenlang als beleidsuitspraak opgenomen dat de waterkeringen (de kernzone als daadwerkelijke kering) in bestemmingsplannen primair tot 'waterstaatswerken' moeten worden bestemd. Daarmee is gewaarborgd dat de waterkeringen ook via het planologische spoor worden beschermd. Het behoud van een veilige waterkering wordt als provinciaal belang aangemerkt. Daarnaast worden de waterkeringen en daarbij behorende zones beschermd door middel van de Keur van het Waterschap. Binnen het plangebied zijn een aantal regionale waterkeringen gesitueerd.

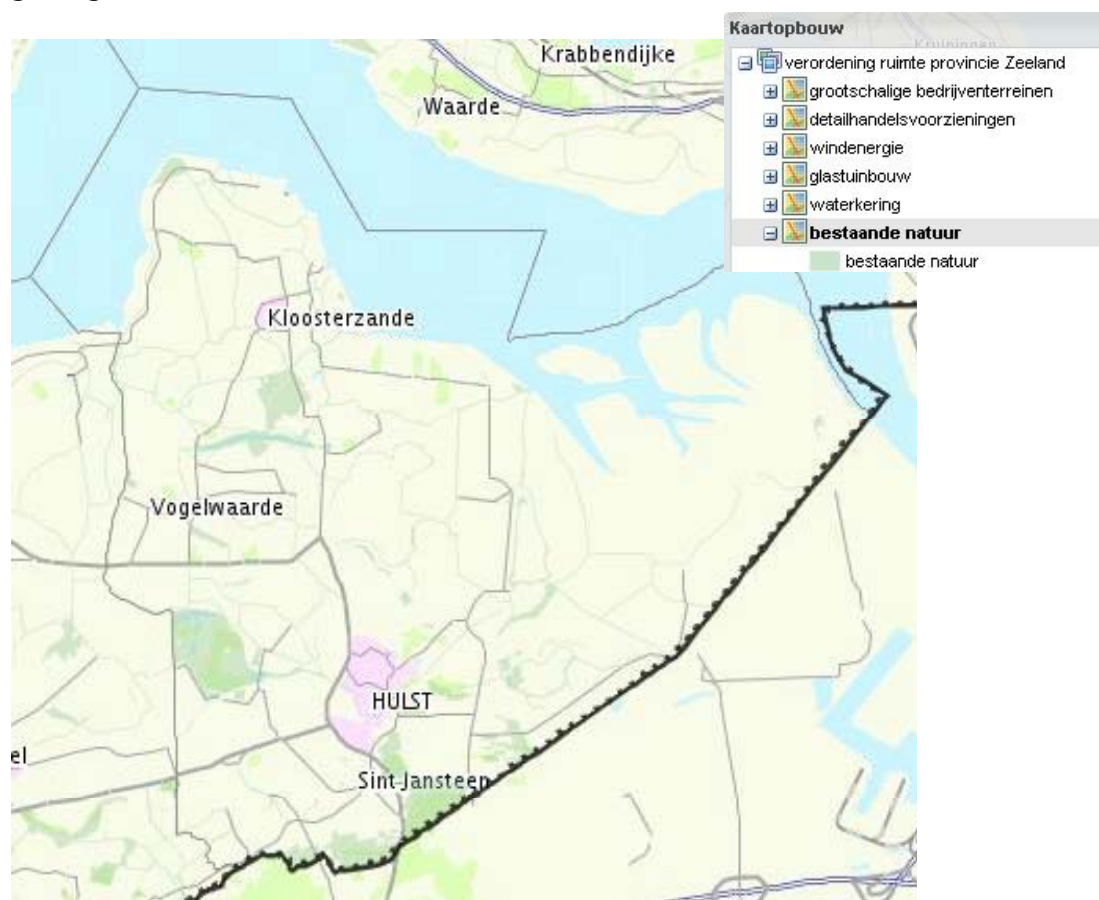
Figuur 1: Regionale waterkeringen in de gemeente Hulst

Bestaande en nieuwe natuur

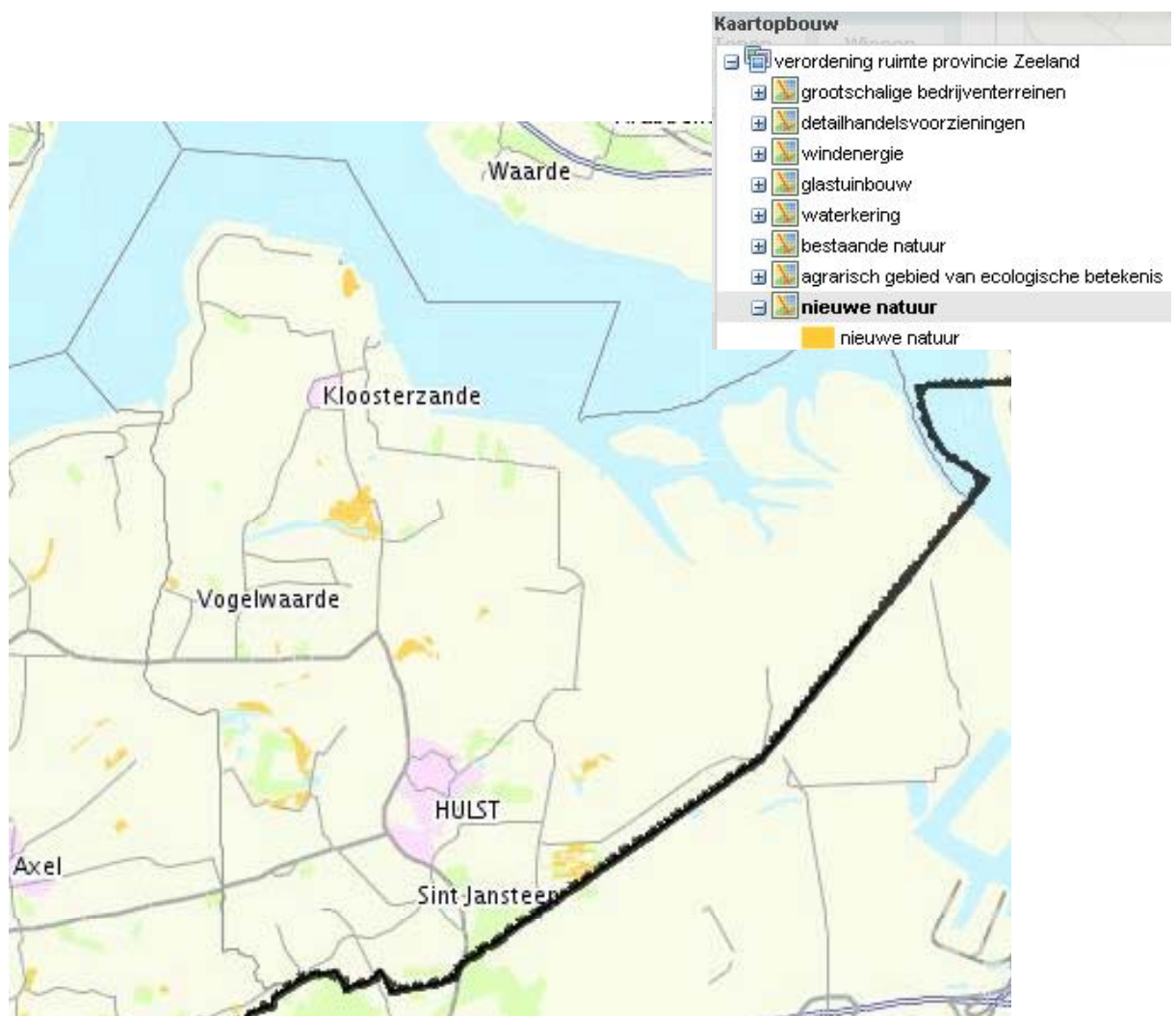
De verordening geeft een regeling voor de Zeeuwse Ecologische Hoofdstructuur (EHS). Het doel is het bieden van een basisbescherming voor bestaande natuurgebieden via de Wro. Bescherming van natuurwaarden via het ruimtelijk spoor en de ontwikkeling van een netwerk van natuurgebieden is een provinciaal belang. In de eerste plaats betreft het hier de bescherming van actuele natuurwaarden (figuur 2). Voorts levert dit beleid een bijdrage aan het behoud van belangrijke kenmerken van de provincie (open, 'groen en blauw' estuarien deltagebied). Bestaande natuur dient primair als Natuur bestemd te worden.

Tevens heeft de verordening natuurontwikkelingsgebieden aangeduid (figuur 3). Nieuwe 'onomkeerbare' ontwikkelingen / ingrepen, (anders dan ten behoeve van natuurdoeleinden nadat gronden met het oog daarop zijn verworven) in deze gebieden zijn niet toegelaten. Onomkeerbaarheid is in dit voorbeeld mede gerelateerd aan niet-tijdelijk gebruik of niet-tijdelijke bouwwerken. Dit betekent dat de veror-

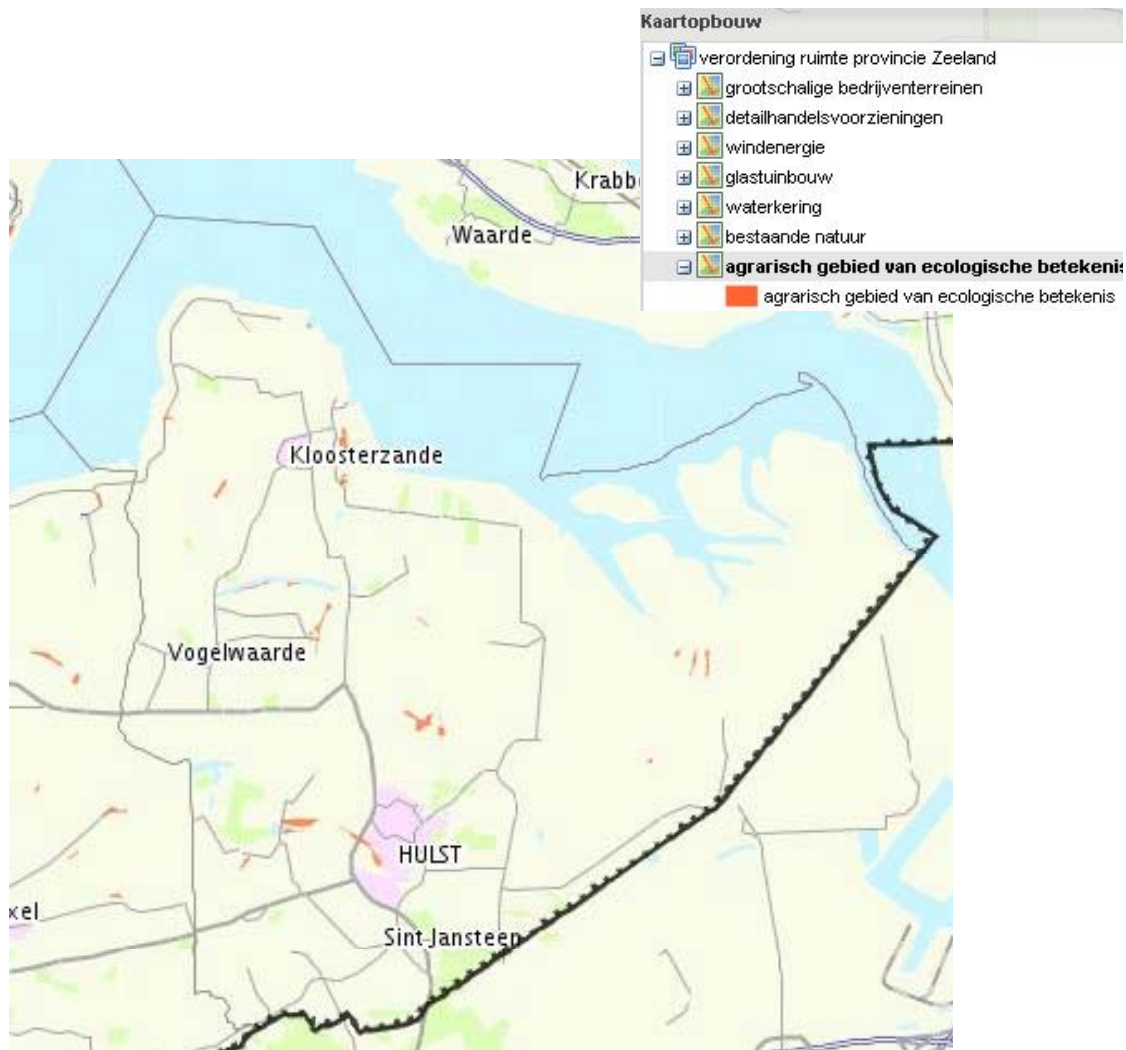
dening zich niet verzet tegen tijdelijke bouwwerken of tijdelijke vormen van grondgebruik.

Figuur 2: Bestaande natuur

Figuur 3: Nieuwe natuur

Figuur 4: Agrarisch gebied van ecologische betekenis

Agrarisch gebied van ecologische betekenis

Agrarische gebieden met ecologische betekenis (zie figuur 4) zijn veelal gebieden met bestaande natuur- en landschapswaarden, zoals heggenlandschappen, kreekresten, poelgronden, inlagen en karrevelden. Nieuwe bebouwing in deze gebieden worden niet toegestaan indien deze de kenmerken significant aantasten.

Windenergie

In de verordening is het concentratiebeleid voor windenergie neergelegd. De provincie wil de ontwikkeling van windenergie stimuleren. Vanuit de gedachte van de kwetsbaarheid van het landschap wordt ingezet op concentratie in globaal in het

Omgevingsplan aangeduide gebieden (locaties). Deze aspecten worden van provinciaal belang geacht. Het maatwerk voor de begrenzing en de invulling van deze locaties wordt aan de gemeenten overgelaten. Dit beleid betekent dat buiten de concentratielocaties geen ruimte wordt geboden voor uitbreiding en opschaling (vervanging van kleine turbines door hogere turbines met meer vermogen). In de gemeente Hulst zijn geen concentratielocatie gelegen.

Op 30 september 2011 is de eerste wijziging van de provinciale ruimtelijke verordening Zeeland vastgesteld. Na evaluatie van de provinciale ruimtelijke verordening en het beleid dat daarin is verwoord is een aantal punten aangepast. De punten die voor de gemeente Hulst van toepassing zijn, zijn hieronder weergegeven:

- **Aquacultuur.** Aquacultuur op land wordt steeds belangrijker. Onder aquacultuur wordt het volgende verstaan: de teelt van watergebonden organismen als planten, algen, weekdieren, schelpdieren en vissen. Dit heeft te maken met de strenge milieunormen en regels die gelden voor de aquacultuur in zee. Hierdoor vindt deze vorm van landbouw steeds vaker op land plaats. Nieuwe technieken en onderzoeken hebben er voor gezorgd dat deze tak van landbouw efficiënter kan worden uitgevoerd en daarmee winstgevend. Door de kennis die in Zeeland aanwezig is ten opzichte van aquacultuur is de verwachting dat deze tak van landbouw zich zal uitbreiden. De provincie heeft hiervoor dan ook regels opgenomen in de verordening. In de handreiking inbedding aquacultuur basis voor de regeling zoals die in de verordening is opgenomen.
- **Verduurzaming van de landbouw.** De provincie Zeeland vindt het belangrijk dat er geïnvesteerd wordt in duurzame landbouw. Hierbij gaat het dan niet alleen om dierenwelzijn, maar ook om milieuwinst en het versterken van omgevingskwaliteiten.
- **Met betrekking tot de intensieve veehouderij** mocht volgens het oude beleid 1.600m² aan vloeroppervlak worden ingezet ten behoeve van de intensieve veehouderij als nevenactiviteit. Met de huidige regeling wordt dit verruimd naar 2.100m².
- **Voor intensieve veehouderijbedrijven** mag de omvang worden uitgebreid tot maximaal 5.000m², mits er een significante bijdrage wordt geleverd aan de verduurzaming van het bedrijf. Er dient concreet aannemelijk worden gemaakt dat de vergroting van het bedrijfsvloeroppervlak gepaard gaat met het treffen van maatregelen die verder gaan dan hetgeen bij of krachtens de wet is voorgeschreven ten aanzien van milieu en dierenwelzijn (milieuwinst en versterken omgevingskwaliteiten).
- **De in de verordening aangewezen natuurgebieden** dienen in de gemeentelijke bestemmingsplannen de bestemming natuur te krijgen.

Handreiking inbedding aquacultuur

De handreiking gaat in op de aquacultuur, de ontwikkeling van de aquacultuur en het beleid hiervoor. Aquacultuur heeft betrekking op het kunstmatig kweken of

telen van watergebonden organismen (planten en dieren). In Zeeland heeft de aquacultuur – vanwege de beschikbaarheid van een goede kwaliteit zout water – primair betrekking op zoutwaterteelten. Voor de Zeeuwse economie liggen belangrijke kansen in de zout-watergebonden vormen van aquacultuur. De handreiking heeft als hoofddoel het bieden van handvatten voor een flexibele en eenduidige planologische vertaling van het provinciaal beleid voor aquacultuur op het land op het gemeentelijk niveau. Afgeleid van dit hoofddoel is de handreiking gericht op het bieden van:

- een helder kader op gemeentelijk niveau voor planologische mogelijkheden voor de ontwikkeling van aquacultuur op het land, als vertaling van het Omgevingsplan Zeeland;
- handvatten voor het opstellen van gemeentelijk beleid, als uitwerking van het provinciaal beleid;
- concrete modules voor de vertaling in het gemeentelijk juridisch-planologisch instrumentarium.

1.2 Het sectorbeleid

1.2.1 Natuur- en landschap

De Europese Unie (EU) heeft een zeer gevarieerde en rijke natuur, die van grote biologische, esthetische en economische waarde is. Om deze natuur te behouden heeft de EU het initiatief genomen voor Natura 2000. Dit is een samenhangend netwerk van beschermde natuurgebieden op het grondgebied van de lidstaten van de Europese Unie. Dit netwerk vormt de hoeksteen van het EU-beleid voor behoud en herstel van biodiversiteit.

De bescherming van de natuur is in Europees verband vastgelegd in de Vogelrichtlijn (VR) en de Habitatrichtlijn (HR). Beide richtlijnen dragen zorg voor zowel gebiedsbescherming als soortenbescherming. Nederland heeft de richtlijnen geïmplementeerd in respectievelijk de Natuurbeschermingswet van 1968, 1998 en 2005 (de gebiedsbescherming) en de Flora- en faunawet (de soortenbescherming).

Gebiedsbescherming

De Natuurbeschermingswet heeft betrekking op de Europees beschermde Natura-2000-gebieden en de Beschermde natuurmonumenten. Ruimtelijke ontwikkelingen die effecten hebben op de vastgestelde natuurwaarden van deze gebieden, zijn in beginsel niet toegestaan. Indien er een kans bestaat dat effecten zullen optreden, dienen deze vooraf in kaart gebracht en beoordeeld te worden.

Soortenbescherming

Naast gebiedsbescherming vindt bescherming van soorten plaats via de Flora- en faunawet. Volgens deze wet zijn alle in het wild voorkomende planten- en diersoorten beschermd (inclusief de soorten die genoemd worden in het Verdrag van Bern, de Vogelrichtlijn en de Habitatrichtlijn). Doordat alle soorten als beschermd worden gezien, geeft de huidige wet echter niet geheel de intenties van de wetgever weer. De wetgever beoogt namelijk niet om voor zeer algemene, niet bedreigde soorten tot een intensieve toetsing van de bepalingen in de Flora- en faunawet te komen. Om deze situatie aan te passen geldt vanaf 14 december 2004 een Algemene Maatregel van Bestuur (AMvB), die betrekking heeft op artikel 75 van de Flora- en faunawet. Deze AMvB verdeelt onder de wet beschermde soorten in drie categorieën (Min LNV, 2004), te weten streng beschermde soorten, beschermde soorten en algemene soorten.

Voor ruimtelijke ontwikkelingen in een gebied die negatieve effecten kan opleveren voor soorten uit deze eerste categorie (streng beschermde soorten) die in dit plangebied voorkomen is een ontheffingsaanvraag noodzakelijk, waarbij een uitgebreide toets geldt. Voor de tweede categorie soorten (beschermde soorten) is een vrijstelling van toepassing, indien er gewerkt wordt volgens een door het Ministerie van

LNv goedgekeurde gedragscode. Ontheffing voor deze soorten is alleen nodig voor werkzaamheden die anders dan voorheen worden uitgevoerd en voor grootschalige veranderingen. Voor de laatste categorie soorten (algemene soorten) geldt een vrijstelling voor diverse verbodsbepalingen, zoals verstoring. Verbodsbepalingen over het doden van deze soorten en de zorgplicht blijven echter van kracht. Deze zorgplicht houdt in, dat handelingen die niet noodzakelijk verband houden met het beoogde doel en tevens nadelig zijn voor de flora en fauna achterwege moeten blijven.

Natuurbeheerplan Zeeland 2009

Het Natuurbeheerplan Zeeland 2009 is het provinciale beleidskader voor verwerving, functieverandering, inrichting en beheer van de natuurgebieden en agrarische beheergebieden van de Ecologische Hoofdstructuur (EHS) van Zeeland. De Ecologische Hoofdstructuur is een netwerk van natuurgebieden, agrarische beheergebieden en ecologische verbindingzones waarbinnen de natuur in stand wordt gehouden. Het Natuurbeheerplan bevat gedetailleerde kaarten van de EHS waaruit blijkt waar de natuur- en beheergebieden liggen, wat de natuurbeleidsdoelen voor deze gebieden zijn en wat de subsidiemogelijkheden zijn voor verwerving, functieverandering, inrichting en beheer.

Het Natuurbeheerplan laat zien waar de natuurwaarden gelegen zijn (begrenzing) en beschrijft de wezenlijke kenmerken van de Zeeuwse natuur. De wettelijke bescherming van natuur wordt geregeld via afzonderlijke instrumenten, zoals de Flora- en Faunawet, de Natuurbeschermingswet en de Wet op de Ruimtelijke Ordening.

De provinciale ecologische hoofdstructuur is vastgelegd in het Omgevingsplan. De provincie hanteert het compensatiebeginsel voor alle ingrepen in of nabij EHS - gebieden die schade toebrengen aan of negatieve effecten hebben op de natuurwaarden van dit gebied. In beginsel mogen deze ingrepen niet plaatsvinden. Alleen indien een zwaarwegend maatschappelijk belang wordt aangetoond en onderbouwd kan worden dat voor de ingreep geen alternatief / alternatieve locatie beschikbaar is, kan een ingreep worden toegestaan. Dit "nee - tenzij" - principe en het compensatiebeginsel dienen altijd na elkaar te worden toegepast: pas als de maatschappelijke noodzaak van een ingreep op de betreffende locatie is aangetoond en de voorgenomen ruimtelijke ingreep om die reden wordt toegestaan, is het compensatiebeginsel aan de orde.

Uitgangspunt bij toepassing van het compensatiebeginsel is dat door het treffen van mitigerende ("verzachtende") en, indien deze onvoldoende zijn, tevens compenserende ("vervangende") maatregelen geen "netto - verlies" aan aanwezige waarden resteert.

1.2.2 Water

De waterhuishoudingsplannen van Rijk en provincie betreffen het kwantiteits- en kwaliteitsbeheer van grond- en oppervlaktewater. In 1998 is de Vierde Nota waterhuishouding vastgesteld. Daarin wordt ten opzichte van het traditionele waterbeheer op sommige vlakken een nieuwe koers ingeslagen. Hoofddoelstelling is "het hebben en houden van een veilig en bewoonbaar land en het in stand houden en versterken van gezonde en veerkrachtige watersystemen, waarmee een duurzaam gebruik blijft gegarandeerd". De nota is gebaseerd op de watersysteembenadering. Die benadering vraagt in het beheer om een integrale aanpak. Met name de nadruk op de veerkracht van de watersystemen is nieuw. Het beleid is gericht op herstel en behoud van veerkrachtige watersystemen. De aanpak om het beleid uit te voeren, is een gebiedsgerichte met veel aandacht voor lokale inbreng.

Nationaal Bestuursakkoord Water

Eind jaren negentig ondervinden verschillende delen van Nederland regelmatig overlast van water. Dit heeft maatschappelijk en politiek de vraag doen rijzen of Nederland zijn waterhuishoudkundige situatie nog wel op orde heeft. En of we wel voldoende zijn voorbereid voor de 21e eeuw op de veranderingen in ons klimaat, ruimte en grondgebruik. Naar aanleiding van deze problematiek is de Commissie Waterbeheer 21e eeuw ingesteld. Deze commissie heeft in haar advies van augustus 2000 gepleit voor 'Ruimte voor Water'. Het Kabinet heeft deze aanbevelingen verwoord in het kabinetsstandpunt 'Anders omgaan met water' en 'Ruimte voor de Rivier'.

Dit heeft uiteindelijk geleid tot het Nationaal Bestuursakkoord Water. In dit akkoord hebben het Rijk en Interprovinciaal Overleg, de Unie van Waterschappen en de Vereniging van Nederlandse Gemeenten afspraken gemaakt over een gezamenlijke aanpak van de waterproblematiek. Het akkoord heeft tot doel om in de periode tot 2015 het watersysteem in Nederland te verbeteren en op orde te houden. Het Nationaal Bestuursakkoord Water heeft tot doel om in de periode tot 2015 het watersysteem in Nederland te verbeteren en op orde te houden.

Europese Kaderrichtlijn Water

Met ingang van december 2000 is de Europese Kaderrichtlijn Water van kracht geworden. In het kader van de Kaderrichtlijn worden kwaliteitseisen gesteld, gericht op het beschermen en verbeteren van de aquatische ecosystemen (verplichting per stroomgebied). Deze richtlijn stelt als norm dat oppervlaktewateren binnen 15 jaar na inwerkingtreding moeten voldoen aan een 'goede ecologische' toestand (GET). Deze termijn kan met twee keer 6 jaar verlengd worden. Voor kunstmatige wateren geldt dat de oppervlaktewateren minimaal moeten voldoen aan een 'goed ecologisch potentieel' (GEP). Inmiddels zijn de GEP-normen per stroomgebied uitgewerkt. In 2009 moeten de stroomgebiedbeheersplannen per stroomgebied gereed zijn. De gemeente Woensdrecht ligt in een van deze stroomgebieden, namelijk het stroomgebied van de Schelde.

Nationaal Waterplan

Het Nationaal Waterplan (NWP) is het rijksplan voor het waterbeleid. Het kabinet Balkenende IV heeft het Nationaal Waterplan in december 2009 vastgesteld. Het NWP beschrijft de maatregelen die in de periode 2009-2015 genomen moeten worden om Nederland ook voor toekomstige generaties veilig en leefbaar te houden en de kansen die water biedt te benutten. De doelstelling van het NWP is van Nederland, een veilige en leefbare delta te maken (houden), nu en in de toekomst.

De stroomgebiedbeheerplannen zijn een bijlage van het NWP. De Ministerraad heeft 27 november 2009 de stroomgebiedbeheerplannen 2009-2015 van de Eems,

Maas, Rijndelta (Nederlandse deel) en Schelde vastgesteld. Voor de gemeente Hulst is het Stroomgebiedsbeheerplan van de Schelde relevant (Zuidwestelijke Delta).

In de Zuidwestelijke Delta blijft het werken aan de bescherming tegen overstroming van belang. Het kustfundament zal op een natuurlijke wijze meegroeien met de zeespiegelstijging. Het Noordelijk Deltabekken en het Volkerak-Zoommeer zullen voldoende capaciteit voor afvoer en berging moeten bieden om de toename van de afvoer van de grote rivieren te kunnen verwerken. Herstel van de getijdendynamiek moet de nadelige invloed van de Deltawerken op de ecologie wegnemen. Herstel van de getijdendynamiek vergroot ook het zelfreinigend en natuurlijk productie-vermogen van het water en verdeelt de belasting van nutriënten beter over de wateren. Vis kan weer van zee naar rivieren zwemmen en andersom. Mogelijke oplossingen worden verkend om de zandhonger in de Oosterschelde aan te pakken, onder andere door middel van zandsuppleties.

Herstel van de getijdendynamiek betekent overigens wel dat over zes jaar voor sommige wateren de KRW-doelstellingen die in 2009 in de stroomgebiedbeheersplannen zijn opgenomen moeten worden aangepast. Dit geldt bijvoorbeeld voor het Volkerak-Zoommeer, waar vóór 2015 weer zout water zal worden toegelaten.

Beheerplan Rijkswateren

Het Beheer- en ontwikkelplan Rijkswateren (BPRW) gaat over de grote wateren in Nederland. Wateren die heel verschillend zijn en uiteenlopende functies vervullen voor mens en natuur. Wateren die tegelijkertijd sterk met elkaar samenhangen en – in lijn met het rapport ‘Samen werken met water’ van de Deltacommissie 2008 en de kabinetsreactie daarop – als systeem moeten worden benaderd. Vanuit internationale stroomgebieden komt water ons land binnen, dat via rivieren, kanalen en meren uiteindelijk in zee uitkomt. Keuzes bovenstrooms hebben gevolgen benedenstrooms. Stroomgebieden, hoofdwatersysteem en regionale systemen hangen in hoge mate samen. Rijkswaterstaat beheert het systeem als landelijk netwerk, in afstemming met de internationale en regionale waterbeheerders. Het BPRW werkt het beheer uit naar functies en naar gebieden. De functies zijn ingedeeld in drie groepen: basisfuncties (veiligheid, voldoende water, schoon & ecologisch gezond water), scheepvaart en gebruiksfuncties.

In het watersysteem Zuidwestelijke Delta komen de mondingen van de rivieren Schelde, Maas en Rijn samen. Het watersysteem bestaat uit een complex en samenhangend geheel van grote wateren variërend van zoet naar zout en van stilstaand water tot getijdenwater. Het gebied voldoet dankzij de Deltawerken, waaronder twee technisch hoogwaardige stormvloedkeringen, aan zeer hoge veiligheidsnormen.

De Zuidwestelijke Delta is een natuurgebied van internationale allure en een belangrijke schakel voor water- en trekvogels. Een zeer groot deel van de wateren is aangewezen als Natura 2000 gebied. Het gebied verbindt de Nieuwe Waterweg met

de Westerschelde via de Rijn - Schelde verbinding en is daarmee ook voor de scheepvaart van internationaal belang.

Kernpunten van het beheer voor de Zuidwestelijke Delta:

- herstel van de estuariene dynamiek;
- waarborgen van de scheepvaart Rotterdam – België;
- anticiperen op de toekomst;
- afvoer van rivierwater via Zuidwestelijke Delta;
- optimaliseren van de zoetwatervoorziening Zuidwestelijke Delta (Volkerak-Zoommeer / Haringvliet).

Planherziening omgevingsplan Zeeland Europese Kaderrichtlijn Water 2010 - 2015

Deze nota is een product van de provincie Zeeland en dient als concrete uitwerking van paragraaf 4.6: Waterkwaliteit van het Omgevingsplan Zeeland 2006-2012.

De Kaderrichtlijn water eist dat de doelen voor de begrensde waterlichamen gedetailleerd worden vastgelegd in regionale plannen. Voor de provincie Zeeland gebeurt dit door middel van deze herziening van het Omgevingsplan Zeeland 2006 – 2012, waar het provinciaal waterhuishoudingsplan een integraal onderdeel van vormt. Deze planherziening omgevingsplan Zeeland Europese Kaderrichtlijn Water vormt de formele vaststelling van doelen voor overige wateren en waterlichamen, de statusbeschrijvingen en de begrenzingen van waterlichamen voor het Zeeuwse deelstroomgebied van de Schelde. Deze herziening heeft betrekking op doelen voor grond- en oppervlaktewateren en de maatregelen om deze doelen te bereiken.

Zeeuwse Handreiking Watertoets

Op landelijk niveau hebben rijk, provincies, gemeenten en waterschappen afspraken gemaakt over een goede afstemming tussen ruimtelijke ontwikkeling en de eisen die het watersysteem stelt; de zogenaamde watertoets. Hoe met deze watertoets om te gaan, is onder andere beschreven in de, in december 2003 gepubliceerde, landelijke 'Handreiking watertoets 2'.

Omdat voor veel plannenmakers niet altijd even duidelijk is hoe hier, zeker voor specifieke zeeuwse situaties, mee om moet worden gegaan, hebben de Zeeuwse waterbeheerders (de beide waterschappen, Rijkswaterstaat en de Provincie) een eigen, Zeeuwse handreiking gemaakt.

In deze handreiking is aangegeven hoe de Zeeuwse waterbeheerders invulling geven aan de watertoets en aan welke criteria wordt getoetst. Daarmee wordt duidelijk gemaakt waar plannenmakers bij het maken van hun plannen op moeten letten. En hoe zij zo goed mogelijk rekening kunnen houden met het water. De Zeeuwse Handreiking Watertoets is van belang bij alle ruimtelijke ontwikkelingen en het plangebied.

Waterschap Scheldestromen; Waterbeheerplan 2010-2015

Waterschap Zeeuwse Eilanden is verantwoordelijk voor het beheer van het overgrote deel van het waterbeheer in Hulst. De buitenwateren, zoals de Westerschelde, vallen niet onder het beheer van het waterschap, maar van Rijkswaterstaat.

Doel van het waterbeheer is het bereiken en in stand houden van een goede toestand van de watersystemen. Hoofddoelstelling waterbeheerplan Het op orde hebben van de watersystemen (kwantitatief en kwalitatief) in het beheergebied uiterlijk in het jaar 2027.

Daarbij wordt in deze planperiode prioriteit gegeven aan:

- maatregelen Stroomgebiedbeheerplan Schelde (resultaatsverplichting);
- maatregelen die nodig zijn ter voorkoming van de wateroverlast;
- maatregelen uit Bestuursakkoord Water met de provincie.

1.2.3 Cultuurhistorie en archeologie

Uitwerkingsnota Cultuurhistorie en Monumenten 2007-2012

De provincie Zeeland heeft haar cultuurhistorisch beleid vastgelegd in de uitwerkingsnota Cultuurhistorie en Monumenten 2007-2012. In deze nota zijn drie ambities benoemd. Deze strekken zich ook uit over het beleidsterrein cultuurhistorie en monumenten en zien er, vertaald naar dit terrein, als volgt uit:

1. Het realiseren van een zo gevarieerd en zo gespreid mogelijk, kwalitatief goed aanbod van cultuurhistorie en monumenten is essentieel. Het behoud en beheer van gebouwen, bouwwerken, structuren, elementen en andere restanten uit het verleden zijn noodzakelijk om de cultuurhistorie te beleven en kennis daarvan over te dragen.
2. Samenhangend daarmee tracht de provincie Zeeland een zo groot mogelijke cultuurparticipatie te realiseren. De provincie wil dat zoveel mogelijk mensen kennis kunnen maken met onze rijke cultuurhistorie en deel kunnen nemen aan activiteiten op dit terrein. Vaak gebeurt dit door nauw betrokken vrijwilligers, die heel veel tijd, energie en soms ook geld steken in een stukje cultureel erfgoed. Het ondersteunen van het totaal aan activiteiten, organisaties en infrastructuur op het terrein van cultuurhistorie in Zeeland is hiervoor van belang.
3. De derde ambitie is het versterken van de culturele factor in de samenleving, door te zorgen dat cultuurhistorie in de maatschappelijke en ruimtelijke ontwikkeling van Zeeland een stevige en inspirerende rol speelt. Er is nog onvoldoende besef van het maatschappelijk kapitaal dat hiermee is gemoeid. Monumenten en historische structuren kennen een hoge maatschappelijke waardering en geven daarmee een belangrijke bijdrage aan de beleving van de ruimtelijke kwaliteit en daardoor aan de woonomgeving en het toerisme in de provincie Zeeland.

Om aan deze ambities tegemoet te komen heeft de provincie Zeeland de cultuurhistorische hoofdstructuur (CHS) ontwikkeld. De CHS worden alle archeologische en cultuurhistorische waardevolle elementen in beeld gebracht die voor bescherming in aanmerking komen. Het gaat hierbij om elementen zoals M.I.P.- en Rijksmonumenten, scheepswrakken, historische boerderijen, (aardkundig) waardevolle gebieden, historische landschappen en archeologische monumenten.

Beleidsnota Archeologie

Naast het provinciaal archeologisch beleid hebben de gemeenten Reimerswaal, Borsele, Goes, Hulst, Kapelle, Noord-Beveland, Sluis, Terneuzen en Tholen gezamenlijk een gemeentelijk archeologiebeleid opgesteld. Dit komt voort uit de behoefte om beargumenteerd te kunnen afwijken van de wettelijke plicht tot archeologisch vooronderzoek bij bodemingrepen groter dan 100 m² (Monumentenwet).

In het kader van het beleid met betrekking tot de vrijstellingsgrenzen van de verplichting tot archeologisch vooronderzoek zijn door de gemeente acht maximale vrijgestelde oppervlaktecategorieën vastgesteld, die van toepassing zijn als een initiatief een of meerdere archeologische relevante lagen in de ondergrond dreigt te verstoren. Bij alle categorieën, met uitzondering van categorie 1, geldt een vrijstellingsdiepte van 40 cm.

Categorie 1	<i>Maximaal oppervlak:</i> geen Bekende waarde: archeologisch rijksmonument (altijd monumentenvergunning)
Categorie 2	<i>Maximaal oppervlak:</i> 50 m ² Bekende waarde: terrein van archeologische waarde
Categorie 3	<i>Maximaal oppervlak:</i> 50 m ² Bekende waarde: stads- en dorpskernen van een specifieke archeologische verwachting
Categorie 4	<i>Maximaal oppervlak:</i> 250 m ² <i>Verwachte waarde hoog:</i> - Laag 1-1: Polders daterend vóór 1300 en/of Laagpakket van Walcheren (oudere fase) - Laag 2: Hollandveen onder laag 1-1 - Laag 3: Pakket van Wormer onder laag 1-1 - Laag 4: Pleistoceen/Basisveen hoger dan 2 m onder NAP

- Categorie 5 *Maximaal oppervlak: 500 m²*
Verwachte waarde gematigd:
- Laag 1-2: Polders daterend tussen 1300-1532
- Laag 2: Hollandveen onder laag 1-2
- Laag 2: Hollandveen onder laag 1-3
- Laag 3: Pakket van Wormer onder laag 1-2
- Laag 3: Pakket van Wormer onder laag 1-3
- Laag 4: Pleistoceen lager dan 2 m onder NAP
- Categorie 6 *Maximaal oppervlak: 2500 m²*
Verwachte waarde laag:
- Polders daterend ná 1532 (laag 1-3)
- Categorie 7 *Maximaal oppervlak: altijd van toepassing*
Verwachte waarde maritiem:
- altijd overleg met RCE
- Categorie 8 Maximaal oppervlak: geen
Verwachte waarde:

Categorie	betekenis	waarde	ondergrens
1	wettelijk beschermd monument	Nvt (beschermd)	nvt
2	terreinen van archeologische waarde	Waarde-Archeologie 1	50m ²
3	gewaardeerde stads-/dorpskern	Waarde-Archeologie 1	50m ²
4	hoge verwachting	Waarde-Archeologie 2	250m ²
5	gematigde verwachting	Waarde-Archeologie 3	500m ²
6	lage verwachting	Waarde-Archeologie 4	2500m ²
7	waterbodems (zout- en brakwater)	scheepswrakken e.d.	nvt
8	verstoord of onderzocht en vrijgegeven	geen	nvt

Wanneer het te verstoren gebied niet groter is dan de hierboven aangegeven vierkante meters, hoeft geen archeologisch onderzoek te worden gedaan. Ook graafwerkzaamheden die niet dieper gaan dan 40 cm onder het maaiveld, zijn ten alle tijden vrijgesteld van archeologisch onderzoek.

Omgevingsvergunning kan in alle gevallen worden verleend indien is aangetoond dat het behoud in situ van archeologische waarden is verzekerd en/of met inachtneming van enkele nadere randvoorwaarden, bijvoorbeeld het laten doen van onderzoek of laten begeleiden van de werkzaamheden één en ander conform de AMZ-cyclus. Hierin staat ondermeer dat het volgens de wet verplicht is om eventuele aanwezige archeologische waarden te inventariseren middels een archeologisch onderzoek. Dit onderzoek dient te voldoen aan de aanvullende richtlijnen van de provincie Zeeland (2009, Provincie Blad nr. 32). Gravend onderzoek dient te worden uitgevoerd volgens een door de gemeente goedgekeurd Programma van Eisen.

Ondanks de wettelijke vrijstelling voor archeologisch onderzoek is niettemin de kans aanwezig dat archeologische sporen en vondsten in de bodem aanwezig zijn en dat deze in de uitvoeringsfase van de graaf- en inrichtingswerkzaamheden aan het licht komen. Voor dergelijke vondsten bestaat een wettelijke meldingsplicht ex. artikel 53 van de Monumentenwet 1988. Hiervoor dient contact te worden opgenomen met de Stichting Cultureel Erfgoed Zeeland (SCEZ) te Middelburg, tel: 0118-670870. Eventueel archeologisch onderzoek resulterend uit de vondstmelding zal niet ten laste van de verstoorder komen.

1.2.4 Landbouw

De nota Voedsel en Groen (2000) gaat in op de toekomst van het Nederlandse agrofoodcomplex. Het agrofoodcomplex vormt het geheel van economische activiteiten die samenhangen met de productie, verwerking en distributie van agrarische producten (food en non-food) van binnen- en buitenlandse oorsprong. De nationale overheid heeft een ontwikkeling richting 2010 voor ogen van een duurzaam werkend, op eigen kracht internationaal concurrerend agrofoodcomplex, dat midden in de samenleving staat en toonaangevend is binnen Europa. De nota gaat daarnaast in hoofdlijnen in op de betekenis van de agrosector voor de kwaliteit van de groene ruimte en op de bijdrage die de agrarische sector kan leveren aan de kwaliteit van de ruimtelijke kwaliteit.

1.2.5 Milieu

De kerngedachte bij het milieubeleid is duurzame ontwikkeling. Dat houdt in dat activiteiten om in de behoeften van nu te voorzien, de mogelijkheden voor toekomstige generaties om in hun behoeften te voorzien niet in gevaar mogen brengen. Om duurzame ontwikkeling te realiseren is het noodzakelijk om de milieubelasting sterk te reduceren.

Evaluatie van het voorgaande milieubeleid laat zien dat de milieubelasting weliswaar gereduceerd is, maar dat milieudoelstellingen veelal niet gehaald zullen worden, bijvoorbeeld omdat de milieubelasting in de uitgangssituatie hoog was, doordat bepaalde doelgroepen niet bereikt zijn of doordat processen een na-ijlingseffect kennen. In juni 2001 is het vierde Nationaal Milieubeleidsplan verschenen. Dit plan wijkt af van eerdere milieubeleidsplannen doordat het verder dan vier jaar vooruit kijkt, namelijk dertig jaar, en meer naar de internationale dimensie van milieuproblemen kijkt.

In het omgevingsplan Zeeland 2006-2012 schetst de provincie de hoofdlijnen van het milieubeleid voor de korte en middellange termijn. Het is de provinciale uitwerking van het Nationaal milieubeleidsplan en vertaalt het Rijksbeleid naar provinciespecifieke omstandigheden. De ruimtelijke consequenties van dit plan zijn meegenomen in het omgevingsplan van de provincie Zeeland.

Het sectorale milieubeleid is opgenomen in hoofdstuk 7 van de toelichting.

1.2.6 Buisleidingen

Ontwerp-Structuurvisie Buisleidingen

In de ontwerp-Structuurvisie Buisleidingen wordt een hoofdstructuur vastgelegd voor ruimtelijke reserveringen (buisleidingenstroken) voor het vervoer gevaarlijke stoffen door buisleidingen voor de komende 25 a 30 jaar. De ruimtelijke doorwerking wordt vervolgens wettelijk worden geregeld via de AmvB ruimte. Via de AmvB ruimte wordt ook een gedetailleerd tracé vastgesteld, zodat gemeenten precies weten waar zij ruimte vrij moeten houden voor nieuwe buisleidingenstroken en geen kwetsbare objecten mogen toestaan.

In de gemeente Hulst een reservering voor een buisleidingenstrook die onderdeel uitmaakt van de hoofdstructuur, zoals opgenomen in de ontwerp-Structuurvisie Buisleidingen, voor het vervoer van gevaarlijke stoffen door buisleidingen.

Besluit externe veiligheid buisleidingen (Bevb)

Het Bevb is van toepassing op:

- buisleidingen voor aardgas (vanaf 16 bar en met een uitwendige diameter groter dan 50 mm);
- buisleidingen voor aardolieproducten (vanaf 16 bar en met een uitwendige diameter groter dan 70 mm);
- de Regeling externe veiligheid buisleidingen (Revb) geeft een nadere definitie van aardgas en aardolieproducten. Het betreft zowel droog gas als natgas en zuurgas en het betreft aardolie, aardgasolie, vloeibare aardolieproducten en derivaten. Het Bevb zal in de toekomst ook van toepassing worden op

buisleidingen van andere chemische stoffen (bijvoorbeeld CO₂, buteen en chloor). De Revb zal dan worden aangepast.

Andere mogelijk planologisch relevante leidingen zoals elektriciteits-, afvalwater- en rioolwaterleidingen vallen niet onder het Bevb. Deze leidingen kennen geen waarden voor het plaatsgebonden risico en groepsrisico, dus zijn niet relevant vanuit het oogpunt van externe veiligheid.

Bijlage 2:

Voortoets Natuurbeschermingswet

Voortoets Natuurbeschermingswet Bestemmingsplan Buitengebied

Gemeente Hulst

Concept

Voortoets Natuurbeschermingswet Bestemmingsplan Buitengebied

Gemeente Hulst

Concept

Rapportnummer: 211X04507.070047_1

Datum: 17 februari 2012

Contactpersoon opdrachtgever: Mw. E. Gerritse-Dekker,
Gemeente Hulst

Projectteam BRO: Mw. P. Maas

Trefwoorden: Voortoets Natuurbeschermingswet, Natura 2000-gebieden, Vogelkreek, Westerschelde & Saefthinge, Bossen en heiden van zandig Vlaanderen, Schorren en polders van de Benedenschelde, Schelde- en Durmeëstuarium, consoliderend bestemmingsplan buitengebied, habitattypen, habitatsoorten, effectenindicator, effectbeoordeling.

Bron foto kaft: Hollandse Hoogte 3

Beknopte inhoud: Het doel van deze voortoets is inzicht te geven of ontwikkelingen die in het bestemmingsplan voor het buitengebied mogelijk gemaakt worden, kunnen leiden tot significant negatief effecten op nabijgelegen Natura 2000-gebieden.

In de voortoets worden effecten die kunnen optreden door de ontwikkelingen uitgezet tegen de gevoeligheden van de aangewezen habitatsoorten en habitattypen waarvoor de betreffende Natura 2000-gebieden zijn aangewezen.

BRO
Hoofdvestiging
Postbus 4
5280 AA Boxtel
Bosscheweg 107
5282 WV Boxtel
T +31 (0)411 850 400
F +31 (0)411 850 401

Inhoudsopgave

pagina

1. INLEIDING	3
1.1 Aanleiding	3
1.2 Begrenzing van de gemeente Hulst	4
1.3 Doel en reikwijdte van de voortoets	4
1.4 Opbouw van het rapport	5
2. CONCLUSIE	7
3. WERKWIJZE	9
4. NATURA 2000-GEBIEDEN	11
4.1 Ligging, algemene beschrijving en begrenzing	11
4.1.1 Natura 2000-gebied Vogelkreek	11
4.1.2 Natura 2000-gebied Westerschelde & Saeftinghe	11
4.1.3 Natura 2000-gebied Bossen en heiden van zandig Vlaanderen	12
4.1.4 Natura 2000-gebied Schorren en polders van de Benedenschelde	12
4.1.5 Natura 2000-gebied Schelde- en Durmeëstuarium	12
4.2 Algemene instandhoudingsdoelen	12
4.3 Specifieke instandhoudingsdoelen	13
4.3.1 Natura 2000-gebied Vogelkreek	14
4.3.2 Natura 2000-gebied Westerschelde & Saeftinghe	14
4.3.3 Natura 2000-gebied Bossen en heiden van zandig Vlaanderen	16
4.3.4 Natura 2000-gebied Schorren en polders van de Benedenschelde	18
4.3.5 Natura 2000-gebied Schelde- en Durmeëstuarium	19
4.4 Effectenindicator	20
5. EFFECTBEOORDELING	21
5.1 Bestaand gebruik	22
5.2 Verandering areaal s.l.	22
5.3 Verontreiniging s.l.	23
5.4 Verandering hydrologie s.l.	24
5.5 Verstoring s.l.	24
5.6 Verandering soortensamenstelling s.l.	24
5.7 Cumulatie	24

BIJLAGEN

Bijlage 1: Achtergrond Natuurbeschermingswet

Bijlage 2: Begrenzing Natura 2000-gebieden

Bijlage 3: Habitatsoorten en habitattypen en hun gevoeligheden

1. INLEIDING

1.1 Aanleiding

De gemeente Hulst heeft besloten om voor het buitengebied van haar gemeente een nieuw bestemmingsplan vast te stellen. Volgens artikel 3.1 lid 1 van de Wet ruimtelijke ordening legt een gemeente in een bestemmingsplan vast wat de best passende functie van de grond is (de bestemming) met daarbij behorende regels omtrent het gebruik van de grond en de zich daarop bevindende opstallen. Hiermee wordt aan de gebruiker van de grond de waarborg gegeven dat het gebruik kan worden voortgezet en niet wordt doorkruist door niet passende, ongewenste ruimtelijke ontwikkelingen. Anders gezegd is de centrale doelstelling van het bestemmingsplan "een zodanige regulering van het ruimtegebruik zodat de ontwikkelingen die binnen een bepaalde functie plaatsvinden niet ten koste gaan van de belangen van andere functies of aanwezige waarden in het plangebied". Het geldende bestemmingsplan dient o.a. aangepast te worden aan een aantal ontwikkelingen die sinds 1997 hebben plaatsgevonden, waaronder het nieuwe provinciale beleid.

In de gemeente Hulst en haar nabijheid zijn een aantal wettelijk beschermde natuurgebieden aanwezig. Het Natura 2000-gebied "Vogelkreek" ligt binnen de gemeentegrenzen, evenals 'Het Verdrongen Land van Saeftinghe' wat deel is van het grotere Natura 2000-gebied "Westerschelde & Saeftinghe". Daarnaast ligt de gemeente Hulst in de nabijheid van drie aangewezen Natura 2000-gebieden net ten zuiden over de grens in België, namelijk "Bossen en heiden van zandig Vlaanderen: oostelijk deel", "Schorren en polders van de Benedenschelde" en "Schelde- en Durmeestuarium van de Nederlandse grens tot Gent". Het Natura 2000-gebied 'Canisvliet' ligt op een afstand van meer dan 10 kilometer van de gemeentelijke grens van Hulst en is daarom niet opgenomen in deze Voortoets Natuurbeschermingswet. In Bijlage 1 is de achtergrond van de Natuurbeschermingswet gegeven.

In dit kader is inzicht gewenst in de consequenties van de mogelijkheden die het bestemmingsplan buitengebied biedt op de aangewezen instandhoudingsdoelstellingen van deze Natura 2000-gebieden. Om te beoordelen of het nieuwe bestemmingsplan buitengebied significante negatieve effecten kan hebben op de beschermde natuurgebieden is het uitvoeren van een zogenoemde voortoets van belang. Daarbij dient vastgesteld te worden of mogelijk sprake is van (significant) negatieve gevolgen op de betreffende beschermde natuurgebieden. De voorliggende voortoets Natuurbeschermingswet is uitgevoerd om dit inzicht te bieden.

1.2 Begrenzing van de gemeente Hulst

Het plangebied bestaat uit het buitengebied van de gemeente Hulst, exclusief de woonkernen Clinge, Graauw, Heikant, Hengstdijk, Hulst, Kappelbrug, Kloosterzande, Lamswaarde, Nieuw Namen, Ossenis, Paal, Sint Janssteen, Terhole, Vogelwaarde en Walsoorden. In Figuur 1 is de begrenzing van het buitengebied van de gemeente afgebeeld.

Figuur 1: het plangebied; gemeentegrenzen zijn met rood aangeduid.

1.3 Doel en reikwijdte van de voortoets

Het doel van deze voortoets is inzicht te geven of een ontwikkeling die in het Bestemmingsplan Buitengebied mogelijk wordt gemaakt leidt tot een significant negatief effect op een Natura 2000-gebied. Meer specifiek: de voortoets verkent of door de ontwikkelingen waarin het plan voorziet mogelijk negatieve gevolgen kunnen

hebben voor de instandhoudingdoelstellingen van de betreffende Natura 2000-gebieden. Een voortoets kan drie mogelijke uitkomsten opleveren, namelijk:

1. Negatieve gevolgen kunnen worden uitgesloten. Verdere toetsing en aanvullende beoordeling is dan niet nodig.
2. Negatieve gevolgen kunnen weliswaar niet worden uitgesloten, maar leiden zeker niet tot significante aantasting van de instandhoudingdoelstellingen van de Natura 2000-gebieden. De provincie kan een 'verslechterings- en verstoringstoets' voorschrijven, voordat zij goedkeuring aan het bestemmingsplan verleent.
3. Er kunnen negatieve gevolgen verwacht worden die kunnen leiden tot significante aantasting van de instandhoudingdoelstellingen van het Natura 2000-gebied. In dit geval dient een 'passende beoordeling' te worden uitgevoerd. Hierbij wordt in meer detail de kans op een significant effect beoordeeld.

In de voortoets worden effecten die kunnen optreden door de ontwikkelingen uitgezet tegen de gevoeligheden van de soorten en habitattypen de betreffende Natura 2000-gebieden zijn aangewezen. Hierbij wordt rechtstreeks getoetst aan de instandhoudingdoelstellingen die zijn opgesteld voor het betreffende gebied in het Doelendocument. De voortoets zal ter beoordeling voor worden gelegd aan het bevoegd gezag, in dit geval de Provincie Zeeland.

1.4 Opbouw van het rapport

In Hoofdstuk 2 worden de belangrijkste conclusies van de voortoets gegeven in de vorm van een advies. In Hoofdstuk 3 is de gevolgde werkwijze voor de voortoets beschreven. In Hoofdstuk 4 zijn de natuurwaarden waarvoor de betreffende Natura 2000-gebieden zijn aangewezen in beeld gebracht.

Vervolgens zijn in Hoofdstuk 5 de ontwikkelingen binnen het plan, die getoetst dienen te worden aan de Natuurbeschermingswet, in beeld gebracht. Tot slot is in dit hoofdstuk een beoordeling gemaakt waarbij eerst is nagegaan of ontwikkelingen versturende factoren kunnen veroorzaken en vervolgens of deze factoren kunnen leiden tot al dan niet significante, negatieve effecten.

In Bijlage 1 is de achtergrond van de Natuurbeschermingswet kort gegeven. In Bijlage 2 zijn de begrenzingen van de betreffende Natura 2000-gebieden gegeven en in Bijlage 3 is een uitgebreide beschrijving de gevoeligheid van de aangewezen habitattypen en habitatsoorten per Natura 2000-gebied opgenomen.

2. CONCLUSIE

Binnen de gemeente Hulst wordt in het bestemmingsplan voor het buitengebied van de gemeente niet voorzien in ontwikkelingsmogelijkheden binnen de bestemming natuur. Binnen het in hoofdzaak conserverende bestemmingsplan buitengebied worden daarnaast geen ontwikkelingen mogelijk gemaakt die kunnen leiden tot negatieve effecten op wettelijk beschermde natuurgebieden.

Er zijn geen ontwikkelingen aan te wijzen die op zichzelf of in combinatie (cumulatief) leiden tot significant negatieve effecten voor aangewezen habitattypen en habitatsoorten van de nabijgelegen Natura 2000-gebieden en daarom vergunningsplichtig zijn in het kader van de Natuurbeschermingswet.

Aanvullende onderzoeken in het kader van de Natuurbeschermingswet voor het consoliderende bestemmingsplan buitengebied van de gemeente Hulst, zoals een Passende Beoordeling, zijn niet nodig.

3. WERKWIJZE

De voortoets is uitgevoerd door middel van een bureauonderzoek. Hierbij is gebruik gemaakt van de documenten die Provincie Zeeland en het (voormalig) Ministerie van LNV hebben opgesteld voor de uitwerking van de instandhoudingdoelstellingen en het beheerplan. Daarnaast is gekeken naar de aangewezen habitats en soorten voor de Natura 2000-gebieden in België. De toetsing is uitgevoerd voor vijf Natura 2000-gebieden, waarvan twee Natura 2000-gebieden in Nederland en drie Natura 2000-gebieden in België. In de gemeente is het Natura 2000-gebied "Vogelkreek" aanwezig, daarnaast bevindt een deel van een wettelijk beschermd Natura 2000-gebied "Westerschelde & Saeftinghe" binnen de gemeentelijke grenzen, dit wettelijk beschermde gebied begrenst daarnaast de gemeente aan de gehele noordzijde. Daarnaast ligt de gemeente Hulst in de nabijheid van drie aangewezen Natura 2000-gebieden net ten zuiden over de grens in België, namelijk "Bossen en heiden van zandig Vlaanderen: oostelijk deel", "Schorren en polders van de Benedenschelde" en "Schelde- en Durmeëstuarium van de Nederlandse grens tot Gent".

De voortoets bestaat in dit geval uit twee stappen:

1. In beeld brengen van de natuurwaarden waarvoor de betreffende Natura 2000-gebieden zijn aangewezen (Hoofdstuk 4);
2. Deskundigenbeoordeling waarbij eerst getoetst wordt of ontwikkelingen verstorende factoren kunnen veroorzaken en vervolgens of deze factoren kunnen leiden tot al dan niet significante, negatieve effecten (Hoofdstuk 5).

Bij de beoordeling van de voorgenomen ontwikkelingen wordt de zogenaamde "stoplicht-methode" gehanteerd. Ontwikkelingen zijn aan de hand van de deskundigenbeoordeling aangemerkt met de volgende kleuren:

- Groen: effecten zijn met voldoende zekerheid uit te sluiten;
Geel: negatieve effecten zijn niet uit te sluiten, maar mogelijke effecten zijn zeker niet significant;
Rood: op basis van de beschikbare informatie zijn significant negatieve effecten niet uit te sluiten.

Op basis van de uitkomst van de voortoets wordt advies gegeven over de consequenties voor het bestemmingsplan van het buitengebied van de gemeente Hulst en eventueel te nemen vervolgstappen. Bij plannen waarbij kans is op significant negatieve effecten geldt dat een 'Passende beoordeling' vereist is, die gekoppeld is aan een plan-MER. Deze beoordeling is gemaakt op een schaalniveau dat past bij het abstractieniveau van het te toetsen plan.

4. NATURA 2000-GEBIEDEN

In het kader van de Natuurbeschermingswet 1998 zijn in Nederland gebieden aangewezen als Natura 2000-gebied (voorheen ook wel Vogelrichtlijngebied of Habitatrichtlijngebied genoemd). Voor elk gebied geldt een afzonderlijk aanwijzingsbesluit waarin het gebied wordt begrensd en waarin de instandhoudingdoelstellingen zijn vastgelegd. Binnen Vlaanderen zijn een aantal speciale beschermingszones aangeduid of voorgesteld voor aanduiding in het kader van internationale verdragen en Europese Richtlijnen.

Binnen of nabij de grenzen van de gemeente Hulst liggen twee Nederlandse Natura 2000-gebieden. Het betreft het Natura 2000-gebied "Vogelkreek" en het Natura 2000-gebied "Westerschelde & Saeftinghe". Ten zuiden van de grens van de gemeente Hulst in België liggen tevens drie Belgische Natura 2000-gebieden. Het betreft de Natura 2000-gebieden "Bossen en heiden van zandig Vlaanderen (oostelijk deel)", "Schorren en polders van de Benedenschelde" en "Schelde- en Durmeëstuarium (van de Nederlandse grens tot Gent)". De begrenzing van deze Natura 2000-gebieden is in Bijlage 2 opgenomen. De Nederlandse Natura 2000-gebieden behoren tot het Natura 2000-landschap 'Noordzee, Waddenzee en Delta' en de Belgische Natura 2000-gebieden behoren tot het Natura 2000-landschap 'Atlantisch'.

4.1 Ligging, algemene beschrijving en begrenzing

4.1.1 Natura 2000-gebied Vogelkreek

De Vogelkreek ligt in het oosten van Zeeuws-Vlaanderen bij Hengstdijk. Dit is de plek waar Kruipend moerasscherm (*Apium repens*) het eerst na lange tijd in ons land werd teruggevonden, in 1983, tijdens een inventarisatie door medewerkers van de Provincie Zeeland. Het is ook nu nog een van de grootste vindplaatsen van de soort in Zeeland.

4.1.2 Natura 2000-gebied Westerschelde & Saeftinghe

De Westerschelde is de zuidelijke tak in het oorspronkelijke mondingsgebied van de rivier de Schelde. Het is de enige zeetak in de Delta waar nu nog sprake is van een estuarium met open verbinding naar zee. Het betreft een zeer dynamisch gebied, mede door de trechtervorm ervan, waarin het getijverschil naar achteren erg groot wordt. Het estuarium bestaat uit diepe en ondiepe wateren, bij eb droogvallende zand- en slikplaten en schorren. Onder de schorren langs de Westerschelde bevindt zich het grootste schorrengebied van ons land: het Verdrongen Land van Saeftinghe. Door het grote getijverschil bevat het Verdrongen Land van Saeftinghe zeer hoge oeverwallen en brede geulen. Buitengaats ligt de verzande slufte van de Verdron-

ken Zwarte Polder nog in het gebied. In het mondingsgebied is verder nog sprake van duinvorming bij Rammekenshoek, de Kaloot en op de Hooge Platen. Binnendijs liggen een aantal gebieden met aan het estuarium gekoppelde natuur: Rammekenshoek, Inlaag 1887, Bathse Kreek, Inlaag Hoofdplaat en Herdijkte Zwarte Polder.

4.1.3 Natura 2000-gebied Bossen en heiden van zandig Vlaanderen

Het Natura 2000-gebied Bossen en heiden van zandig Vlaanderen ligt net ten zuiden van de gemeente Hulst over de grens in België. Het Natura 2000-gebied bestaat uit meerdere losse deelgebieden die verspreid over oostelijk Vlaanderen liggen. In totaal gaat het om 3377 ha natuurgebied van het type 'Bossen en heiden van zandig Vlaanderen' in de Provincie Oost-Vlaanderen. Het grootste gedeelte van deze bossen en heiden bestaat uit habitattype 9120. Dit zijn de Atlantische zuurminnende Eiken-Berkenbossen, gedomineerd door Hulst en Conifeer in de struiklaag. Andere delen bestaan uit alluviale bossen met Zwarte Els en Gewone es (habitattype 91E0). De heiden bestaan uit hydrofiele struikbeplantingen met habitattype 6430.

4.1.4 Natura 2000-gebied Schorren en polders van de Benedenschelde

Het Natura 2000-gebied Bossen en heiden van zandig Vlaanderen ligt net ten zuidwesten van de gemeente Hulst over de grens in België. Het gebied heeft in totaal een oppervlakte van 7085 ha en is met name belangrijk voor meerdere soorten watervogels zoals Fluitzwaam (*Circus aeruginosus*), Roodkeelduiker (*Gavia stellata*), Nonnetje (*Mergellus albellus*) en soorten als Bruine kiekendief (*Circus aeruginosus*) en Goudplevier (*Pluvialis apricaria*).

4.1.5 Natura 2000-gebied Schelde- en Durmeëstuarium

Het Natura 2000-gebied Schelde en Durmeëstuarium grenst alleen aan de meest oostelijk gelegen grens van Nederland en daarmee aan de gemeente Hulst. Bijna 50% van dit Natura 2000-gebied bestaat uit estuaria. Het gebied heeft een totale oppervlakte van bijna 9000 ha. Het overgrote deel van het gebied staat onder invloed van het getij (40%), andere delen bestaan uit waardevolle graslanden (13%) en aangeplante bossen (12%).

4.2 Algemene instandhoudingsdoelen

Voor Natura 2000-gebieden zijn een aantal algemene instandhoudingsdoelen geformuleerd:

- Behoud van de bijdrage van het Natura 2000-gebied aan de biologische diversiteit en aan de gunstige staat van instandhouding van natuurlijke habitats en soorten binnen de Europese Unie.

- Behoud van de bijdrage van het Natura 2000-gebied aan de ecologische samenhang van het Natura 2000-netwerk zowel binnen Nederland als binnen de Europese Unie.
- Behoud en waar nodig herstel van de ruimtelijke samenhang met de omgeving ten behoeve van de duurzame instandhouding van de in Nederland voorkomende natuurlijke habitattypen en soorten.
- Behoud en waar nodig herstel van de natuurlijke kenmerken en van de samenhang van de ecologische structuur en functies van het gehele gebied voor alle habitattypen en soorten waarvoor instandhoudingdoelstellingen zijn geformuleerd.
- Behoud of herstel van gebiedsspecifieke ecologische vereisten voor de duurzame instandhouding van de habitattypen en soorten waarvoor instandhoudingdoelstellingen zijn geformuleerd.

4.3 Specifieke instandhoudingdoelen

Voor alle Natura 2000-gebieden in Nederland zijn naast de algemene instandhoudingdoelstellingen tevens specifieke instandhoudingdoelstellingen opgesteld. Het gaat hierbij om gerichte doelstellingen voor habitattypen of soorten van de Habitatrictlijn en/of soorten van de Vogelrichtlijn waarvoor het gebied van bijzondere waarde is. Om de instandhouding van deze natuurwaarden te kunnen waarborgen, dient voor alle Natura 2000-gebieden een beheerplan te worden opgesteld. Hierin worden onder andere de instandhoudingdoelen verder op gebiedsniveau uitgewerkt, worden effecten van bestaand gebruik in beeld gebracht en wordt een toetsingskader geboden voor ruimtelijke ontwikkelingen. Voor veel Natura 2000-gebieden zijn de beheerplannen in de maak.

In de navolgende paragrafen is een overzicht gegeven van de instandhoudingdoelstellingen die specifiek gelden voor de genoemde Natura 2000-gebieden. Specifieke instandhoudingdoelstellingen zijn soort- of habitatgebonden. Per soort en habitatype is een oordeel gegeven over de landelijke staat van instandhouding. Deze beoordeling is afkomstig uit de profielen/doelendocument. Op grond van de staat van instandhouding en het relatief belang van soorten en habitattypen zijn de belangrijkste verbeteropgaven en doelen op landelijk niveau vastgesteld. Deze landelijke doelen vormen de kaders voor de formulering van instandhoudingdoelen op gebiedsniveau. De gebiedsdoelen zijn geformuleerd in termen van behoud, verbetering van de kwaliteit en uitbreiding verspreiding.

4.3.1 Natura 2000-gebied Vogelkreek

Habitatsoorten:

Voor het Natura 2000-gebied Vogelkreek is alleen de volgende habitatsoort aangewezen als instandhoudingsdoel:

H1614 Kruipend moerasscherm

De landelijke staat van instandhouding op dit moment is aangeduid als 'matig gunstig'. De doelstellingen zijn een uitbreiding van de omvang van het leefgebied, behoud van de kwaliteit van het leefgebied en een uitbreiding van de populatie voor deze habitatsoort. Dit doel hangt samen met de kernopgave voor het gebied, namelijk het "Behoud of herstel van de ruimtelijke samenhang diep water, kreken, geulen, ondiep water, platen, kwelders of schorren, stranden en bijbehorende sedimentatie- en erosieprocessen. Behoud openheid, rust en donkerte. Voor vogels betekent dit voldoende rust en ruimte om te foerageren en voldoende rustige hoogwatervluchtplaatsen op korte afstand van foerageergebieden in het intergetijdengebied".

4.3.2 Natura 2000-gebied Westerschelde & Saeftinghe

Habitattypen:

Voor het Natura 2000-gebied Westerschelde & Saeftinghe zijn de volgende habitattypen aangewezen als instandhoudingsdoelen:

H1110B Permanent overstroomde zandbanken (Noordzeekustzone)

H1130 Estuaria

H1310A Zilte pionierbegroeiingen (zeekraal)

H1310B Zilte pionierbegroeiingen (zeevetmuur)

H1320 Slijkgrasvelden

H1330A Schorren en zilte graslanden (buitendijks)

H1330B Schorren en zilte graslanden (binnendijks)

H2110 Embryonale duinen

H2120 Witte duinen

H2160 Duindoornstruwelen

H2190B Vochtige duinvalleien (kalkrijk)

De landelijke staat van instandhouding varieert van gunstig voor Zilte pionierbegroeiingen (zeevetmuur), Embryonale duinen en Duindoornstruwelen en matig gunstig voor Permanent overstroomde zandbanken, Zilte pionierbegroeiingen, Schorren en zilte graslanden, Witte duinen en Vochtige duinvalleien tot zeer ongunstig voor de Estuaria en de Slijkgrasvelden. Doelstelling voor oppervlakte en/of kwaliteit is behoud en uitbreiding.

Habitatsoorten:

Voor het Natura 2000-gebied Westerschelde & Saeftinghe zijn de volgende habitatsoorten aangewezen als instandhoudingsdoelen:

<i>H1014</i>	<i>Nauwe korfslak</i>
<i>H1095</i>	<i>Zeeprik</i>
<i>H1099</i>	<i>Rivierprik</i>
<i>H1103</i>	<i>Fint</i>
<i>H1365</i>	<i>Gewone zeehond</i>
<i>H1903</i>	<i>Groenknolorchis</i>

De landelijke staat van instandhouding varieert van gunstig voor Gewone zeehond en matig gunstig voor Nauwe korfslak, Zeeprik en Rivierprik tot zeer ongunstig voor Fint en Groenknolorchis. Doelstelling voor oppervlakte van het leefgebied is behoud en doelstelling voor de kwaliteit is tevens behoud, behalve voor Gewone zeehond waar de doelstelling uitbreiding en verbetering is.

Broedvogelsoorten:

Voor het Natura 2000-gebied Westerschelde & Saeftinghe zijn de volgende broedvogelsoorten aangewezen als instandhoudingsdoelen:

<i>A081</i>	<i>Bruine kiekendief</i>
<i>A132</i>	<i>Kluut</i>
<i>A137</i>	<i>Bontbekplevier</i>
<i>A138</i>	<i>Strandplevier</i>
<i>A176</i>	<i>Zwartkopmeeuw</i>
<i>A191</i>	<i>Grote stern</i>
<i>A193</i>	<i>Visdief</i>
<i>A195</i>	<i>Dwergstern</i>
<i>A272</i>	<i>Blauwborst</i>

De landelijke staat van instandhouding varieert van gunstig voor Bruine kiekendief, Zwartkopmeeuw en Blauwborst en matig gunstig voor Kluut, Bontbekplevier en Visdief tot zeer ongunstig voor Strandplevier, Grote stern en Dwergstern. Doelstelling voor de omvang en de kwaliteit van het leefgebied is behoud en doelstelling voor de kwaliteit is tevens behoud, behalve voor Gewone zeehond waar de doelstelling uitbreiding en verbetering is.

Niet-broedvogelsoorten:

Voor het Natura 2000-gebied Westerschelde & Saeftinghe zijn de volgende niet-broedvogelsoorten aangewezen als instandhoudingsdoelen:

<i>A005</i>	<i>Fuut</i>
<i>A026</i>	<i>Kleine zilverreiger</i>
<i>A034</i>	<i>Lepelaar</i>
<i>A041</i>	<i>Kolgans</i>
<i>A043</i>	<i>Grauwe gans</i>
<i>A048</i>	<i>Bergeend</i>
<i>A050</i>	<i>Smient</i>
<i>A051</i>	<i>Krakeend</i>

A052	<i>Wintertaling</i>
A053	<i>Wilde eend</i>
A054	<i>Pijlstaart</i>
A056	<i>Slobeend</i>
A069	<i>Middelste zaagbek</i>
A075	<i>Zeearend</i>
A103	<i>Slechtvalk</i>
A130	<i>Scholekster</i>
A132	<i>Kluut</i>
A137	<i>Bontbekplevier</i>
A138	<i>Strandplevier</i>
A140	<i>Goudplevier</i>
A141	<i>Zilverplevier</i>
A142	<i>Kievit</i>
A143	<i>Kanoet</i>
A144	<i>Drieteenstrandloper</i>
A149	<i>Bonte strandloper</i>
A157	<i>Rosse grutto</i>
A160	<i>Wulp</i>
A161	<i>Zwarte ruiter</i>
A162	<i>Tureluur</i>
A164	<i>Groenpootruiter</i>
A169	<i>Steenloper</i>

De landelijke staat van instandhouding varieert van gunstig voor Kleine zilverreiger, Lepelaar, Kolgans, Grauwe gans, Bergeend, Smient, Krakeend, Wilde eend, Slobeend, Middelste zaagbek, Zeearend, Slechtvalk, Bontbekplevier, Zilverplevier, Bonte strandloper, Rosse grutto, Wulp, Zwarte ruiter en Groenpootruiter en matig gunstig voor Fuut, Wintertaling, Pijlstaart, Kluut, Kieviet, Kanoet, Drieteenstrandloper en Tureluur tot zeer ongunstig voor Scholekster, Strandplevier, Goudplevier en Steenloper.

4.3.3 Natura 2000-gebied Bossen en heiden van zandig Vlaanderen

Habitats:

Voor het Natura 2000-gebied Bossen en heiden van zandig Vlaanderen zijn de volgende habitattypen aangewezen als instandhoudingsdoelen:

2310	<i>Psammofiele heide met Calluna- en Genistasoorten</i>
2330	<i>Open grasland met Corynephorus- en Agrostis-soorten op landduinen</i>
3130	<i>Oligotrofe wateren van het Middeneuropese en peri-alpiene gebied met Littorella- of Isoëtes-vegetatie of met eenjarige vegetatie op drooggevallen oevers (Nanocyperetalia)</i>
3150	<i>Van nature eutrofe meren met vegetatie van het type Magnopotamium of Hydrocharition</i>
4010	<i>Noordatlantische vochtige heide met Erica tetralix</i>
4030	<i>Droge heide (alle subtypen)</i>

- 6410 *Grasland met Molinia op kalkhoudende bodem en kleibodem (Eu-Molinion)*
- 6430 *Voedselrijke ruigten*
- 9120 *Beukenbossen van het type met Ilex- en Taxus-soorten, rijk aan epifyten*
- 9160 *Eikenbossen van het type Stellario-Carpinetum*
- 9190 *Oude zuurminnende bossen met Quercus robur op zandvlakten*
- 91E0 *Overblijvende of relictbossen op alluviale grond (Alnion glutinoso-incanae)*

Van deze habitattypen wordt alleen Overblijvende of relictbossen op alluviale grond (Alnion glutinoso-incanae) als prioritair aangeduid. De Oligotrofe wateren van het Middeneuropese en peri-alpiene gebied met Littorella- of Isoëtes-vegetatie of met eenjarige vegetatie op drooggevalle oever (Nanocyperetalia), Droge heide (alle subtypen), Eikenbossen van het type Stellario-Carpinetum, Oude zuurminnende bossen met Quercus robur op zandvlakten en Overblijvende of relictbossen op alluviale grond (Alnion glutinoso-incanae) worden algemeen als uiterst waardevol beschouwd. De landelijke staat van instandhouding varieert is zeer goed voor alle types, behalve voor Voedselrijke ruigten en Beukenbossen van het type met Ilex- en Taxus-soorten, rijk aan epifyten (Ilici-Fagetum), deze habitattypen zijn wel goed vertegenwoordigd in het Natura 2000-gebied.

Amfibieën en reptielen:

Voor het Natura 2000-gebied Bossen en heiden van zandig Vlaanderen is alleen de volgende amfibiesoort aangewezen als instandhoudingsdoel:

- 1166 *Kamsalamander*

De landelijke staat van instandhouding op dit moment is aangeduid als goed, het gaat om een niet-geïsoleerde, door de rest van het areaal omsloten populatie. De Kamsalamander is aangeduid als waardevol.

Planten:

Voor het Natura 2000-gebied Bossen en heiden van zandig Vlaanderen is alleen de volgende plantensoort aangewezen als instandhoudingsdoel:

- 1831 *Drijvende waterweegbree*

De landelijke staat van instandhouding op dit moment is aangeduid als goed, het gaat om een niet-geïsoleerde, door de rest van het areaal omsloten populatie. Drijvende waterweegbree is aangeduid als uiterst waardevol.

4.3.4 Natura 2000-gebied Schorren en polders van de Benedenschelde

Soorten:

Voor het Natura 2000-gebied Schorren en polders van de Benedenschelde is aangewezen onder de Vogelrichtlijn. Voor dit gebied zijn de volgende broedvogelsoorten en niet-broedvogelsoorten aangewezen:

A001	<i>Roodkeelduiker</i>
A002	<i>Parelduiker</i>
A004	<i>Dodaars</i>
A005	<i>Fuut</i>
A007	<i>Kuifduiker</i>
A017	<i>Aalscholver</i>
A028	<i>Blauwe reiger</i>
A036	<i>Knobbelzwaan</i>
A037	<i>Kleine zwaan</i>
A038	<i>Wilde zwaan</i>
A039	<i>Rietgans</i>
A041	<i>Kolgans</i>
A043	<i>Grauwe gans</i>
A048	<i>Bergeend</i>
A050	<i>Smient</i>
A051	<i>Krakeend</i>
A052	<i>Wintertaling</i>
A053	<i>Wilde eend</i>
A054	<i>Pijlstaart</i>
A056	<i>Slobeend</i>
A059	<i>Tafeleend</i>
A061	<i>Kuifeend</i>
A068	<i>Nonnetje</i>
A081	<i>Bruine kiekendief</i>
A125	<i>Meerkoet</i>
A132	<i>Kluut</i>
A140	<i>Goudplevier</i>
A151	<i>Kemphaan</i>
A156	<i>Grutto</i>
A158	<i>Regenwulp</i>
A160	<i>Wulp</i>
A272	<i>Blauwborst</i>

4.3.5 Natura 2000-gebied Schelde- en Durmeëstuarium

Habitats:

Voor het Natura 2000-gebied Schelde- en Dumeëstuarium zijn de volgende habitat-typen aangewezen als instandhoudingsdoelen:

- 1130 *Estuaria*
- 1310 *Eénjarige pioniersvegetaties van slik- en zandgebieden met Salicornia-soorten en andere zoutminnende planten*
- 1320 *Schorren met slijkgrasvegetaties (Spartinion)*
- 1330 *Atlantische schorren (Glauco-Puccinellietalia maritimae)*
- 2310 *Psammofiele heide met Calluna- en Genista-soorten*
- 2330 *Open grasland met Corynephorus- en Agrostis-soorten op landduinen*
- 3150 *Van nature eutrofe meren met vegetatie van het type Magnopotamium of Hydrocharition*
- 6410 *Grasland met Molinia op kalkhoudende bodem en kleibodem (Eu-Molinion)*
- 6430 *Voedselrijke ruigten*
- 6510 *Laaggelegen, schraal hooiland (Alopecurus pratensis, Sanguisorba officinalis)*
- 9160 *Eikenbossen van het type Stellario-Carpinetum*
- 91E0 *Overblijvende of relictbossen op alluviale grond (Alnion glutinoso-incanae)*

Van deze habitattypen wordt alleen Overblijvende of relictbossen op alluviale grond (Alnion glutinoso-incanae) als prioritair aangeduid. Estuaria, Atlantische schorren, Voedselrijke ruigten en Overblijvende of relictbossen op alluviale grond worden algemeen als waardevol beschouwd. De landelijke staat van instandhouding varieert is zeer goed voor alle types, behalve voor Schorren met slijkgrasvegetaties, Psammofiele heide met Calluna- en Genista-soorten, Open grasland met Corynephorus- en Agrostis-soorten op landduinen, Van nature eutrofe meren met vegetatie van het type Magnopotamium of Hydrocharition en Laaggelegen, schraal hooiland, deze habitattypen hebben een passabele of verminderde instandhouding en zijn aangeduid als 'beduidende representativiteit'.

Soorten:

Voor het Natura 2000-gebied Schelde- en Durmeëstuarium zijn de volgende habitat-soorten aangewezen:

- 1134 *Bittervoorn*
- 1099 *Rivierprik*
- 1149 *Kleine modderkruiper*
- 1166 *Kamsalamander*

De staat van instandhouding voor deze soorten varieert van 'uitstekende instandhouding' voor Bittervoorn tot 'goede instandhouding' voor de overige soorten. Voor de Bittervoorn, Rivierprik en Kamsalamander betreft het daarnaast niet-geïsoleerde populatie aan de rand van het areaal, de Kleine modderkruiper betreft een (vrijwel) geheel geïsoleerde populatie.

4.4 Effectenindicator

Het Ministerie van LNV heeft een effectenindicator opgesteld als hulpmiddel om te bepalen of ontwikkelingen schadelijke effecten kunnen hebben op beschermde soorten en habitattypen. De effectenindicator geeft informatie over de gevoeligheid van alle kwalificerende soorten en habitattypen voor versturende factoren.

Voor de Natura 2000-gebieden in België is geen kant-en-klare effectenindicator beschikbaar. Vanuit de effectenindicatoren voor de Nederlandse Natura 2000-gebieden is daarom voor de Natura 2000-gebieden in België afgeleidt waar de aangewezen habitattypen en habitatsoorten gevoelig voor zijn.

Factoren waar soorten gevoelig voor kunnen zijn, zijn oppervlakteverlies, versnippering, verzuring, vermesting, verzoeting, verzilting, verontreiniging, verdroging, vernatting, verandering stroomsnelheid, verandering overstromingsfrequentie, verandering dynamiek substraat, verstoring door geluid, verstoring door licht, verstoring door trilling, optische verstoring, verstoring door mechanische effecten, verandering in populatiedynamiek en bewuste veranderingen soortensamenstelling. Habitattypen en -soorten kunnen zeer gevoelig, gevoelig of niet gevoelig zijn voor verstoringfactoren. De effectenindicator geeft géén informatie over de daadwerkelijke schadelijke effecten van een activiteit noch over de significantie hiervan. Hiervoor is maatwerk vereist. De effectenindicator geeft alleen generieke informatie over mogelijke effecten van de activiteit. Uit de effectenindicator kan dus niet op voorhand worden afgeleid of een activiteit schadelijk is.

In Bijlage 3 zijn de aangewezen habitatsoorten en habitattypen van de betreffende Natura 2000-gebieden en hun gevoeligheden beknopt beschreven.

5. EFFECTBEOORDELING

De ontwikkelingsmogelijkheden die binnen het bestemmingsplan voor het buitengebied van gemeente Hulst mogelijk gemaakt worden zijn beschreven in Hoofdstuk 4 (visie op het buitengebied) en Hoofdstuk 5 (beschrijving functies) van de toelichting van het bestemmingsplan buitengebied waartoe deze Voortoets Natuurbeschermingswet behoort¹.

Ontwikkelingen in het buitengebied

Er worden geen nieuwe ontwikkelingen toegestaan ten opzichte van het vigerende bestemmingsplan in het buitengebied van de gemeente Hulst. Uitzonderingen hierop zijn dat:

- Via een wijzigingsbevoegdheid het vergroten van het agrarisch bouwvlak mogelijk is naar 2 ha (in het huidige bestemmingsplan is dit 1,5 ha);
- Bestaande bedrijven beperkte uitbreidingsmogelijkheden krijgen;
- Het beleid voor NED's (nieuwe economische dragers) wordt overgenomen uit het vigerend bestemmingsplan;
- Agrarische Hulp en Nevenbedrijven en de Semi Agrarische bedrijven een Bedrijfsbestemming krijgen waarbij vigerende rechten zijn gehandhaafd;
- Paardenbakken rechtstreeks worden toegestaan bij alle type (bedrijfs)woningen onder de voorwaarde dat er geen lichtmasten geplaatst worden en er een maximale oppervlakte van 800m² gehanteerd wordt.

Toetsing van de ontwikkelingen in het bestemmingsplan

De toetsing van de mogelijke effecten van de beoogde ingreep is gekoppeld aan de instandhoudingsdoelen van de betreffende Natura 2000-gebieden. Voor het bepalen van mogelijke effecten op aangewezen soorten en habitattypen of gebieden is de volgende methode gebruikt, waarbij twee sporen worden gevolgd:

- Bepalen van de (voornaamste) effecten: in elk van de volgende paragrafen wordt van de verschillende versturende factoren zoals omschreven in de effectenindicator beoordeeld of deze kunnen optreden door de ontwikkelingen in het bestemmingsplan voor het buitengebied van de gemeente Hulst;
- Bepalen van de effectgevoeligheid van soorten en habitattypen voor ontwikkelingen: er wordt vervolgens beoordeeld of de mogelijke effecten die kunnen optreden door de ontwikkelingen in het bestemmingsplan voor het buitengebied (al dan niet significante) effecten kunnen hebben op de instandhoudingsdoelen van het Natura 2000-gebied.

¹ BRO – Bestemmingsplan Toelichting Buitengebied Gemeente Hulst. Rapportnummer 211x04507, concept voorontwerp. IMRO code: NL.IMRO.0677.bpbuitengebied.01Vo.

De versturende factoren uit de effectenindicator zijn hierbij als volgt geclusterd:

- Oppervlakteverlies en versnippering als 'verandering areaal sensu lato (s.l.)';
- Verzuring, vermesting, verzoeting, verzilting en verontreiniging zijn samengebracht als 'verontreiniging s.l.';
- Verdroging, vernatting, verandering stroomsnelheid, verandering overstroomingsfrequentie en verandering dynamiek substraat zijn samengebracht als 'verandering hydrologie s.l.';
- Verstoring door geluid, verstoring door licht, verstoring door trilling, optische verstoring en verstoring door mechanische effecten zijn samengebracht als 'verstoring s.l.';
- Verandering in populatiedynamiek en bewuste veranderingen soortensamenstelling zijn samengebracht als 'verandering soortensamenstelling s.l.'.

5.1 Bestaand gebruik

Activiteiten, zoals landbouw, recreatie, wonen en infrastructuur, die reeds in en rond de Natura 2000-gebieden plaatsvinden vallen onder het begrip 'Bestaand Gebruik'. Het bestaand gebruik is, tot het moment dat beheerplannen voor Natura 2000-gebieden definitief zijn vastgesteld, niet vergunningsplichtig.

Een belangrijke uitzondering betreft bestaand gebruik dat aangemerkt wordt als project met mogelijke significante gevolgen. Hiervoor is, net als voor nieuwe activiteiten met mogelijke significante gevolgen, een vergunning nodig. In de praktijk is het ondoenlijk om alle vormen van bestaand gebruik (scheepvaart, landbouw, visserij, recreatie etc.) te verbieden totdat het beheerplan is vastgesteld. Tot het vaststellen van het beheerplan zal het bestaand gebruik daarom doorgang vinden en zullen deze geen belemmering vormen voor de uitvoerbaarheid van het bestemmingsplan. In voorliggende voortoets is bestaand gebruik derhalve niet specifiek opgenomen. Ontwikkelingsmogelijkheden, zoals ontheffingen, wijzigingsbevoegdheden en aanlegvergunningen, die zijn opgenomen in het bestemmingsplan zijn wel nader bekeken.

5.2 Verandering areaal s.l.

Hieronder wordt behalve oppervlakteverlies van het Natura 2000-gebied zelf, ook versnippering van het Natura 2000-gebied verstaan. Verlies van oppervlakte leidt tot verkleining en in sommige gevallen ook tot versnippering van het leefgebied. Versnippering treedt op ten gevolge van verlies leefgebied of verandering in abiotische condities van het leefgebied. Dit kan leiden tot verandering in populatiedynamiek. Een kleiner gebied heeft bovendien meer te leiden van randinvloeden: vaak is de kwaliteit van het leefmilieu aan de rand minder goed dan in het centrum van het

gebied. Op deze manier leidt verlies oppervlakte mogelijk ook tot een grotere gevoeligheid voor bijvoorbeeld verdroging, verzuring of vermesting.

De Natura 2000-gebieden binnen de gemeentegrenzen zijn bestemd als 'natuur' in het bestemmingsplan voor het buitengebied. Binnen de gemeente Hulst wordt in het bestemmingsplan voor het buitengebied van de gemeente niet voorzien in ontwikkelingsmogelijkheden binnen de bestemming natuur. De bestemming natuur voorziet derhalve niet in ontwikkelingen, zoals de aanleg van bebouwing of de realisatie van nieuwe wegen, die tot oppervlakteverlies of versnippering van de betreffende Natura 2000-gebieden kunnen leiden. Effecten die veroorzaakt worden door een verandering in het areaal s.l. is voor de betreffende Natura 2000-gebieden derhalve op voorhand uit te sluiten.

5.3 Verontreiniging s.l.

Binnen de categorie verontreiniging rekenen we de factoren verzuring, vermesting, verzoeting, verzilting en verontreiniging s.s. (verontreiniging met chemische stoffen). Verzuring en vermesting zijn vooral gekoppeld aan agrarische bedrijvigheid (veehouderijen). Landbouwactiviteiten zijn over het algemeen vaak veroorzakers van verontreiniging s.l. Het bestemmingsplan voor het buitengebied van de gemeente maakt nieuwvestiging van grootschalige landbouwbedrijven niet mogelijk, wel wordt voorzien in zogenoemde ontwikkelingsruimte voor landbouwbedrijven.

Verontreiniging s.l. kan in de vorm van stikstofdepositie een mogelijk effect hebben op de instandhoudingsdoelstellingen van de Natura 2000-gebieden. Het beleid omtrent stikstofdepositie is momenteel nog volop in ontwikkeling en moet in de loop van 2012 leiden tot de Programmatische Aanpak Stikstof (PAS).

Het bestemmingsplan voor het buitengebied van de gemeente Hulst voorziet niet in directe ontwikkelingen die leiden tot een toename van de stikstofdepositie. Bij particuliere initiatieven van veehouderijen en het intensiveren van landbouwbedrijven in de landbouwgebieden geldt dat het wijzigingsplan of de ontheffing afzonderlijk getoetst worden aan de Natuurbeschermingswet. Bij de relatief lichte vormen van bedrijvigheid die zich in het agrarische gebied zouden kunnen ontwikkelen, zijn effecten door verontreiniging echter redelijkerwijs uit te sluiten.

5.4 Verandering hydrologie s.l.

Bij verandering van de hydrologie gaat het om factoren zoals verdroging, vernatting, en verandering van stroomsnelheid, overstromingsfrequentie en dynamiek van substraat. Omdat het gaat om processen waarop het bestemmingsplan buitengebied geen invloed kan uitoefenen, zijn effecten vanuit het plan op deze factoren bij voorbaat uit te sluiten.

5.5 Verstoring s.l.

Het gaat hierbij om verstoring door licht, geluid, trillingen, mechanische effecten en optische verstoring (verstoring door aanwezigheid van menselijke activiteiten). Binnen of nabij de Natura 2000-gebieden, zowel op Nederlands grondgebied als in België, is geen significante toename van activiteiten voorzien die tot een toename van verstoring kunnen leiden. Recreatie wordt onder bestaand gebruik gerekend, en een toename van recreatie is als een autonome ontwikkeling te beschouwen. Negatieve effecten vanuit beperkte recreatieve ontwikkelingen die het bestemmingsplan (indirect) mogelijk maakt, zijn redelijkerwijs uit te sluiten.

5.6 Verandering soortensamenstelling s.l.

Bewuste verandering van de soortensamenstelling en populatiedynamiek is aan de orde wanneer sprake is van bijvoorbeeld de introductie van exotische soorten, of bijvoorbeeld door de jacht. Het bestemmingsplan is niet het aangewezen instrument om deze mogelijk verstorende factoren te reguleren. Vanuit het bestemmingsplan buitengebied zijn effecten door dergelijke factoren daarom uitgesloten.

5.7 Cumulatie

In de voorgaande paragrafen zijn ontwikkelingen op individueel niveau beoordeeld. Het kan echter zijn dat ontwikkelingen die individueel geen significant negatief effect hebben, dit gezamenlijk wel kunnen krijgen. Daarnaast kan het zijn dat een individuele ontwikkeling geen negatief effect oplevert indien de ontwikkeling in lage aantallen optreedt, maar dat dit verandert indien het aantal boven een bepaalde waarde uitstijgt. In deze gevallen is sprake van cumulatieve effecten.

6. BRONVERMELDING

- Ministerie van LNV (2006). *Natura 2000-doelendocument*.
- Ministerie van LNV (2005). *Algemene Handreiking Natuurbeschermingswet 1998*. Directie Natuur van het Ministerie van LNV, Postbus 20401, 2500 EK Den Haag.
- Natura 2000-gebied Vogelkreek:
 - <http://www.synbiosys.alterra.nl/natura2000/gebiedendatabase.aspx?subj=n2k&groep=10&id=n2k126>
 - <http://www.synbiosys.alterra.nl/natura2000/gebiedendatabase.aspx?subj=n2k&groep=10&id=n2k126&topic=doelstelling>
 - <http://www.synbiosys.alterra.nl/natura2000/gebiedendatabase.aspx?subj=n2k&groep=10&id=n2k126&topic=effectenmatrix>
- Natura 2000-gebied Westerschelde & Saeftinghe:
 - <http://www.synbiosys.alterra.nl/natura2000/gebiedendatabase.aspx?subj=n2k&groep=10&id=n2k122>
 - <http://www.synbiosys.alterra.nl/natura2000/gebiedendatabase.aspx?subj=n2k&groep=10&id=n2k122&topic=doelstelling>
 - <http://www.synbiosys.alterra.nl/natura2000/gebiedendatabase.aspx?subj=n2k&groep=10&id=n2k122&topic=effectenmatrix>
- Geo-Vlaanderen - NATURA 2000 – Habitatrichtlijn - Bossen en heiden van zandig Vlaanderen: oostelijk deel:
 - <http://geo-vlaanderen.agiv.be/geo-vlaanderen/natura2000/Toongegevens.asp?actie=info&hrl=BE2300005&vrl=.&HRLBuf=0&VRLBuf=0&aantalH=0&aantalV=1>
- Geo-Vlaanderen - NATURA 2000 – Vogelrichtlijn - Schorren en polders van de Beneden-Schelde:
 - <http://geo-vlaanderen.agiv.be/geo-vlaanderen/natura2000/Toongegevens.asp?actie=info&hrl=.&vrl=BE2301336&HRLBuf=0&VRLBuf=0&aantalH=0&aantalV=1>
- Geo-Vlaanderen - NATURA 2000 – Habitatrichtlijn - Schelde- en Durmeëstuarium van de Nederlandse grens tot Gent
 - <http://geo-vlaanderen.agiv.be/geo-vlaanderen/natura2000/Toongegevens.asp?actie=info&hrl=BE2300006&vrl=.&HRLBuf=0&VRLBuf=0&aantalH=0&aantalV=1>

BIJLAGEN

Bijlage 1:
Achtergrond Natuurbeschermingswet

NATUURBESCHERMINGSWET

De Europese Habitatrichtlijn en Vogelrichtlijn beogen de biologische diversiteit op het grondgebied van de Europese Unie te beschermen. De bescherming is gericht op het instandhouden van natuurlijke en halfnatuurlijke leefgebieden en wilde flora en fauna. Wat betreft gebiedsbescherming is het Europese beleid gericht op instandhouding van de natuurlijke habitats en de habitats van soorten. Daartoe kunnen speciale beschermingszones worden aangewezen op grond van aanwezige bijzondere vegetatietypen of leefgebieden van bepaalde soorten. Het uiteindelijke doel is een samenhangend netwerk van leefgebieden en soorten die van belang zijn vanuit het perspectief van de Europese Unie als geheel (communautair belang). Dit netwerk heet Natura 2000.

Aanwijzingen van gebieden vindt plaats op grond van door de EU vooraf vastgestelde criteria, te weten lijsten met beschermde soorten en lijsten met beschermde habitats. Per gebied worden deze natuurwaarden door Nederland vastgelegd in een aanwijzingsbesluit. Momenteel zijn voor de meeste Natura 2000-gebieden de natuurwaarden in concept vastgesteld als ontwerpbesluit. Uiteindelijk dient voor ieder gebied in een beheerplan te worden vastgelegd hoe en wanneer de doelen voor een gebied (instandhoudingdoelstellingen) gehaald worden. Activiteiten in en rondom Natura 2000-gebieden (landbouw, recreatie, waterbeheer) die negatieve effecten op de natuur(doelen) hebben, kunnen ook in het beheerplan geregeld worden. Hiermee wordt een integrale aanpak bewerkstelligd.

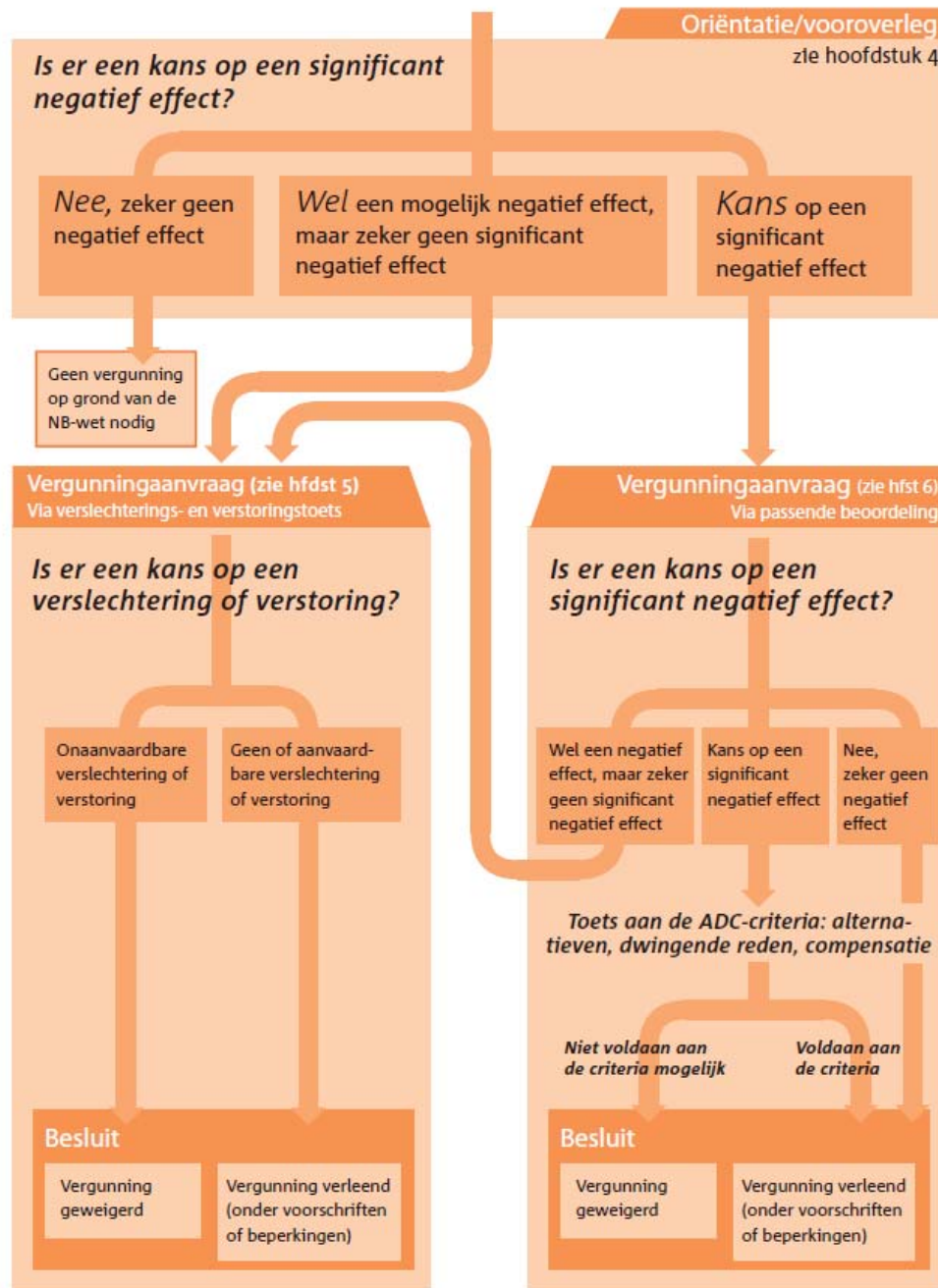
Bescherming van Natura 2000-gebieden vindt plaats via de Natuurbeschermingswet, evenals de bescherming van de in Nederland aangewezen Beschermde natuurmonumenten. Kern van de Natuurbeschermingswet is dat er door projecten of handelingen geen verslechtering van de kwaliteit van de habitats of een significant verstoringseffect op de soorten waarvoor het gebied is aangewezen mag optreden. De Natuurbeschermingswet 1998 beschermt Natura 2000-gebieden onder andere via het principe van 'externe werking'. Externe werking betekent dat de instandhoudingdoelstellingen van een Natura 2000-gebied niet aangetast mogen worden door ontwikkelingen buiten het Natura 2000-gebied. De beoordeling hiervan is aan de orde indien één of meerdere ontwikkelingen die in een plan worden voorzien, mogelijk gevolgen kunnen hebben voor de instandhoudingdoelstellingen van het Natura 2000-gebied. Dit dient te worden beoordeeld aan de hand van de beheerplannen, en totdat deze zijn vastgesteld, aan de hand van de instandhoudingdoelstellingen die vastgesteld zijn in de ontwerpbesluiten.

Een toetsing aan de Natuurbeschermingswet wordt ook wel 'habitattoets' genoemd. Deze toets kan bestaan uit verschillende stappen, waarbij de volgende vraag centraal staat: is er een kans op een significant negatief effect? Op deze vraag zijn drie antwoorden mogelijk:

- Er is zeker geen negatief effect. Dit betekent dat er geen vergunning op grond van de Natuurbeschermingswet nodig is.
- Er is wel een mogelijk negatief effect, maar dit is zeker geen significant negatief effect. Dit betekent dat vergunningverlening aan de orde is wanneer verslechtering van habitats niet uit te sluiten is. Omdat het effect zeker niet significant is volstaat daarvoor een verslechterings- en verstoringstoets. Sinds de wetswijziging van februari 2009 is een vergunningverlening niet meer nodig wanneer niet-significante verstoring van aangewezen soorten aan de orde is.
- Er is een kans op een significant negatief effect. Dit betekent dat vergunningverlening aan de orde is. Omdat er een kans op een significant negatief effect bestaat is een 'passende beoordeling' en een plan-MER vereist.

Als negatieve gevolgen van een project of handeling niet bij voorbaat uit te sluiten zijn, dan zijn deze niet toegestaan tenzij er na een toetsing vergunning verleend wordt. Plannen mogen geen significante gevolgen hebben. In Figuur 2 is het stroomschema gegeven voor de te nemen stappen uit de Handreiking Natuurbeschermingswet van het (voormalig) Ministerie van LNV.

Project of handeling

Figuur 2: Stroomschema uit Handreiking Natuurbeschermingswet, Ministerie van LNV (2005).

Bijlage 2:

Begrenzing Natura 2000-gebieden

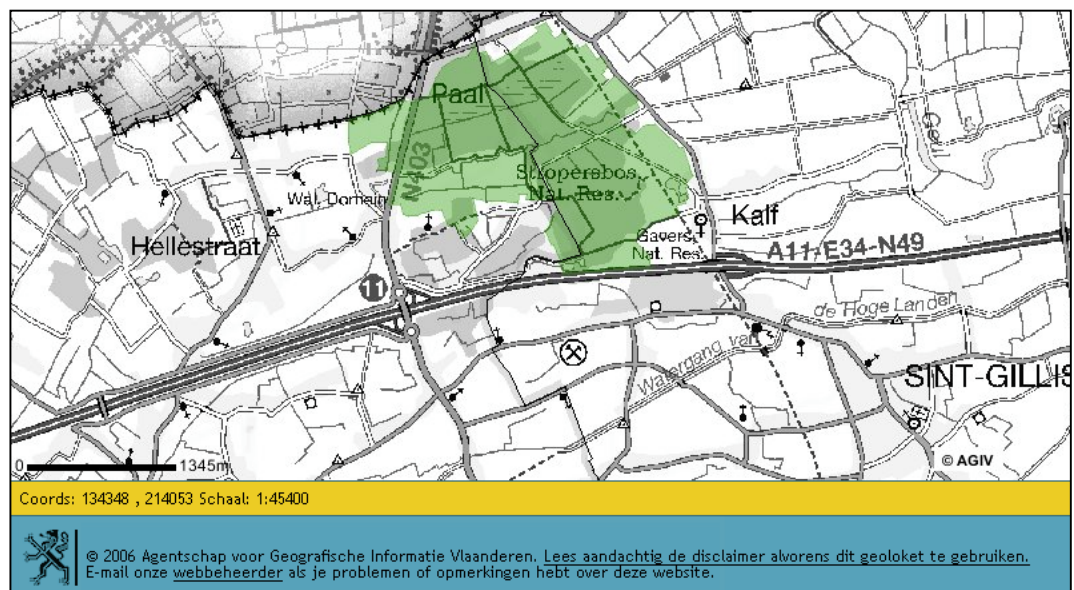
VOGELKREEK

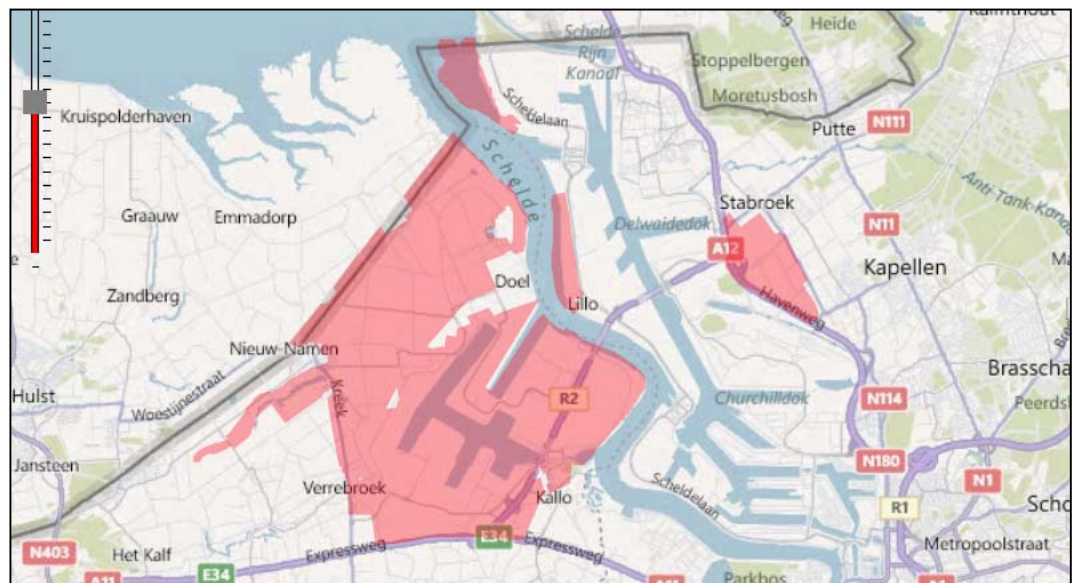
WESTERSCHELDE & SAEFTHINGE

BOSSEN EN HEIDEN VAN ZANDIG VLAANDEREN: oostelijk deel

SCHORREN EN POLDERS VAN DE BENEDENSCHELDE

SCHELDE- EN DURMEESTUARIUM

Bijlage 3:

Habitatsoorten en habitattypen en hun gevoeligheden

Natura 2000-gebied VOGELKREEK

Kruipend moerasscherm

Zeer gevoelig voor: verzuring, verzilting en verdroging.

Gevoelig voor: oppervlakteverlies, verontreiniging, verandering overstroomingsfrequenties en bewuste veranderingen in de soortensamenstelling.

Niet gevoelig voor: vermesting, verzoeting, verandering dynamiek substraat en verstoring door mechanische effecten.

Natura 2000-gebied WESTERSCHELDE & SAEFTHINGE

Permanent overstroomde zandbanken (Noordzeekustzone)

Zeer gevoelig voor: n.v.t.

Gevoelig voor: oppervlakteverlies, versnippering, vermesting, verontreiniging, verandering stroomsnelheid, verandering overstroomingsfrequentie, verandering dynamiek substraat, optische verstoring, verstoring door mechanische effecten, verandering in populatiedynamiek en bewuste veranderingen soortensamenstelling.

Niet gevoelig voor: n.v.t.

Estuaria

Zeer gevoelig voor: n.v.t.

Gevoelig voor: oppervlakteverlies, versnippering, vermesting, verontreiniging, verandering stroomsnelheid, verandering overstroomingsfrequentie, verandering dynamiek substraat, optische verstoring, verstoring door mechanische effecten, verandering in populatiedynamiek en bewuste veranderingen soortensamenstelling.

Niet gevoelig voor: n.v.t.

Zilte pionierbegroeiingen (zeekraal en zeevetmuur)

Zeer gevoelig voor: n.v.t.

Gevoelig voor: oppervlakteverlies, versnippering, vermesting, verontreiniging, verandering stroomsnelheid, verandering overstroomingsfrequentie, verandering dynamiek substraat, optische verstoring, verstoring door mechanische effecten, verandering in populatiedynamiek en bewuste veranderingen soortensamenstelling.

Niet gevoelig voor: n.v.t.

Slijkgrasvelden

Zeer gevoelig voor: n.v.t.

Gevoelig voor: oppervlakteverlies, versnippering, verontreiniging, verandering stroomsnelheid, verandering overstromingsfrequentie, verandering dynamiek substraat, optische verstoring, verstoring door mechanische effecten, verandering in populatiedynamiek en bewuste veranderingen soortensamenstelling.

Niet gevoelig voor: vermesting.

Schorren en zilte graslanden (buitendijks en binnendijks)

Zeer gevoelig voor: n.v.t.

Gevoelig voor: oppervlakteverlies, versnippering, verontreiniging, verandering stroomsnelheid, verandering overstromingsfrequentie, verandering dynamiek substraat, optische verstoring, verstoring door mechanische effecten, verandering in populatiedynamiek en bewuste veranderingen soortensamenstelling.

Niet gevoelig voor: vermesting.

Embryonale duinen

Zeer gevoelig voor: vernatting.

Gevoelig voor: oppervlakteverlies, versnippering, vermesting, verzoeting, verontreiniging, verandering overstromingsfrequentie, verandering dynamiek substraat, optische verstoring, verstoring door mechanische effecten, verandering in populatiedynamiek en bewuste veranderingen soortensamenstelling.

Niet gevoelig voor: verzilting, verdroging en verandering stroomsnelheid.

Witte duinen

Zeer gevoelig voor: vernatting.

Gevoelig voor: oppervlakteverlies, versnippering, vermesting, verzoeting, verzilting, verontreiniging, verandering overstromingsfrequentie, verandering dynamiek substraat, optische verstoring, verstoring door mechanische effecten, verandering in populatiedynamiek en bewuste veranderingen soortensamenstelling.

Niet gevoelig voor: verdroging en verandering stroomsnelheid.

Duindoornstruwelen

- Zeer gevoelig voor: verzuring en verzilting.
- Gevoelig voor: oppervlakteverlies, versnippering, vermesting, verontreiniging, verdroging, vernatting, verandering overstromingsfrequentie, optische verstoring, verstoring door mechanische effecten, verandering in populatiedynamiek en bewuste verandering soortensamenstelling.
- Niet gevoelig voor: verzoeting en verandering stroomsnelheid.

Vochtige duinvalleien (kalkrijk)

- Zeer gevoelig voor: verzilting en verdroging.
- Gevoelig voor: oppervlakteverlies, versnippering, verzuring, vermesting, verontreiniging, verandering overstromingsfrequentie, optische verstoring, verstoring door mechanische effecten, verandering in populatiedynamiek en bewuste verandering soortensamenstelling.
- Niet gevoelig voor: verzoeting, vernatting en verandering stroomsnelheid.

Nauwe korfslak

- Zeer gevoelig voor: oppervlakteverlies, verzuring, vermesting en verdroging.
- Gevoelig voor: versnippering, verontreiniging, verandering overstromingsfrequentie, verandering dynamiek substraat, verstoring door trilling, verstoring door mechanische effecten, verandering in populatiedynamiek en bewuste veranderingen soortensamenstelling.
- Niet gevoelig voor: verandering stroomsnelheid.

Zeeprik

- Zeer gevoelig voor: oppervlakteverlies, versnippering, verontreiniging, verdroging, verandering stroomsnelheid, verstoring door mechanische effecten en bewuste veranderingen soortensamenstelling.
- Gevoelig voor: vermesting, verzilting, verstoring door geluid, verstoring door trilling en verandering in populatiedynamiek.
- Niet gevoelig voor: verandering overstromingsfrequentie.

Rivierprik

- Zeer gevoelig voor: oppervlakteverlies, versnippering, verontreiniging, verdroging, verandering stroomsnelheid, verandering dynamiek substraat, verstoring door mechanische effecten en bewuste veranderingen soortensamenstelling.
- Gevoelig voor: vermesting, verzilting, verstoring door geluid, verstoring door trilling en verandering in populatiedynamiek.
- Niet gevoelig voor: verandering overstromingsfrequentie.

Fint

- Zeer gevoelig voor: oppervlakteverlies, versnippering, verontreiniging en verandering stroomsnelheid.
- Gevoelig voor: vermesting, verdroging, verandering dynamiek substraat, verstoring door geluid, verstoring door trilling, verandering in populatiedynamiek, en bewuste veranderingen soortensamenstelling.
- Niet gevoelig voor: verandering overstromingsfrequentie.

Gewone zeehond

- Zeer gevoelig voor: oppervlakteverlies, verontreiniging, verstoring door geluid, verstoring door licht, verstoring door trilling, optische verstoring en bewuste veranderingen soortensamenstelling.
- Gevoelig voor: versnippering, vermesting, verzoeting, verandering overstromingsfrequentie en verandering in populatiedynamiek.
- Niet gevoelig voor: n.v.t.

Groenknolorchis

- Zeer gevoelig voor: verdroging.
- Gevoelig voor: vermesting, verzilting, verandering overstromingsfrequentie, verandering dynamiek substraat, verstoring door mechanische effecten en bewuste veranderingen soortensamenstelling.
- Niet gevoelig voor: verzuring, verzoeting en vernatting.

Vogelsoorten – algemeen

- Zeer gevoelig voor: optische verstoring en verstoring door mechanische effecten.
- Gevoelig voor: oppervlakteverlies, verzoeting of verzilting, verontreiniging, verdroging en/of vernatting, verstoring door geluid, verstoring door licht en verandering in populatiedynamiek.
- Niet gevoelig voor: versnippering, vermesting, verstoring door trilling en bewuste veranderingen soortensamenstelling.

Natura 2000-gebied BOSSEN EN HEIDEN VAN ZANDIG VLAANDEREN

Psammofiele heide met Calluna- en Genista-soorten

- Zeer gevoelig voor: vermessing, verzilting en vernatting.
- Gevoelig voor: oppervlakteverlies, versnippering, verontreiniging, verandering overstromingsfrequentie, optische verstoring, verstoring door mechanische effecten, verandering in populatiedynamiek en bewuste veranderingen soortensamenstelling.
- Niet gevoelig voor: verzuring, verzoeting, verdroging en verandering stroomsnelheid.

Open grasland met Corynephorus- en Agrostis-soorten op landduinen

- Zeer gevoelig voor: vermessing, verzilting en vernatting.
- Gevoelig voor: oppervlakteverlies, versnippering, verontreiniging, verandering overstromingsfrequentie, optische verstoring, verstoring door mechanische effecten, verandering in populatiedynamiek en bewuste veranderingen soortensamenstelling.
- Niet gevoelig voor: verzuring, verzoeting, verdroging en verandering stroomsnelheid.

Oligotrofe wateren van het Middeneuropese en peri-alpiene gebied

- Zeer gevoelig voor: verzilting en verdroging.
- Gevoelig voor: oppervlakteverlies, versnippering, verzuring, vermessing, verontreiniging, optische verstoring, verstoring door mechanische effecten, verandering in populatiedynamiek en bewuste veranderingen soortensamenstelling.
- Niet gevoelig voor: verzoeting, vernatting, verandering stroomsnelheid en verandering overstromingsfrequentie.

Van nature eutrofe meren met vegetatie van het type Magnopotamium of Hydrocharition

- Zeer gevoelig voor: verzuring, verzilting en verdroging.
- Gevoelig voor: oppervlakteverlies, versnippering, verontreiniging, optische verstoring, verstoring door mechanische effecten, verandering in populatiedynamiek en bewuste veranderingen soortensamenstelling.
- Niet gevoelig voor: vermessing, verzoeting, vernatting, verandering stroomsnelheid en verandering overstromingsfrequentie.

Noord-Atlantische vochtige heide met Erica tetralix

- Zeer gevoelig voor: vermesting, verzilting en verdroging.
Gevoelig voor: oppervlakteverlies, versnippering en verontreiniging.
Niet gevoelig voor: verzuring, verzoeting, vernatting, optische verstoring, verstoring door mechanische effecten, verandering in populatiedynamiek en bewuste veranderingen soortensamenstelling.

Droge heide (alle subtypen)

- Zeer gevoelig voor: vermesting, verzilting en vernatting.
Gevoelig voor: oppervlakteverlies, versnippering en verontreiniging.
Niet gevoelig voor: verzuring, verzoeting, verdroging, optische verstoring, verstoring door mechanische effecten, verandering in populatiedynamiek en bewuste veranderingen soortensamenstelling.

Grasland met Molinia op kalkhoudende bodem en kleibodem (Eu-Molinion)

- Zeer gevoelig voor: vermesting en verzilting.
Gevoelig voor: oppervlakteverlies, versnippering, verzuring, verontreiniging, verdroging, vernatting, verandering overstromingsfrequentie, optische verstoring, verstoring door mechanische effecten, verandering in populatiedynamiek en bewuste veranderingen soortensamenstelling.
Niet gevoelig voor: verzoeting.

Voedselrijke ruigten

- Zeer gevoelig voor: verzuring en verdroging.
Gevoelig voor: oppervlakteverlies, versnippering, verzilting, verontreiniging, vernatting, verandering overstromingsfrequentie, optische verstoring, verstoring door mechanische effecten, verandering in populatiedynamiek en bewuste veranderingen soortensamenstelling.
Niet gevoelig voor: vermesting en verzoeting.

Beukenbossen van het type met Ilex- en Taxus-soorten, rijk aan epifyten

- Zeer gevoelig voor: verzilting.
Gevoelig voor: oppervlakteverlies, versnippering, vermesting, verontreiniging, vernatting, optische verstoring, verstoring door mechanische effecten, verandering in populatiedynamiek en bewuste veranderingen soortensamenstelling.
Niet gevoelig voor: verzuring, verzoeting en verdroging.

Eikenbossen van het type *Stellario-Carpinetum*

Zeer gevoelig voor: verzilting.

Gevoelig voor: oppervlakteverlies, versnippering, verzuring, vermesting, verontreiniging, vernatting, optische verstoring, verstoring door mechanische effecten, verandering in populatiedynamiek en bewuste veranderingen soortensamenstelling.

Niet gevoelig voor: verzoeting en verdroging.

Oude zuurminnende bossen met *Quercus robur* op zandvlakten

Zeer gevoelig voor: vermesting, verzilting vernatting.

Gevoelig voor: oppervlakteverlies, versnippering en verontreiniging.

Niet gevoelig voor: verzuring, verzoeting en verdroging.

Overblijvende of relictbossen op alluviale grond (*Alnion glutinoso-incanae*)

Zeer gevoelig voor: verzilting en verdroging.

Gevoelig voor: oppervlakteverlies, versnippering, verzuring, vermesting, verontreiniging, verandering stroomsnelheid, verandering overstromingsfrequentie, optische verstoring, verstoring door mechanische effecten, verandering in populatiedynamiek en bewuste veranderingen soortensamenstelling.

Niet gevoelig voor: verzoeting.

Kamsalamander

Zeer gevoelig voor: oppervlakteverlies, versnippering, verontreiniging, verdroging en bewuste veranderingen soortensamenstelling.

Gevoelig voor: verzuring, vermesting, verzilting, verandering overstromingsfrequentie, verstoring door mechanische effecten en verandering in populatiedynamiek.

Niet gevoelig voor: vernatting en verandering dynamiek substraat.

Drijvende waterweegbree

Zeer gevoelig voor: verzuring, vermesting en verzilting.

Gevoelig voor: oppervlakteverlies, verontreiniging, verandering stroomsnelheid, verandering dynamiek substraat, verstoring door mechanische effecten en bewuste veranderingen soortensamenstelling.

Niet gevoelig voor: verzoeting en vernatting.

Natura 2000-gebied SCHORREN EN POLDERS VAN DE BENEDEN-SCHELDE

Broedvogelsoorten en niet-broedvogelsoorten

- Zeer gevoelig voor: optische verstoring en verstoring door mechanische effecten.
- Gevoelig voor: oppervlakteverlies, verzoeting of verzilting, verontreiniging, verdroging en/of vernatting, verstoring door geluid, verstoring door licht en verandering in populatiedynamiek.
- Niet gevoelig voor: versnippering, vermesting, verstoring door trilling en bewuste veranderingen soortensamenstelling.

Natura 2000-gebied SCHELDE- EN DURMEËSTUARIUM

Estuaria

- Zeer gevoelig voor: n.v.t.
- Gevoelig voor: oppervlakteverlies, versnippering, vermesting, verontreiniging, verandering stroomsnelheid, verandering overstromingsfrequentie, verandering dynamiek substraat, optische verstoring, verstoring door mechanische effecten, verandering in populatiedynamiek en bewuste veranderingen soortensamenstelling.
- Niet gevoelig voor: n.v.t.

Eénjarige pioniersvegetaties van slik- en zandgebieden met Salicornia-soorten

- Zeer gevoelig voor: n.v.t.
- Gevoelig voor: oppervlakteverlies, versnippering, vermesting, verontreiniging, verandering stroomsnelheid, verandering overstromingsfrequentie, verandering dynamiek substraat, optische verstoring, verstoring door mechanische effecten, verandering in populatiedynamiek en bewuste veranderingen soortensamenstelling.
- Niet gevoelig voor: n.v.t.

Schorren met slijkgrasvegetaties (Spartinion)

- Zeer gevoelig voor: n.v.t.
- Gevoelig voor: oppervlakteverlies, versnippering, verontreiniging, verandering stroomsnelheid, verandering overstromingsfrequentie, verandering dynamiek substraat, optische verstoring, verstoring door mechanische effecten, verandering in populatiedynamiek en bewuste veranderingen soortensamenstelling.
- Niet gevoelig voor: vermesting.

Atlantische schorren (*Glauco-Puccinellietalia maritimae*)

Zeer gevoelig voor: n.v.t.

Gevoelig voor: oppervlakteverlies, versnippering, verontreiniging, verandering stroomsnelheid, verandering overstromingsfrequentie, verandering dynamiek substraat, optische verstoring, verstoring door mechanische effecten, verandering in populatiedynamiek en bewuste veranderingen soortensamenstelling.

Niet gevoelig voor: vermessing.

Psammofiele heide met *Calluna*- en *Genista*-soorten

Zeer gevoelig voor: vermessing, verzilting en vernatting.

Gevoelig voor: oppervlakteverlies, versnippering, verontreiniging, verandering overstromingsfrequentie, optische verstoring, verstoring door mechanische effecten, verandering in populatiedynamiek en bewuste veranderingen soortensamenstelling.

Niet gevoelig voor: verzuring, verzoeting, verdroging en verandering stroomsnelheid.

Open grasland met *Corynephorus*- en *Agrostis*-soorten op landduinen

Zeer gevoelig voor: vermessing, verzilting en vernatting.

Gevoelig voor: oppervlakteverlies, versnippering, verontreiniging, verandering overstromingsfrequentie, optische verstoring, verstoring door mechanische effecten, verandering in populatiedynamiek en bewuste veranderingen soortensamenstelling.

Niet gevoelig voor: verzuring, verzoeting, verdroging en verandering stroomsnelheid.

Van nature eutrofe meren met vegetatie van het type *Magnopotamium* of *Hydrocharition*

Zeer gevoelig voor: verzuring, verzilting en verdroging.

Gevoelig voor: oppervlakteverlies, versnippering, verontreiniging, optische verstoring, verstoring door mechanische effecten, verandering in populatiedynamiek en bewuste veranderingen soortensamenstelling.

Niet gevoelig voor: vermessing, verzoeting, vernatting, verandering stroomsnelheid en verandering overstromingsfrequentie.

Grasland met *Molinia* op kalkhoudende bodem en kleibodem (Eu-Molinion)

Zeer gevoelig voor: vermesting en verzilting.

Gevoelig voor: oppervlakteverlies, versnippering, verzuring, verontreiniging, verdroging, vernatting, verandering overstroomingsfrequentie, optische verstoring, verstoring door mechanische effecten, verandering in populatiedynamiek en bewuste veranderingen soortensamenstelling.

Niet gevoelig voor: verzoeting.

Voedselrijke ruigten

Zeer gevoelig voor: verzuring en verdroging.

Gevoelig voor: oppervlakteverlies, versnippering, verzilting, verontreiniging, vernatting, verandering overstroomingsfrequentie, optische verstoring, verstoring door mechanische effecten, verandering in populatiedynamiek en bewuste veranderingen soortensamenstelling.

Niet gevoelig voor: vermesting en verzoeting.

Laaggelegen, schraal hooiland (*Alopecurus pratensis*, *Sanguisorba officinalis*)

Zeer gevoelig voor: verzilting.

Gevoelig voor: oppervlakteverlies, versnippering, verzuring, vermesting, verontreiniging, verdroging, vernatting, verandering overstroomingsfrequentie, optische verstoring, verstoring door mechanische effecten, verandering in populatiedynamiek en bewuste veranderingen soortensamenstelling.

Niet gevoelig voor: verzoeting.

Eikenbossen van het type *Stellario-Carpinetum*

Zeer gevoelig voor: verzilting.

Gevoelig voor: oppervlakteverlies, versnippering, verzuring, vermesting, verontreiniging, vernatting, optische verstoring, verstoring door mechanische effecten, verandering in populatiedynamiek en bewuste veranderingen soortensamenstelling.

Niet gevoelig voor: verzoeting en verdroging.

Overblijvende of relictbossen op alluviale grond (*Alnion glutinoso-incanae*)

Zeer gevoelig voor: verzilting en verdroging.

Gevoelig voor: oppervlakteverlies, versnippering, verzuring, vermesting, verontreiniging, verandering stroomsnelheid, verandering overstroomingsfrequentie, optische verstoring, verstoring door mechanische effecten, verandering in populatiedynamiek en bewuste veranderingen soortensamenstelling.

Niet gevoelig voor: verzoeting.

Bittervoorn

- Zeer gevoelig voor: oppervlakteverlies, versnippering, verontreiniging, verdroging, verstoring door geluid, verstoring door trilling, verstoring door mechanische effecten en bewuste veranderingen soortensamenstelling.
- Gevoelig voor: vermesting, verzilting, verandering dynamiek substraat, verstoring door licht, optische verstoring en verandering in populatiedynamiek.
- Niet gevoelig voor: verzuring, vernatting, verandering stroomsnelheid en verandering overstromingsfrequentie.

Rivierprik

- Zeer gevoelig voor: oppervlakteverlies, versnippering, verontreiniging, verdroging, verandering stroomsnelheid, verandering dynamiek substraat, verstoring door mechanische effecten en bewuste veranderingen soortensamenstelling.
- Gevoelig voor: vermesting, verzilting, verstoring door geluid, verstoring door trilling en verandering in populatiedynamiek.
- Niet gevoelig voor: verandering overstromingsfrequentie.

Kleine modderkruiper

- Zeer gevoelig voor: oppervlakteverlies, versnippering, verontreiniging, verdroging, verandering stroomsnelheid, verandering dynamiek substraat, verstoring door geluid, verstoring door trilling, verstoring door mechanische effecten en bewuste veranderingen soortensamenstelling.
- Gevoelig voor: vermesting, verzilting, verandering overstromingsfrequentie, verstoring door licht, optische verstoring en verandering in populatiedynamiek.
- Niet gevoelig voor: verzuring en vernatting.

Kamsalamander

- Zeer gevoelig voor: oppervlakteverlies, versnippering, verontreiniging, verdroging en bewuste veranderingen soortensamenstelling.
- Gevoelig voor: verzuring, vermesting, verzilting, verandering overstromingsfrequentie, verstoring door mechanische effecten en verandering in populatiedynamiek.
- Niet gevoelig voor: vernatting en verandering dynamiek substraat.

Regels

